Ci
XIV
34

N12<526907926 021
LS
ubTÜBINGEN
Ci XIV 34.

Lebührung liegen

Çrî-Jeçu - Krista-mahâtmjam

ശ്രീയെശുക്രിസ്തമാഹാത്മ്യം

Christa mahatmyam

der Herrlichkeit Christi

in Sanskrit u. Malayalim

Tellicherry

തലശ്ശെരിയിലെച്ഛാപിതം

—൧൮൫൧—

1851.

B U T

ശ്രീയെശുക്രിസ്തുമാഹാത്മ്യം

ജഗന്മംഗളകൃച്ഛ്രീമാൻ ഗാത്രമുദ്യതസ്താനവഗവാം
സാർത്ഥാം മനൊഹരാം വാണീമത്ഭയെവരമെശ്വരം-

ലൊകരക്ഷിതാവിന്റെഗുണങ്ങളെഞാൻവാചാലൻഅല്ലെങ്കിലും വർണ്ണിപ്പാൻതുടങ്ങുകകൊണ്ടുഅർത്ഥശ്രീയമനൊഹരവാക്യങ്ങളെനല്കുവാൻ ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു-

കശ്ചിദ്വിദെശിശാസ്ത്രജ്ഞം വിദ്വാംസം ബഹുദർശിനം
സത്യാർത്ഥിതരുണഃ കശ്ചിദുപസൃത്യെദമബ്രവീൽ-
ഭൊഗുരൊ കസ്യചിൽ സംജ്ഞാ ഖ്യാപ്താ ഖ്യാസ്യമഹാഗുരൊഃ
വാരംവാരം മയാശ്രാവി മുഖാത്തസ്യാനുയായിനാം-
യെഷാന്തുസാമ്പ്രതം ശിഷ്യസ്സംഘം വ്യാപ്നൊതി ഭൂതലം
തെഷാം മഹാത്മനാം വാർത്താം ജ്ഞാതുമിച്ഛതി പണ്ഡിതഃ-
അതൊയാഖ്യാഹി വൃത്താന്തം ജ്ഞാതാസാജ്ഞായതെമമ
സാസർവ്വഥാപ്രശസ്യാസ്തി നചാന്യത്രിഭാതിമെ-
ഭവന്തം തച്ചരിത്രജ്ഞം ജ്ഞാത്വാചാഹമിഹാഗതഃ
തത്സാരം ശ്രൊതുമിച്ഛാമി ഭവതാമനുകമ്പയാ

സത്യത്തെഗ്രഹിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നൊരുബാല്യക്കാരൻ പരദെശശാസ്ത്രങ്ങളെനന്നാ പരിശീലിച്ചുള്ളൊരുവിദ്വാനെചെന്നുകണ്ടു ചൊദിച്ചിതു- ക്രിസ്താൻ എന്നൊമഹാഗുരുവിന്റെനാമം അവന്റെശിഷ്യന്മാരനുസരിച്ചവരുടെ വാക്കിൽനിന്നു നിത്യം കെൾക്കുന്നു- എന്നാൽ ലൊകംഎങ്ങും ശിഷ്യന്മാരായ മഹാജനങ്ങളുടെ വാർത്തമാനത്തെ ബുദ്ധിയുള്ളവർ ഗ്രഹിക്കെണ്ടതാകകൊണ്ടു ക്രിസ്തുവൃത്താന്തത്തെ അറിവാനുള്ള അപെക്ഷ കെവലം നല്ലത് എന്നുതൊന്നുന്നു- നിങ്ങൾ ആ ചരിത്രത്തിന്റെസാരം ദയചെയ്തുകെൾപ്പിക്കെണം എന്നു യാചിക്കുന്നു-

വിദ്വാനുവാച

മഹാത്മകാർയ്യങ്ങളെ ജ്ഞാതും പ്രശംസാമിച്ഛവംസ്തവ

മുദാ താം തുഷ്ടിക്ഷ്യാമി സച്ചരിത്രാമൃതെന്ധ-
മയാത്ര ലഘുബുദ്ധ്യാതെ ഭാഗവിഷ്ടഃ കഥഞ്ചിത്യതെ
പാപാബ്ധൌ മഗ്നജഗതഃ പാതനാർദ്ദ്ധ്വത്ത്രുശ്ചാപെക്ഷിതം-
അനെന്തയൊ മഹിമായസ്യ പുണ്യൈര്യസ്യ സ്വഗണൈരപി
നൈവാനന്തസ്യ സ്തുതം സത്യ വ്യാസൊ ദ്രശാശക്യതെ കഥം-
ഉല്പത്തിജ്ഞാനരത്നാനി ശാസ്ത്രരത്നാകരാദഹം
പ്രബന്ധക്രമിർസ്ഥാലാം ചെഷ്ടെ ഹൃദ്യഗ്രന്ഥിതം തതഃ-
അപൊശ്ചാരാത്മജസ്യാഹമനാദെമ്ലെഗദിശിത്രഃ
നമദ്യെത്വ വർത്തിഷ്ണസ്യ സംഗ്രഹൈകശ്ചാഖിലക്ഷണഃ-
കമാരിഗർഭജാതസ്യ പ്രഭാലകാവസ്ഥണഃ
അസ്സ്വഷ്ടസ്യാഖിലൈരെനദ്ഭിക്ഷ്യവാപഖിലസ്യ ത-
ജ്ജഗല്ലരൊമെജ്ജഗല്ലസെന്ധാമ്ജ്ജഗതൊ ക്ഷുമ്ജ്ജഗൽപ്രഭൊഃ
ജഗൽകല്യാണമൂലസ്യ സർവ്വം ശൊപകാരിണഃ-
ശ്രീയെഷുസ്യാത്ഭുതാം വക്ഷ്യെ സൽകഥാം പുഷ്ടമാനസഃ
തസ്യൈവാദരാത്മനഃ പ്രസ്ഥാവരമെണ പ്രവർത്തതഃ-

എന്നു വിദ്വാൻ പറഞ്ഞു- ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ അപ്രകാരം ചെയ്യാം- എങ്കിലും ലോകം പാപത്തിൽ വീണ പ്രകാരം ലോകത്തെ ഉദ്ധരിച്ചവന്റെ ക്രിയകളിനെ സൎവ്വസൈന്യങ്ങളും കൂടെ മുഴുവൻ എത്താത്ത തന്റെ ഗൌരവം നിമിത്തം എന്നെ പോലെയുള്ളവർ അല്പം ചില വിശേഷങ്ങളെ മാത്രം പറവാൻ മതിയാകുന്നു- എന്നാൽ ഞാൻ ദൈവപുത്രന്റെ അവതാരം പാപമില്ലാത്ത നടപ്പു പാപഫലത്തിൻ അനുഭോഗം ഇങ്ങിനെ ലോകഗുരുവും ലോകരക്ഷിതാവും ലോകകർത്താവും സൎവ്വംഗങ്ങൾക്കും ഉപകാരിയുമായിരിക്കുന്നവന്റെ അത്ഭുതകഥയെ പറവാൻ തുടങ്ങുന്നു-

ഏകാന്തരം ശ്രീയശൈഞ്ചൊ കാമാദാപസ്യ ജൈശ്ചാരഃ
തെരുചാന്താം ഭിഷ്ണൈരൊസമ്പൃജ്ഞാതെഃ പിതരൈരതഥാ-
ധരുനചരി ഷ്ലിഷാഭാവാത്സൃഷ്ടിനെരത്വം വതിഷ്ഠതാം
തയൊഹിപുണ്യയൊഃ പുണ്യഃ പ്രാസിദൽ വരമെശ്വരഃ-

അസൌന്ദ്ര്യസദൃശാകാഷ്ഠമപിരേണാഗമൽക്ഷയം
ദുഷ്കൃതൈരനഘീശ്വരസ്യാജ്ഞാംവെത്ത്യുഃകരുഷോൽക്കടൈ-
കശ്മലൈസ്തൊനനാമാസ്ഥയസ്സ്യാദ്ദൃതൊനഘോഃപുരാ
പശ്ചാത്താപസ്വല്പദാൽഭ്രഷ്ടസ്സ്യാതിരണ്ടൊഝത-
നുഷിത്രൊഃകല്പയന്നാശംനാഗരൂപംദധാരസഃ
നിഷിദ്ധമിശ്ചരണൊത്തംഫലംഭൊചൊദയൽസ്ത്രിയം-
സാവാമൈത്ര്യപ്പഞ്ചിതാതസ്യംഫലമാദദിരകൃശാ
പത്യാചഖാദയാമാസജ്ജഗൽകല്യാണനാശിനി-
തതസ്സ്വശിഷ്ടിഭംഗേനക്രുദ്ധൊദ്രുത്യാപരേശ്വരഃ
ഖത്രൊഷത്രസ്സ്വലൊദ്യാനാൽക്ഷിപ്രംനൈസരകാസയൽ-
പ്രസൂതിവെദനാനാക്രാഭ്രജ്യതാംപതിനിഘ്നതാ
ശ്രമൊമൃത്യുശ്ചപുംസെതിതല്പതിംനിഗ്രഹായസഃ-
ഭഗ്നാശെനതെനൂതമാദൃതാംദാസ്യാദുഗ്ദതെടിഥാ
അതസ്സൌസാന്ത്വയൻശൊനാഗംശെമനയാതിരാ-
രെശവക്തസ്യരൊഗാഭിദ്രുത്വാഖ്യമിംസദാതസ്യനി
തവസ്ത്രിയാശ്ചമദ്ധ്യെഹാംവിദ്ധാസ്യാമിമൈത്രിതാം-
മൂർദ്ധാനംതാവകംനാഗ്ദാസ്സന്താനഃപ്രഹരിഷ്യതി
ത്വഞ്ചൈവമയൊഹിതൊവംശംപാദൈനിദെശനനിശ്ചിന്ത-
ഇത്ഥംപ്രതിശ്രുതസ്യാദൌരക്ഷകസ്യമഹാത്മനഃ

പ്രൌഢ്യാംശാസമ്പദാമഭ്യൈഃപതിതൈസ്സംസ്തുതാസ്ഥിതാ-
ന്നാദിക്കിൽ ദൈവം ഒരു പുരുഷനെയും ഒരു സ്ത്രീയെയും സൃഷ്ടിച്ചു-
അവർ നിർമ്മലശുദ്ധിയും ദൈവപ്രസാദവും നല്ലസൌഖ്യവും ഉള്ള-
വരായി വാഴുമ്പൊൾ- ദൈവകല്പനയെ അതിക്രമിക്കയാൽ പാ-
പത്തിൽ വീണു- എങ്ങിനെ എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗീയദൂതരിൽ ഒരുവൻ
നല്ലവൻ ആയശെഷം ദ്രൊഹിച്ചു ഭ്രഷ്ടനായാറെ- സാത്താൻ
എന്ന ദൈവശത്രുവായിട്ടിന്നു- ആദിമനുഷ്യരുടെ നാശത്തെ ഇച്ഛി-
ച്ചു സർപ്പരൂപം ധരിച്ചു സ്ത്രീയൊടു നിഷിദ്ധമായ ഫലത്തെ തിന്മാ-
ൻ പറഞ്ഞു- അവൾ ചതിയിൽ കുടുങ്ങി തിന്നു ഭർത്താവിന്നും കൊ-

ട്ടത്താറെ ദൈവം അവരെ കല്പനയെ ലംഘിക്കയാൽ നല്ലതൊ
ട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി സ്ത്രീക്കു ഈറ്റുനൊവു പുരുഷന്നു ദെഹ
സമ്പത്തിക്കായദ്ധ്വാനം മുട്ടത്തം മരണം എന്നിങ്ങിനെ അവരുടെ
ടഗങ്ങളെ കല്പിച്ചു- എങ്കിലും അവർ അഴിനിലയായി പൊകാ
തെ ഉദ്ധരിപ്പാൻ സല്പ്പാത്തെ ശപിച്ചത് ഇവ്വണ്ണം- ശിക്ഷിക്കപ്പെ
ട്ടു ഇരെണ്ടിന്മെൽ നടന്നു മണ്ണത്തിന്നു പൊകും മക്കൾക്കും സ്ത്രീക്കും ഞാ
ൻ പകയെ വരുത്തും- സ്ത്രീയുടെ സന്തതി നിന്റെ തലയെ ചതെ
ക്കും- നീ അവരുടെ സന്തതിക്കാ മടമ്പിനെ അത്രെ ചതെക്കും- എന്നി
ങ്ങിനെ അറിയിച്ചതിനാൽ സ്ത്രീയിൽനിന്നു ജനിപ്പാനുള്ള ഒരു
രക്ഷകന്റെ പ്രത്യാശ അന്നുമുതൽ സൎവ്വദാ ഭ്രഷ്ടരായ മനു
ഷ്യരിൽ വസിച്ചിരിക്കുന്നു-

അംഹസ്സതിനിരാകൎത്തുമിഷയെത്ര പ്രതിശ്രവാഃ
ഏകൈകവൎഷ്മാദധിയന്തതദ്ധാത്ത്വാം വൎഷ്യൻ ക്രമാൽ·
ഏതാനെ ഭ്രഷ്ടയൊഃ പിത്രൊരുല്ലെദെ സന്തതിഷ്വദാ
ഝദ്ധാസ്യൈപുത്രകൊദൊഷന്ത്വധരാവെവ്വണ്ണൊയത-
ന്നസംഖ്യായാം പ്രവൃദ്ധായാം പാതകാം ഭൃശമൈധത
ബലാല്ക്കാരെണ ഗൎഹ്യണാ സൎവ്വാദ്ദ്രഃ പൃഥ്വ്യുക്ത ത-
ഝദാ തതാഘിനാം തെഷാമീശൊ ദണ്ഡം വിനിശ്ചയൻ
ജലപ്ലാവെണ ഭൂമിഷ്ഠാൻ സൎവ്വാൻ ജന്തൂന്നാശയൽ-
നൊഹാഖ്യൊ ധാൎമ്മികശ്ചൈകഃ പരിവാരയുതസ്തതഃ
മഹത്യാ നൌകയാ തത്ര സൎവ്വജന്തുയുഗാന്വിതഃ-
തല്പശ്ചാച്ചൈത്രാക്ഷിതാഗന്ധസ്സ്യനൊഹപുത്രത്രയൊത്ഭവാഃ
മനുഷ്യാഃ ക്രമശൊ വൃദ്ധാ ഭൂമിന്ന്യസ്തനിതന്വതഃ-

എങ്ങിനെ എന്നാൽ ആ ഇരുവൎക്കും മക്കൾ ജനിച്ചപ്പൊൾ പൈത്ര
കദൊഷം അവരിലും ജനിച്ചു പിന്നെ മനുഷ്യസംഖ്യ വൎദ്ധിക്കുന്തൊ
റും പാപവശത്തിലും അതിക്രമിച്ചുവന്നു- ബലാല്ക്കാരം മുതലായ ദൊ
ഷങ്ങൾ ഭൂമിയെങ്ങും നിറഞ്ഞു വഴിഞ്ഞപ്പൊൾ ദൈവം ജലപ്ര
ളയം എന്നൊരു ദണ്ഡം വിധിച്ചു ഭൂമിയിൽ ഉള്ള ജന്തുക്കളെ

സൎവ്വം നശിപ്പിച്ചു- അന്നു നോഹ എന്നൊരു സത്യവാനെ മാത്രം
കുഡുംബത്തോടും മൃഗജാതികളിൽ ഒരൊരൊ ഇണകളൊടും
കൂടെ രക്ഷിച്ചതിനാൽ അവൻ പുതിയ മനുഷ്യവംശത്തിന്നു
മൂലനാകുന്നു- അവന്റെ മൂന്നു പുത്രന്മാരിൽ ശെം എന്നൊരുവ
ന്നു രക്ഷകാസന്താനത്തിൻ പിതാവാവാൻ വരം ലഭിച്ചു-

ഉദ്ദേനൈവ ഹി ശ്വാസഃ ജ്ഞാനം തൽ സൎവ്വത്രത്തിലും
തദാ നിബന്ധനീശ്വരസ്യാജ്ഞാ യഥാൎത്ഥാ പ്രാചലൽ ഭുവി-
പശ്ചാദ്ധ്യാസക്തൈതിശ്രൂം തജ്ഞാനം വികൃതിം യയൌ
ഭ്രാന്താശ്ച ജ്ഞാ മനുഷ്യാണാന്നാം കൎത്തും പ്രചക്രിരെ-
പ്രസ്ഥാനാം ജ്യോതിഷാം ദിവ്യാദിവ്യയാന്ഹിചമൽകൃതാഃ
പ്രഭാവം മെനിരെ ദൈവം സംസ്ഥിതം ഭാസ്കരാദിഷു-
ദൃഷ്ട്വാ ചാവാരമം ഭൌമി മന്ദിരം ചന്ദ്രമശെഖരാൻ
ഭിന്നാന്താദമിഷ്വാത്രി ദൈവതാന്യപ്യകല്പയൻ-
അന്യെഷാം ക്രമശഃ പൂജാ കല്പിതാനാം ദിവൌകസാം
അപുണ്യരീതി സംയുക്താ വ്യാപ സൎവ്വത്ര മെദിനിം
ഇത്ഥം പരെശ്വരസ്യാജ്ഞാ പൂജ്യാ പ്രാക്ശാസ്ത്ര ലുപ്യത
തത്ഭക്തിം ജ്ഞാനതൊയന്തൃശ്ചാപ്യസൽ ഭ്രമി മണ്ഡലെ
ഇത്ഥം കിരണസ്യ ധൎമ്മസ്യ ഭ്രൂയാ ദൃഷ്ട്വാദയൊനവഃ
ഇതി ശ്രുതിശ്വരസ്യാസ്യ ജ്ഞാനം പ്രാകാശയൽ പുനഃ

നോഹ പുത്രന്മാരിൽ ആദിയിങ്കൽ ദൈവജ്ഞാനവും യഥാൎത്ഥമായ
ആരാധനയും നടന്നശെഷം ക്രമത്താലെ നാനാസ്ഥാനമതങ്ങളും
ഉടകലൎന്നിട്ടു വികാരം സംഭവിച്ചു സൂൎയ്യാദിക്കണ്ടൊ അവറ്റെയും
പൂജിച്ചു തുടങ്ങി- സൂൎയ്യാദി ജ്യോതിസ്സുകളിൽ അതിശയം ഭാവിച്ചു
തങ്ങൾക്ക് ദിവ്യപ്രഭാവം ഇവറ്റിൽ വിളങ്ങിവരുന്നത് എന്നറി
പിന്നിട്ടു മരങ്ങളെ അവറ്റെയും പിന്നെ കരകാണാത്ത സമുദ്രം ഉയ
ൎന്ന പൎവ്വതങ്ങൾ മുതലായവറ്റെയും ദെവാംശങ്ങൾ എന്നു മാനിച്ചു ദെ
വാലയങ്ങളെയും വെച്ചിട്ടു പൂജിച്ചു അധൎമ്മിഷ്ഠികൾ ഒരൊന്നിനെ സങ്കല്പി
ക്കയും ചെയ്തു- ഇങ്ങിനെ ധൎമ്മവും ഭക്തിയും കുറഞ്ഞു പൊകുന്ന സമ

യം ദൈവം അവനെ വിന്നപ്പുകയാൽ അഭ്യുദയം വരുത്തി തന്റെ ജ്ഞാ
നത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു തിരുവുള്ളം —

അബ്രഹാമാഭിധം സാധും സ്വദെശാദാഹ്വയൻ വിഭുഃ
യം ദെക്ഷ്യാമ്യപരം ദെശം തത്ര യാഹീത്യവാചതം —
സവിശ്വാസാത്പിതൊർഗ്ഗെഹം ത്യാജ്ഞെതസ്സ്വം ത്യജന്നിജം
ഗത്വാ ഭൂമിം കനാനാഖ്യാം തത്രാവാസമിയാസഹ —
ഭൃശജ്ഞാനുഗ്രഹീതെന തെന സാർദ്ധം പരെശ്വരഃ
ദയാലുസ്സംവിദജ്ഞെ ത്രിനാനാമംഗലസംയുതാം —
അംവൃത്തം വൃദ്ധപത്നീകം നിരപത്യമയം വിഭുഃ
ശ്രീതെ സന്തതിഷ്വൊസ്തു മഹാവംശമിതാമഹം —
ഭവിഷ്യതി യഥാ സപ്തർഷിദെശെ സംഖ്യാം യദന്വയം
ഭവിഷ്യന്തി കുലശ്രൊതനരാഃ പ്രാപ്സ്യന്തി മംഗലം —
ഇതിതത്ത്വൊപദിഷ്ടാനം മിന്ദ്രാ ക്ലാഖ്യഃ പ്രമിശ്രുതഃ
സ്വർഗ്ഗാവെസാവയാവെന്നാത്തകെ ചസ്സാക്കാദ്യഭൂർവൃതഃ —

ദൈവം അബ്രഹാം എന്നൊരു മനുഷ്യനെ സ്വദെശത്തിൽനി
ന്നു വിളിച്ചു ഞാൻ കാണിപ്പാനുള്ള രാജ്യത്തിൽ പൊവാൻ കല്പിച്ച
ത് അവൻ വിശ്വാസപൂർവം അനുസരിച്ചു കനാൻ ദെശത്തൊളം
യാത്രയായി അവിടെ പരദെശിയായി പാർത്തപ്പൊൾ ദൈവം അ
വനൊട്ട് അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഏറിയ ഐശ്വര്യവും സഖ്യവും ചെയ്തു — പി
ന്നെ അവന്നും ഭാര്യക്കും വാർദ്ധക്യം കണ്ട നെരത്തിന്റെ ഭാര്യ
ക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള സന്തതിയായുള്ള പുത്രനെ പ്രസവിക്കും എന്നും അ
വന്റെ സന്താനത്താൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും എന്നും
അറിയിച്ചു — അപ്രകാരം തന്നെ ഇസഹാക് എന്ന മകൻ പിറന്നു
അവന്ന ഏസാവ് യാക്കൊബ് എന്നവരും ജനിച്ചു —

യാക്കൊബസ്തു ഇസ്രായെലിതി സംജ്ഞാം ലെഭെ പരെശ്വരാൽ
അസ്യ ദ്വാദശ ഭൂവൻ പുത്രാ വംശമിതാമഹാഃ —
പശ്ചാദ്ദുർഭിക്ഷ ഹെതൊരെ തൈത്യക്ത്വാ സ്വം ജന്മവൃതം
അവാപ്തിനം ദെശം മിസ്രാഖ്യം യയുസ്സമെ —

അത്രാപി യാമികാഖ്യാലം ഏതദ്ദേശാനുവൎത്തതഃ
പ്രധോമമാരയാകൊമ്പെഃ പ്രാച്യാദക്ഷിണ്യദൎശനം-
ഭൂതെഃ പ്രാപ്തിയവംശ്യാനാം ഭാവിഭാഗ്യപ്രവാചസഃ
യഹൂദാഖ്യാഞ്ചെ പുത്രം സമുദ്ദിശ്യദം വഷൊണ്മിൽ-
ലൊകാനാം ശാസിതാ ശാന്തൊ യാവന്നായിദ്രൈ വെൽഭവി-
താവദ്രാജ്യാധികാരസ്യ ഉദ്യദ്ദാവംശസാദിക-

യാകൊബെ എന്നവനുഞ്ഞസ്രയെൽ എന്നുമ്പൊഹമാനനാമം വന്നു-അ
വൻ ഏറമക്കളൊട്ടും കൂടവമ്പെ കായം നിമിത്തം തെങ്ങളെ മിസ്ര
രാജ്യത്തെക്കാ പുറപ്പെട്ടു വസിച്ചു മരണത്തിന്നു മുമ്പെ പുത്രസന്ത
തികളുടെ ഭാവിഭാഗ്യത്തെ അനന്തരപ്പാടായി പറഞ്ഞു-അതിൽ
യഹൂദാ എന്നവനാലാമതെ കൊണ്ടു ചൊല്ലിയതു-ലൊകൎക്കു വെണ്ടു
നാശാന്തരാജാവ് വരുവൊളം രാജ്യാധികാരം യഹൂദവംശത്തിൽ
തന്നെ ഇരിക്കഎന്നത്രെ-

യാകൊബെന്ന്യമൃതെഃ പശ്ചാത്തദാം ശൊവല്പധെഷ്വഹ
ക്രമെണമിസരിയാശ്ചബൊധിതം തം പ്രചക്രിരെ-
ബദാലൊകാം മനൊസിതം സമുദ്രെത്തും പരെശ്വരഃ
സാധ്യം മൊസ്യാഖ്യമച്ചാക്ഷ്ണം ഭിക്ഷുകൊജ്ഞെനു സിദ്ധിതം-
സദൈവശക്തി സമ്പന്നൊ ദിമാഃ കൃതാത്ഭുതാഃ ക്രിയാഃ
ശത്രുൻ കിസ്സാപയൻ ലൊകാം ഭിന്ന്യസ്യം മിസരാജ്ജെൽ-
തതൊ തിഗ്ദ്ധ്യവൎഗ്ഗാസെന്നദെശം പ്രാച്യാരണ്യാദിയം
ഭത്രത്രമുഖഞ്ചെബദിം പുണ്യം സിനായസംജ്ഞകം-
ദിമെനതെജ്ഞസാതത്രദത്ഥാദൎശമിശ്വരഃ
മൊസ്യാചാൎയ്യം പവിത്രംസ്വാധൎമ്മശാസ്ത്രമുപാദിശൽ-
ഇസ്രയെലിയവംശെന കൊന്നൎയ്യെയംക്രിയാക്രമഃ
ജ്ഞാചാരശൌചശ്ചയാഗാദി സത്രാദിശ്ചൊത്തമിസ്സരാൽ-
പ്രായശ്ചിത്തമഖാദ്യാന്തപാവശുദ്ധ്യൎത്ഥികാഃ ക്രിയാഃ
യാന്ത്രവിഹിതാന്താസാം ശക്തിന്നാസിത്സ്വഭാവതഃ-
മെഷാദിനാ മനുഷ്യാത്രപാവപശുദ്ധ്യെന കില്ബിഷം

ബലിന്റെ തൊഴിയോ: കഴിന്നവരൊട്ട്യ ത്യാഗങ്ങളെ ചെയ്യുന്ന തെ-
ശാസ്ത്രമൊന്നു ദിവ്യസത്യം പാപമാര്ഗ്ഗനാശനം
നൊചിഷ്യതെ സ്വര്ഗ്ഗമൊഴികെയൊരുഭയാദിനു പ്രകാശ്യതെ-
ഞങ്ങൾ ഭവ്യസ്യ ഖുദസ്യ മുക്ത്യാല്പാരാവലശോധനം
യൽ ഭോമിതസ്യ സകലതൊഴങ്ങളെയാമെനസമബോധിപ്പി-
ന്ന തൊഴിയങ്ങൾക്ക ക്ലേശമൊഴ്യതാനിസ്സ്വയെലല്ലൊ:
സര്വ്വദൈവാനു തിവെച്ചു ഇതിനെന്നുള്ളത് പാരശ്ചാരം-
ശ്രദ്ധാതൽ ശിക്ഷയാബാലസ്പൃഷ്യതെ ബോധയൊഗ്യയാ
തഥാമെനസെനശാസ്ത്രങ്ങൾ ശിഷ്യനാമിസ്സ്വയെലല്ലൊ:-
ശെഷംചാര്യെയൊഗ്യയാൽ ശിഷ്യബോധാരപാരമാനിയതാം
ഗ്രന്ഥിതം സത്തരം ശാസ്ത്രം സമസ്തം ഭവതുപിതി-
യാകൊണ്ടുകഴിഞ്ഞ ശെഷം വംശം വിളങ്ങവര്ദ്ധിക്കയാൽ ഇസ്സ്വനാ
ർ അവരെ ബോധിപ്പിച്ചും ശിക്ഷതുടങ്ങിയാരെ ദൈവം ദേശങ്ങ
ളെ ഒരുത്തമനെ ബോധിപ്പിച്ചു ഇസ്സ്വരാജ്ഞാവെക്കും പ്രശ്നകാലങ്ങളും അത്ഭുത
ക്രിയകളെ കാണിപ്പിച്ചു അവനെകൊണ്ടുസ്വാവംശത്തെ ഇസ്സ്വദേ
ശത്തിൽ നിന്നു ത്രാണിച്ചു അറബിമ അദ്ഭുതങ്ങൾ സീനായി മലയൊ
ളം നടത്തിച്ചു- ആ മലമെൽ ദൈവം തിരുമനതനുസ്സരിച്ചുള്ള ദൈവിക
തന്റെ ധര്മ്മവ്യവസ്ഥയെ അവരുടെ മുഖ- ഇസ്സ്വയെലർക്കു കല്പിച്ചു
കൊടുക്കുന്നതും വാക്കുകളും എഴുതുന്നതും ശൌചം യാഗം മുതലായ ക്രിയാദി
മവും ഞാനറിന്നവരെ ഒന്നറിയിച്ചുകൊള്ളാ- അതിൽ വിവ
രിച്ചു ബലിപ്രായശ്ചിത്തങ്ങളൊ മനുഷ്യപാപത്തെ ഇല്ലാതാ
ക്കുവാൻ കഴിയാത്തതെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്താൽ വരുന്ന
പാപശോധനത്തിനു ഒരൊരൊ മുന്നറിവായിരുന്നു പ്രകാശിച്ചു
വന്നു- ആയാഗാദികൾ ഉണ്ടായെപ്പൊഴും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടിയവസ്തു.
അല്ലെന്നുകല്പനകളെ ഇസ്സ്വയെലിനു ബോധിപ്പിക്കാനും ഭവിഷ്യ
ദാനുപ്രാപകിനുമായിട്ട് അവർക്ക് ഉപദേശകരെ അനുഗ്രഹിപ്പിക്കാം അ
ന്നുതൊട്ടു ദൈവത്തിന്റെ അഭിപ്രായം-
സർവ്വക്കാരുണ്യസ്വഭാവൻ ഇസ്സ്വയെലിനുകൊടുത്ത ശാസനയും ഉപദേശങ്ങളും

ഇസ്രയെലാഖ്യായപശ്ചാൽപ്രാദുൎഭൂത്താമയാനാമം-
ളുദ്ര്യസത്തമിശ്രൂദ്ര്യഷ്ടാംനാസഘം ക്രിസ്തമഷ്ടാ
യൊയശ്ചാതംവിരസ്കക്ഷ്ടാ സദണ്ഡാഷ്ടോഭവെദിഹ-
ാമൊശത്രാണുംചരെഷ്ഠിത്ര- കൎത്താവ് എന്റെ ശെഷം ഇസ്രയെലി
ൽ വരുവാനുള്ള പ്രവാചകനെ നിയൊഗിക്കും അവൻ നിന്റെ ദെഹത്തിൽ
ഷ്ടാം നിങ്ങൾ ചൊല്ലണം അവനെ ആരെങ്കിലും ധിക്കരിച്ചാൽ അ
വനെ ദണ്ഡിപ്പിക്കും എന്നത്രെ-
ഇസ്രയെലൊത്ഭവൊവൎഗ്ഗഃ പശ്ചാദ്ദെശപ്രതിഷ്ഠിതെ
ഉപസ്ഥിതംകാനാനാഖ്യെതത്രാപൊസ്യരാജിതഃ-
ഇഷ്ടാസിദ്ധിശ്വരസ്യൈകമസ്തിൻ പുണ്യകലെനിശം
മൻഞ്ജാനം ദിക്ഷുലം ദിവ്യെഷ്ഠുലഭ്യാഭ്യാഷ്ടനാമകമ-
ഇതശ്ചൈശ്വരെഷ്ഠദെശെഷു ഭ്രമദ്ധ്യാനാപ്യതെപ്സസാ
സചെഷ്ടസ്യാമലാദിസ്ഥിസ്സവൎത്ത്യാപ്തകാദിതി -
സത്തിസ്ര്യയെലവൊവൎഗ്ഗഃ ക്രിതപ്പൊഃ കുശലപ്രദം
ത്ര്യക്താപരെശ്വരം ദെവാൻ അന്യാൻ ഭജന്തയെന്നൻ-
തദെശ്വരെണസത്ത്യക്താ യൊഗ്യദണ്ഡകരെണതെ
ആക്രാന്താശ്ശത്രുഭിസ്ത്രൈമഃ പൈത്രന്താനാവിപത്തിഷ്ഠ-
കാദാതന്സിയപാവെഭ്യനെന്താനുതപ്ത്യപുനസ്ഥിരം
സ്വീചെഷ്ടാമിരെതദാതാൻ സ്വഭക്ത്യധാരദക്കാമയൊഃ -
സൽപാപാൽ ഭ്രമത്സിലാന്യം തെഷാം സ്വിത്ര്യസ്വിശ്വാരഃ
സദൊഷ്ടാവാഹകാൻ സാധുനാമാക്ഷ്ടാസ്ത്രപ്രൈരെതയൽ -
തൊസന്തതെശ്ശ്വരെ ഭക്തിം യഷ്ടാശ്ചാന്യാനപാദിശൻ
വാത്താശ്ചാദാവിദിഃ പശ്ചാൽ ജ്ഞൈപതാമാഘ്രാതഃ -
പ്രാകശ്ചതസമെകാഞ്ചിമഹാന്തം വംശതാരകം·
സപാപാശ്ചാൽ ഖ്യാമുക്തദ്യംസാദെശദൃഢതദ്ദം-
ഷിന്റെ ഇസ്രയെൽ ജൊതിക്കാനാൻ എന്നവാദത്ത ദെശത്തിൽ ഏതി
ദൈവം നല്കുന്നതൊരൊരൊ കാൎയ്യങ്ങളൊൽ അനിതെനെ അടക്കിവാത്ത-
നമയിൽ ദൈവത്തിൻ വിചാരം ഏകൊന്നാണു ഇന്നന്റെ പ്രഞ

ത്തിൽ ഉത്ഥം ശ്രദ്ധ ജ്ഞാനവും ഐശ്വര്യസേവയും നടക്കേണം ചുറ്റു
മുള്ള ദേശങ്ങളിൽ മൂഢത്വമാകുന്ന ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞതു പൊക്കുവാൻ
ഇസ്രായേലിൽ തന്നെ എങ്ങും സത്യവെളിച്ചം പരന്നിരിക്കേണം. എന്നാ
ലെ- ഇസ്രായേലർ ഉപകാരം മറന്നു തങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ ത്യജിച്ചു
പല ദേവകളെ പൂജിച്ചു തുടങ്ങി- അതുകൊണ്ടു അവൻ അവരെ ശിക്ഷി
ച്ചു ശത്രുക്കളുടെ കൈവശമാക്കി കൊടുത്തു എങ്കിലും അവർ തങ്ങളുടെ
ദോഷം വിചാരിച്ചു അനുതപിച്ചു ദൈവത്തെ പിന്നെയും പ്രാർത്ഥി
ച്ചു തുടങ്ങിയാൽ അവൻ കനിഞ്ഞു അവരെ ഉദ്ധരിക്കും. ഇങ്ങിനെ
ഒരൊരൊ നടപ്പുകളാൽ ജ്ഞാനം തിരിയെ വരുത്തും പൊഴുതു ഒന്റെ അഭി
പ്രായവും ഭാവി വർത്തമാനങ്ങളും അനന്തരം ചെയ്യേണ്ടതും അറിയിപ്പാ
ൻ അനേകം ദൈവഭക്തന്മാരെ അവരിൽ അയച്ചുവന്നു- അ
വർ പ്രവാചകന്മാർ എന്നും നബികൾ എന്നും ഉള്ളവർ. അവർ എല്ലാ
വരും തങ്ങളുടെ ശേഷം വരുവാനുള്ള അഭിമാനുഷനായ വംശരക്ഷി
താവെ സൂചിപ്പിച്ചു അവ കാലങ്ങളെ ആശയൊടെ ഒർപ്പിച്ചു നടന്നു—

ആസീത് സഹസ്രവർഷേഭ്യോ വിക്രമാർക്കശകാൽ പുരാ
തദ്ദേശേ ഭൂപതിർദ്ദാവിദാഖ്യോ ഭക്തശ്ച കോവിദഃ—
സ്വവംശ്യമഹിമാദ്യൈശ്ച കലയാ ദൃഷ്ടവിഷ്ണുതഃ
ഇത്യുത്തമാശിഷം പ്രാപ്നോത് സ്വപ്രതിജ്ഞാം പ്രഭോരിമാം—
ഭവതാം ശശ്വദസ്തിത്വം സ്വാതന്ത്ര്യാപ്തോ ഭവേത് സന്തതം
സിംഹാസനഞ്ച തേ വത്സ ഭവിതാ സ്ഥിരം സനാതനം—
ഇദമേവ പ്രാപ്ത വൃദ്ധശ്ചാസ്യ കം ദാവിദ സൈന്യകൈഃ
നാനാശീതൈശ്ച ഭവ്യസ്യ ത്രാതുഃ പ്രാജ്ഞശൗര്യശഃ—

ആയവനിൽ പ്രസിദ്ധൻ യഹൂദഗോത്രത്തിലെ ദാവീദ് രാജാവ്
താനൊ ലോകരക്ഷിതാവ് ഇവന്റെ വംശത്തിൽ ജനിക്കും എന്നും ഇ
വന്റെ രാജ്യവും സിംഹാസനവും എന്നെന്നേക്കും നിലനില്ക്കും എന്നും ദൈ
വം അവനോടു അരുളിച്ചെയ്കകൊണ്ടു അല്ലാതെ ദാവീദ് ദേവാത്മാവിനാൽ ക
ണ്ട ഭാവി വിശേഷങ്ങളെ നാനാ സങ്കീർത്തനങ്ങളാൽ വർണ്ണിച്ചു നത്രാ
താവ് ഇന്ന പ്രകാരം കഷ്ടപ്പെട്ടു സ്വശരീരത്തെ ബലിയാക്കി മരിക്കു

ഷ്യജ്ഞാതിക്കാരുടെ ഹിതനായി വരുമെന്നും ഇന്ന പ്രകാരം ദൈ
വം അവനെയെടുത്തു തന്റെ വലഭാഗത്തിരുത്തി ദോഷികളെ
യും കലഹിക്കുന്നവരെങ്ങളെയും അവന്റെ പാദപീഠമാക്കി വെക്കും
എന്നും മറ്റും വിവരിച്ചു പാട്ടുകളും ചെയ്തു-

തൽപശ്ചാൽ ക്രമശൊ ഹ്യന്യെ പിയഹൂദാഭവ്യവാദിനഃ
ഭവ്യം പ്രാഗ്ദർശ്ശവം തസ്യ പ്രൊചുരീശ്വരശിക്ഷിതാഃ-
തെഷാമിഷായനാമൈകൊ വിശെഷെണ പ്രസിദ്ധിമാൻ
യസ്സാർദ്ധദ്വിശതാബ്ദെഭ്യൊ ദാവിദ്രാജ്ഞാദനുദഭൂൽ-
സഈശ്വരാജ്ഞിതജ്ഞാനഖ്യാതിതാന്തരലൊചനഃ
ഖ്രീഷ്ടജന്മസ്യക്രമാനന്ത്യെ പശ്ചാന്നെവമവർണ്ണയൽ-

ഇഷായുവാച

അസ്മഭ്യം ജായതെ തൊകമസ്മഭ്യം ദീയതെ സുതഃ
ധുരം രാജ്യാധികാരസ്യ യസ്സ്വസ്കന്ധെ ധരിഷ്യതി
സചബാലൊത്ഭുതൊമന്ത്രീ ശക്തിമാൻ പരമെശ്വരഃ
നിത്യസ്സദീശ്വരശ്ശാന്തിസംജ്ഞൊഭിരഭിധാസ്യതെ
ദാവിദ്രാജ്ഞൊസനസ്ഥസ്യ തസ്യ രാജ്യം സദൈധിതാ
സസ്ഥ്യാവസ്ഥ്യം ന്യായധർമ്മാഭ്യാം ഭൂയിഷ്ഠം ഭൃതൊദനന്തമിതി

ദാവിദിന്റെശെഷം വെറെ യഹൂദന്മാർ ദൈവവൊവമിഷ്ടരായി ഭാവിക്കിൽ ഉണ്ടാകുന്ന രക്ഷിതാവെ അറിയിച്ചതിൽ യശായ എന്നവൻ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധൻ അവൻ ദൈവജ്ഞാനത്താൽ ഉൾക്കണ്ണു തെളിഞ്ഞു പറഞ്ഞതു നമുക്കൊരു ശിശുജനിക്കും ഒരു പുത്രൻ നമുക്കു നല്കപ്പെടുന്നു രാജ്യാധികാരഭാരം അവന്റെ തൊളിന്മെൽ ഇരിക്കും അവന്റെ പെരൊ അത്ഭുതൻ-മന്ത്രി-ശക്തിയുള്ളദൈവൻ-നിത്യപിതാവ്-സമാധാനരാജാവ് എന്നുള്ളതാകും-ദാവിദ്രാജാസനത്തിന്മെൽ അവന്റെ വാഴ്ചയും സന്ധിന്യായങ്ങളുടെ വദ്ധനവും ഇളകാതെ മുഴുത്തുപൊരും എന്നത്രെ

പുനസ്ത്വഭാവിനിം വാർത്താം വ്യക്തിതാമിവ കല്പയൻ
ഇഷായസ്തസ്യമർത്ത്യാംശം ദുഃഖഭൊഗമവർണ്ണയൽ

ന്യസീത്സക്ലേശഭാഗ്ദുഃഖീമനുഷ്യസ്സന്നിരസ്തതഃ
പരസ്മാല്ലോകമേവാസൌ ദുഃഖം സേവഹനവ്യതാനഃ -
സുജ്ഞാനേനാഹതഃക്ലിഷ്ടശ്ചേത്യസ്മാദ്വിരമത്യതഃ
പരന്ത്വവസ്തുതോ ഹ്യസൌ നോ ദോഷൈ ഹന്തരക്ഷ്യത -
ന്നസ്മാല്ലോകമേവ രക്ഷാം ചൈതേനശാസ്തിരക്ഷ്യത
ന്ത്വഭക്തൈ ത്വാഭ്യന്തൈ ശ്ചൈവ വ്യാഖ്യാം സ്വാസ്ഥ്യം ലഭാമഹേ -
വർഗ്ഗം ദുഃഖാനുസാരം സ്വൽപഭ്രാന്താവിഭ്രമ
വയം താപാമയാം നിഷ്ടും തസ്മാച്ഛാസ്ത്രമഭേദ്യയാൽ -
തിദ്രും ക്ലിഷ്ടാച്യസൌസേ ഹന്തുവിദ്യ ധീഭാവത
പ്രധായമിയമാനോ വിനിവർത്തതെ യൊ സ്വീവം -
സപ്രാണാം സ്വാമിത്വാജ്ഞേ വരപാപസ്യ തദ്ധരഃ
സുഖം ദേഹിനാം ദേവ്യദോഷവീനോപ്യുഗന്ത -
ന്ദ്വത്താനന്തബലിം ദുഷ്ടം ഖദോവദന്തരം
സാന്ത്വനമവാപ്യം പശ്ചാൽ സിദ്ധിസന്തസ്ത്രേ -
ക്ലേശൈഃ സെന്മാമകൊയതിസെവകാഃ പരമേയ ഭാക്
സ്വാസ്ഥ്യം ജ്ഞാനേന ഭ്രാന്തീനാം മനുഷ്യാൻ കാശ്യധന്നിഷ്യതി -

അവൻ മനുഷ്യരെ ക്ഷമിക്കുന്നെങ്കിൽ കഷ്ടമരണങ്ങളെ അനു
ഭവിക്കുന്നതു ഏതുപ്രകാരം - അവൻ ക്ലേശ
ങ്ങളെ അറിഞ്ഞു മനുഷ്യരാൽ തിരസ്കൃതനായിരിക്കിലും
നമ്മുടെ ദുഃഖങ്ങളെ അവൻ അനുഭവിച്ചു - നാശമില്ലാത്തവൻ ദൈ
വത്താൽ ശിക്ഷിതനും സ്വപാപഫലത്താൽ പീഡിതനും എ
ന്നു നിരൂപിച്ചു നമ്മുടെ ദോഷങ്ങളാലെ അവൻ മുറിവേ
റ്റപ്പെട്ടവനുമാകുന്നു - നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കായി അവൻ ശിക്ഷയെ
അനുഭവിച്ചു അവൻ കൊണ്ട അടികളാൽ നമുക്കു സ്വാസ്ഥ്യം ല
ഭിച്ചു - നാം തന്നിഷ്ടത്താൽ വെവ്വേറെ വഴികളിൽ തിരിയുഴ
ന്നപ്പോൾ ദൈവം എല്ലാവരുടെ ശിക്ഷയെയും അവന്മേൽ
ചുമത്തി അവൻ മിണ്ടാതെ കൊലെക്കു നടക്കുന്ന ആട്ടുപോലെ അ
ടങ്ങി പാർത്തു - ഇങ്ങിനെ അവൻ അന്യരുടെ പാപങ്ങളെ

റിതന്നെത്താൻ സാക്ഷിയാക്കി കൊണ്ടു ആത്മാവിൽ അവൻ നെടു
കാലം ജീവിച്ചു വസിഷ്ഠസന്തതിയെ കണ്ടു തൃപ്തനാകും പ്രസ്ഥാനാ
യം എൻ സെവകന്മാരായവരുടെ ദുഃഖങ്ങളെ സഹിക്കയാൽ തന്റെ
ജ്ഞാനത്താൽ അനെകൎക്കു ശുദ്ധിവരുത്തി ലൊകം എങ്ങും ഉണ്ടാ
നടക്കും എന്നു മുതലായ പ്രവാചകങ്ങൾ—

ഇഷായാദശ്വരം പശ്ചാൽ ഇക്കാലൈവ്യാ ഭവ്യവാചകാഃ
ഏവം പ്രകാശയാമാസ ഞ്ജഭം സുമസ്ഥലം പ്രഭോഃ—
ഹെതും യദ്രദിദെൽ കൈവുരിബൈസ്ഥാഹമ പ്രതെ
യപ്രദിനാം സഹസ്രെഷ്വകിം ലഘുതൊ ചതുരൻ്യസെ—
ഞസ്രയെലാം ഇപൊഭായി അഭ്യൊതിസ്സരിഷ്യതി
പരന്തുപൂൎവ്വതൊവ്യാസീദനാദിശ്ചാസ്യ തെസ്സിതിഃ—

അനന്തരം മീകാഹ എന്ന പ്രവാചകൻ ക്രിസ്തന്റെ ജന്മദെശമ
അറിവിച്ചതിവണ്ണം— അല്ലയൊ യഹൂദാ ദെശത്തിൽ ഉള്ള
വാൻ ബൊരാത്ത ബെത്ലഹെം എപ്രാത്തെ നിന്നിൽ നിന്നു ഇസ്ര
യെല്ക്കു അധിപൻ പുറപ്പെട്ടു വരും ആയവന്റെ പുറപ്പാടു പൂൎവ്വത്തി
ലും അനാദിയും ആകുന്നു— ഇങ്ങനെ ദെവവശാൽ അനെകം സ
ത്യബൊധകന്മാർ ഇസ്രയെലിൽ ഉദിച്ചു പാപവാഷ്പായെങ്ങളിൽ
മഹാരക്ഷിതാവിന്നു വഴിയെ ഒരുക്കി നടന്നു എങ്കിലും ആ ജൊ
തിമിക്കവാറും ഒട്ടും തെളിയാതെ പൊയി ദെവത്തൊടു ദ്രൊഹിക്കയാ
ൽ അവൻ കൈനിക്ഷകന്മാരെ വരുത്തി അവരുടെ നാടും നഗ
രവും ശത്രുസൈന്യങ്ങളെ കൊണ്ടു സംഹരിച്ചു ശെഷിച്ചവരിൽ ഏ
രെ പരദെശത്തു ൭൦ വൎഷം പ്രവാസം കഴിപ്പിച്ചു— ആ അനിഷ്ട
കാലത്തും കൂടെ ശിഷ്ടന്മാർ അഴിവില്ലെയാതിഷ്യ പൊകാതെ വാഗ്ദത്ത
പ്രകാരം രക്ഷിതാവ് വരും എന്നു ആശ്രയം കൊണ്ടിരുന്നു— അവ
ൎക്കു ഐശ്വൎയ്യപ്രദനായി വന്നു പറഞ്ഞവൻ ദാനിയെൽ ആ
കുന്നു—

സാപ്തപഞ്ചാശദ ബ്ദൈദ്രു ശ്രീമഷ്ഠസ്യാഗതെരുപരം
ആചാൎയ്യാ ദാനിയെലാഖ്യഃ പ്രൊവാചെമാലന്തദാഗതെഃ—

സൎവ്വതൊഗാമിനിയെല്ലാഖ്യന്താത്സമീപെഷ്വവസ്ഥിതഃ
അശീശ്വരപ്രിയം ഭവ്യാം വാൎത്താമെവമുദൈരയൽ-
രൊധനായാപരാധാനാംയക്ഷൊണ്യാം സമാഗതഃ
ഷായസ്യമശൊധനാൎത്ഥായ ഇത്യധൎമ്മപ്രവൃത്തയെ-
സമാപ്ത്യൈ ഭവ്യവക്തൄണാം സ്വപ്നജ്ഞസ്യാൎത്ഥിതാൎത്ഥയെ
ഇത്യെതസൎവ്വസിദ്ധ്യൎത്ഥം പവിത്രതാവക്രെതൈര-
സപ്താഹസപ്തകം കാലം വിജ്ഞാനിപിനിരൂപിതം
പുനശ്ശ്രുശലെം പുൎത്താനിൎമ്മിത്യശാസനാവധി-
മശിഹകാലപൎയ്യന്തം സ്യാത്സപ്താഹൊനസപ്തതിഃ

ഹനൊഷ്യതെ മശിഹൊ സാ വാക്യനെ ഹെതവെത്തന-

ന്നുയവൻ സ്വജാതിയുടെ ഉദ്ധാരണത്തിന്നുള്ള കാലത്തെ എണ്ണിനൊക്കുമ്പൊൾ മശിഹാ എന്നും ക്രിസ്താൻ എന്നും ചൊല്ലുന്ന ദൈവാഭിഷിക്തൻ വരെ ഉള്ള കാലങ്ങളെ ഒരു ദൈവദൂതന്റെ വായിൽനിന്നു കെട്ടറിഞ്ഞു യഹൂദർ സ്വദെശത്തെക്കു മടങ്ങി ചെന്നു ദെവാലയത്തെ വിശുദ്ധനഗരത്തെ പിന്നെയും പണിചെയ്പ്പാൻ തുടങ്ങിയനാളും കണ്ടു- അന്നുമുതൽ അവർ അന്യരാജാക്കന്മാരിന രാജ്യാൎത്ഥപലവിധെന ക്ലെശിച്ചിരിക്കുന്നൊരും ആ പ്രവാചകന്മാരുള്ള വാക്കിഷ്ടാൎത്ഥം ആശ്വാസിച്ചു രക്ഷാകാലത്തെ പാൎത്തിരുന്നു—

അമീഷാം ഭവ്യവക്തൄണാം സമസ്തഗ്രന്ഥസംഹിതാ
യഹൂദ്യാഃ കൃതാ വാണ്യാ പ്രചലത്യധുനാവധി-
ക്രിസ്തസ്യാവതാരാൽ പ്രാക്ത്രയൊവൎഷശതത്രയാൽ
തൽഗ്രന്ഥസംഗ്രഹസ്യാൎത്ഥായാ വന്ന്യാം ഹി ഭാഷയാ-
നൈകമഹാത്മനസ്യ പ്രതിഷ്ഠാപൂജ്യാതിഷ്ഠ
ഇസ്രയെലീയ ഭിന്നാസ്യന്താകം ണൊകമജ്ഞായത-
ദ്ദൎശാൽപാശ്ചാത്യലൊകെഷു യവനാരൊമിണൊ ഹി ച
ഗ്രന്ഥമെതം ഹൊന്നാകിം പ്രാപ്താവ്യത്യയന്തമപി തലെ-
ദെശെഷു വസിതഃ വെചാഷ്ടുക്രമശശ്ച പ്രണാദിതഃ

തെഷാംശ്രീരന്തഃപ്രതിദ്ധ്യാനസ്ഥസൂൎയ്യവെത്രാവിഭാരതെ-
ധാരന്തൎസൎവ്വവിജ്ഞാനപരിഷ്കാരയുതെഷാപി
തദ്ദെന്തിദൈവ്യപശുപരംജ്ഞാനംസമ്പ്രാൎൽകൃഷ്ണമസൃണ്യത-
ജ്ഞനാസ്സാധാരണാസ്സത്വംഹ്യജ്ഞാനന്തുഃപശ്ചൽശ്ചപരം
അനശ്ശ്യാൻബ്രഹ്മലാണ്ഡദേവാനഭ്യാഷ്ഠമൊഹകളിതാൻ-
ത്രിജ്ഞൊസ്ത്വാപരമാൎത്ഥാദെശ്മശ്ലീജ്ഞൊസവൊസ്ലഥാ
ശാസ്ത്രാഭാവാത്സാന്താഭ്യാമുദ്ധ്യാതത്വംഗന്തുംവിചെഷ്ടിരെ-
ത്രിദശൊത്തമസൌന്ദൎയ്യധൎമ്മാരൈയ്യഗ്രന്ഥാഃപരദെശഗാഃ
ബഹൂത്രസ്ഥന്ത്യശാസ്ത്രസ്യസൎവ്വമത്വംവിതന്വതുഃ-
ഇത്ഥംഭൈഷിഷ്യാനസ്താത്രുഃപ്രസിദ്ധ്യാംവിസ്തൃതാക്ഷഥാ
അനെകൊക്ത്യപ്രവാഹസന്ദിരനുഭ്രയസ്യാട്ടത്രൊം -

യഹൂദരെന്നടങ്കിവാഴുന്നപാരസികാദികൾവാദിപൊരുമ്പൊൾ യവനരൊമർഎന്നവർഇങ്ങൊറെവംശങ്ങൾപ്രാഭവംകാട്ടി ഭാരതഖണ്ഡത്തൊളവുംതങ്ങളുടെകീൎത്തിയെവരുത്തി-ഇയവൎക്കയവ്വദരുംവശമാക്കുന്നതിനാൽഅവരുടെപ്രവാചകാദി വെദഗ്രന്ഥങ്ങളെയവനഭാഷയിൽആക്കുവാൻസംഗതിവന്നതിനാൽവന്നഉപകാരംഎത്രയുംസാരമുള്ളത്-യവനർ വിദ്യകളിൽശ്രദ്ധയുള്ളവരുംമറ്റൊന്നെഷണംരസിക്കുന്നവരും ഒക്കിലുംശെഷംസകലജാതികളെപൊലെദൈവവിഷയം മുഢതാവാൎത്തികളുദെവകളുസങ്കല്പിച്ചുസെവിച്ചുനടന്നു-യഹൂദരൊട്ടിടപ്പെട്ടുകയാൽഅത്രെവാചൊല്ലുത്തിയെയുംദൈവധൎമ്മത്തെയുംഗ്രഹിച്ചുതുടങ്ങിമനുഷ്യരാൽഓൎന്നുവരുംഇല്ല ദൈവംഅയപ്പാന്നുള്ളരക്ഷിതാവിൽഅത്രെന്നുശവെക്കെണ്ടതെന്നബൊദ്ധ്യംവന്നു-

യഥാപ്രസിദ്ധ്യലൊകൊപഷ്ടതഥാത്രാച്ചെത്രഭാരതെ
ക്ഷിതാവൈശാവതാരസ്യമതമാൎത്തിയെസദാ-
യഥാഭഗവല്ഗീതായാം
യദായദാഹിധൎമ്മസ്യഗ്ലാനിൎഭവതിഭാരത-

അഭ്യുത്ഥാനമധർമ്മസ്യ തദാത്മാനം സൃജാമ്യഹം -
പരിത്രാണായ സാധൂനാം വിനാശായ ച ദുഷ്കൃതാം
ധർമ്മസംസ്ഥാപനാർത്ഥായ സംഭവാമി യുഗെ യുഗെ -

എന്നിങ്ങിനെ കൃഷ്ണൊക്തിയായ ഭഗവൽഗീതയിൽ കൂടെ കാണ്മാൻ ഉണ്ടു - ധർമ്മത്തിന്നു വാട്ടം പിടിക്കുമ്പൊഴും അധർമ്മം പൊങ്ങിവരുമ്പൊഴും ശിഷ്ടരെ രക്ഷിപ്പാനും ദുഷ്ടരെ ശിക്ഷിപ്പാനും ധർമ്മസ്ഥാപിപ്പാനും ഞാൻ എന്നെ തന്നെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്ന ഭാവാർത്ഥവാക്കു - ഇങ്ങിനെ യുഗം തൊറും സംഭവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞതു തെററു തന്നെ - ദൈവപുത്രൻ ഒരിക്കൽ മനുഷ്യജാതിയിൽ അവതരിച്ചാൽ മതി അവൻ മനുഷ്യജന്മം പിറന്നാൽ പ്രകൃതത്തിൽ എന്നെന്നെക്കും ഈ പാപികൾക്കു ഉദ്ധാരണം കൊടുക്കും എന്നത്രെ ദൈവാഭിപ്രായം -

ഇതി ശ്രീ ക്രിസ്തുമാഹാത്മ്യെ ശ്രീമഹാമൊക്ഷപ്രതീക്ഷാനാമ
പ്രഥമൊദ്ധ്യായഃ -

യസ്യാജ്ഞാമാത്രതഃ സൃഷ്ടം നഭോഭൂദശദിക്തതം -
സപ്രഭൂർദ്ധ്വ ഗ്രഹിതക്ഷോ ... ദേവധർമ്മപ്രഭാകരഃ
ഭക്തദ്രുണാശ്രിതകാരെ ... ദേവാദിഭിഃ സ്തൂയമാനൊ ... ഭവഃ -
മർത്ത്യാനന്തകാമാർത്തിൽ കാമാതുര്യ വസൽസ്ഥി
-തത്തൈവെത്ര മത്രെ കസ്യ പൊശത്ത മഹായനെ -
താമിശപ്രെഷിതൊ ... പഞ്ചിത്തൊദ മദ്ധ്യമിൽ
ഹെരൊദ് ... ഗ്രഹാപന്നൊ കണ്യൈർഭൂയാസ്തുഭം തവ
ഈശ്വരന്റെ സഹായൊദ്ധാനന്ദ്യാത്രാം ... ഗംഗണെഷു
സാക്ഷാദ്വചനാത്തുസ്വവ്യ കുശലൈവമനിന്ത്യൽ
തത്തസംബൊധനം ദുർഗ്ഗെ യൊദ്ധ്യൊ ... ൽ പുനഃ
മാനിതെ ഭവിനന്ദ മരിയാബൊം പ്യാപ്പൊർശാദനുഗ്രഹം
ബാംഗഭോമിണ്ട് ഭൂത്വാദ്യന്താവൃത്തം സവിഷ്യസെ
സർവ്വ ... നാമനിര്ഭൂതാവീ മഹാദിസ്സ ... ശയാരാമങ്ങഃ
... ഭാവം ... സ്വാശയാ ശ്രീവിഷ്ണുകി -

ഏകത്രസ്ത്രീ ശ്രാമരിതാ ചൈകധാമൈതത്ത്വവായമ
പും സംസർഗ്ഗാഹിനാസ്തി താതോദ്ഭൂതോ ത്രയീൽ പുനഃ
പവിത്രണൌശ്ചരസ്യാത്മാ കന്യൈ ത്വാമാശ്രിഷ്യതി
സർവ്വേശ്വരസ്യ ശക്തിശ്ച ച്ഛായാം കർത്താ തവോപരി
അതസ്ത്വൽഗർഭതോ ബാലോ യഃ പവിത്രോ ജനിഷ്യതേ
സ്സുതഃ പരേശ്വരസ്യേതി സമാഹ്വാസ്യതി ധാന്യതെ
മരിയാ തത്തോ വാദീ ദിശദാസ്യം തഥാ മമ
സംസിദ്ധം ഭവചോസ്മി ത്വദുക്തത്താന്തരധികാര-

ഗ്ര്യങ്ങളിനെഞ്ഞങ്ങൾ ഓദയത്തെ കുറിക്കുന്ന രശ്മികളെ മുമ്പിൽക്ക
ട്ടിഞ്ഞയച്ചു വിത്തിരിയശേഷം നിക്കസ്സക്കൻ താൻ മുക്തിച്ചകാല
ത്തിൽ ഉദിച്ചു - യെഹൂദരാജ്യത്തിൽ ദാവിദ്രാജവംശത്തിൽ മറിയമെ
ന്നുള്ളൊരു കന്യകക്കു ദൈവദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി പറഞ്ഞു - അനു
ഗ്രഹപൂർണ്ണയായുള്ളൊവെ സ്ത്രീകളിൽ ധന്യയായവളെ നിന്നോടു കൂടെ ദൈവം
ത്തുണ്ടെന്നു കെട്ടു അവൾ ഭ്രമിച്ചു വിചാരിച്ചാറെ മറിയമെ ഭയ
മരുത് ദൈവാനുഗ്രഹം നിനക്കു ലഭിച്ചു - നീ ഗർഭം ധരിച്ചു പുത്ര
നെ പെറ്റും അവന്നു യെശു എന്ന രക്ഷിതാവാകുന്ന പെരിടെ
ണം അവൻ വലിയവനും യാക്കോബ് വംശത്തിന്നു എന്നും രാജാവും
ആകും എന്നു കെട്ടപ്പൊൾ - മറിയ പുരുഷനെ അറിയാത്തവളാകുന്ന
ത് എങ്ങിനെ സംഭവിക്കും എന്നു ചൊദിച്ചതിന്നു ദൈവത്തിൻ പരി
ശുദ്ധാത്മാവ് നിന്മെൽ ആവസിക്കും ദൈവശക്തിയും നിന്മെൽ ആച്ഛാ
ദിക്കും - അതുകൊണ്ടു നിങ്കൽ ജനിപ്പാനുള്ള ശിശു ദൈവപുത്രൻ
എന്നു വിളിക്കപ്പെടും - എന്നു ദൂതൻ അറിയിച്ചു മറിയയും ഞാൻ
കർത്താവിന്നു ദാസിയാകുന്നു കല്പിച്ച പ്രകാരം എനിക്കു ഭവിക്ക
ട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു ദൂതൻ മറകയും ചെയ്തു -

യൊസെഫസ്യ ജ്ഞാനഃ കശ്ചിദ്ദാസീത്തത്ര നിവൃത്തി
തത്ര സ്ഥിതാ കന്യാ വാഗ്ദത്താ പ്രാഗവിദ്യ
അവസ്ഥായാം താം ഗ്രഹിബാലേ സൌവ്യവിശാരദസ്യ കയാ
സൽകന്യാം ഗർഭഹേതുജ്ഞാവജ്ഞാത്വം സമകല്പയൽ

ഏതച്ചിന്തയമാനസ്തുവ്യാകുലാത്മാസധാൎമ്മികഃ
സ്വപ്നേദൃഷ്ട്വാവിഭോൎദ്ദൂതന്തസ്യാജ്ഞാമന്ത്രണോദിമം
ഹേദാവിദ്പുത്രയൗസേഫത്വംമാവഞ്ചാത്മനിശ്ചയം
തൽഗൎഭോഹ്യത്ഭുതശ്ശുദ്ധാത്പവിത്രസ്യാത്മനോഭവൽ
ഇത്യാശ്രുത്വതവാക്യേനനിൎമ്മലാത്മാംവ്യവാഹസഃ
ശുദ്ധാൾഗൎഭധാരിണ്യാനാസജ്ഞാതയാസഹ

അവൾക്കു മുമ്പെ വിവാഹത്തിന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത യൌസെഫ എന്നൊരുത്തൻ അവളുടെ വൃത്താന്തം കെട്ടു ശങ്കിച്ചു അവളെ ത്യജിപ്പാൻ വിചാരിക്കുമ്പോൾ സ്വപ്നത്തിൽ ഒരു ദൂതൻ കാണായി പറഞ്ഞിതു — ദാവിദിൻ പുത്രനായുള്ളൊവെ നിന്റെ ഭാൎയ്യയെ കൈക്കൊൾവാൻ ശങ്കിക്കെണ്ടാ — ദൈവാത്മാവിനാൽ അവളിൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന പുത്രൻ പ്രവാചകങ്ങൾക്കു നിവൃത്തി വരുത്തി സ്വജനത്തെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കും എന്നു കെട്ടാറെ അവൻ നിൎമ്മലകന്യയെ വിവാഹം ചെയ്തു പ്രസവം വരെ സംഗിക്കാതെ വസിച്ചു —

തസ്മിൻകാൎയ്യവശാത്പശ്ചാൽപുരെവെത്ലഹമാഖ്യയെ
ദാവീദ്വംശസ്ഥലെതാഭ്യാംഗന്തവ്യംസ്വഗൃഹാദ്ദ്രുതൽ
ഇത്യാജ്ഞാരായാന്തസ്ഥാനമന്ത്യമവാപ്യസാ
ഭവിഷ്യദ്വാദിഭിഃ പ്രോക്തംകുമാരീസുഷുവെസുതം
വിവെഷ്ടവിശ്വസമ്രാജ്ഞംബാലംവസ്ത്രൈരരാജകൈഃ
പശുഭോജനപാത്രെചസൎവ്വശ്രേഷ്ഠമശായയൽ
തദാതന്നികടെക്ഷെത്രെകതിചിന്മെഷപാലകാഃ
രാത്രൗജാഗ്രതിനോവിന്നാംസ്വേഷാംരക്ഷാമകുൎവ്വത
തത്രൈത്യൈഷുമഹാതെജൊഷ്ഞംബരംപാൎശ്വഭാസത
ബിഭ്യത്സുപശ്ചാത്തെഷ്വൈകോദൂതൈകൈശാപ്രൊവാചിദം
അഹൊമാഭൈഷ്ടഭദ്രംഹിസമാചാരംദദാമിവഃ
പുരേദ്യദാവിദഃപുത്രസ്ത്രാതാജ്ജെദെമഖപ്രഭുഃ
ഇത്ഥംസത്യമുനാപ്രൊക്തെസൌദ്യാനാകാൎദ്ദപസ്ഥിതാ

സ്വദ്ദൂതാനാം ചതുരെതാമീശ്വരസ്യാന്തികെജ്ജഗൌ
സാവധാനസ്യാലൊനമാഹാത്മ്യമീശ്വരസ്യ പ്രശംസതാം
ശാന്തിർഭൂയാൽ പൃഥിവ്യാന്തു ജനാനാഞ്ച പ്രസന്നതാ
ഇതിഗീതെശ്ച ദൂതാനാം ചക്രുഃ കൈന്തരശീക്ഷത
ഗതാശ്ചമെഷപാലൌഘാഃ പ്രാപസൽബാലദർശനം

അനന്തരം ഒരുകാൎയ്യം തമ്മിൽ ഇരുവരും യാത്രയായി ബെത്ല ഹെം എന്ന ദാവിദ്പുരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ വെറെ സ്ഥലം കിട്ടായ്കയാൽ ഒരാലയിൽ പാൎക്കുന്നെരം താനെ അവൾ പുത്രനെ പെറ്റു കീറ്റുവസ്ത്രങ്ങളെ കൊണ്ടു ലൊകരാജാവെ ചുറ്റി പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി അന്നരാത്രിയിൽ തന്നെ ആട്ടുകളെ കാക്കുന്ന ഇടയന്മാൎക്കു ദിവ്യതെജസ്സു കാണായി ഒരു ദൈവദൂതനും പ്രത്യക്ഷനായി ഭയമരുത് ഇന്നു നല്ലു സമാചാരം ഉണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ന്നരക്ഷിതാവ് ഇന്നു ദാവിദ്പുരത്തിൽ ജനിച്ചു നിങ്ങളും ചെന്നു കാണ്കിൽ എന്നു അറിയിച്ചതല്ലാതെ വെട്ടെന്നു ആകാശത്തിൽ നിന്നു സ്വൎഗ്ഗദൂതന്മാരുടെ സ്തുതികൊട്ടി പ്രകാരം - മനുഷ്യജാതിയിൽ പ്രസന്നതയുണ്ടാകയാൽ സൎഗ്ഗവാസികൾക്കു ദൈവമഹത്വവും ഭൂമിയിൽ ദിവ്യസന്ധിയും വിളങ്ങി വരുന്നതാക - എന്നതിനാൽ സന്തോഷിച്ചു ഇടയന്മാർ ഉണ്ണിയെ ചെന്നു ബാലനെ കണ്ടു അത്യന്ത ആനന്ദം വൎദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്തു -

ശിഷ്യ ഉവാച

ദൊവാന്തിഞ്ജാനുരൂപെണ ത്രാതാസൌ കഥമീശ്വരഃ
കഥമീശാത്മജശ്ചൈതി കൃപയാവദമെഗുരൊ -

ഗുരുരുവാച

ഗ്രാഹയന്താം ജന്മമത്യാവസ്ഥാഞ്ചദുഃഖിതാം
അനന്തൊമഹിമാതസ്യ തസ്മിന്നൈശ്യന്തികെത്യതെ
യഥാതൊഹാന്തിഃ
ശക്ത്യാദ്ഭുതവിശ്വാദാവീശ്വരെണസഹസ്ഥിതഃ
സ്വയം സന്നീശ്വരൊനാദിസ്സൎവ്വജ്ഞെതനചാഖിലം

സയൊമയ്യീവക്താസ്യാൻ ശ്രേഷ്ഠത്രൈലൊക്യഗണ്യസ്യച
സ്വകാരശേതത്തൊമഹേശ്വരെന്ദ്ര ഗ്രാഹ്യതമസ്വഭൂഃ
സശക്ത്യാധാരദ്വൈതംന്ദണാസ്ത്രമുല്യൈൎപ്രായസച
ജ്ഞാനാത്മജ്ഞാഹ്തെ ജ്ഞസ്കസ്യ ത്രാനുഗ്രഹയൊന്ദിദം
ഹിതരക്ഷിതസ്സനരവിക്രിയൊയമീശ്വരം
അദൃഷ്ടം വ്യഞ്ജയാമാസ പ്രാദുൎഭൂയമഹീതലെ
സസംസാരസ്യ തിത്മാതാതമുല്യൈൎവാതരത്സ്വയം
പ്രായൊമൂഢാന്തസംസാരന്താംന പ്രത്യഗ്രഹീൽ പ്രഭും
തജ്ഞാഹാത്ത്യന്തയാവന്തഃ പ്രതിഗൃഹ്യതമാശ്രയൻ
തെഭ്യൊധികാരമീശസ്യ സ്സനവൊഭക്തിതംദദൌ
യഥാവൈറലബ്ധ
അദൃശ്യസ്യേശ്വരസ്യായം കൃത്തിവിശ്വാസ ജ്ഞസ്സുതഃ
ഭാവദ്വിസന്യജ്ഞെതെന ഭൂമിഷ്ഠം ബന്ധിതഞ്ചയൽ
തദാരാസസ്യജ്ഞ വിശ്വം തഥാതത്വൈസ്യവഹൈതവെ
നഭൈഗ്രസചാന്തി വിശൈഷാംസൎവ്വംതെനാവതിഷ്ഠതെ
സതീശ്വരസ്യ രൂപൊപിസ്വമൈശ്വൎയ്യന്ത്യജന്നിവ
ദാസസ്യരൂപകൊഭൂത്വാമൎത്ത്യാവസ്ഥാംസമാദദെ-
മനുഷ്യജന്മം പിറന്നരക്ഷിതാവ് ദൈവം എന്നും ദൈവപു
ത്രൻ എന്നും വരുന്നത് എങ്ങിനെ - എന്നു ക്രിസ്ത്യാൻ ചൊദിച്ചാ
റെ - ഗുരുവെശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ മഹത്വത്തെ വൎണ്ണിച്ചുള്ള
വിവരങ്ങളെ പറഞ്ഞു - അതിൽ ഒന്ന യൊഹന്നാന്റെ വാ
ക്യമാകുന്നിത് - ആദിമുതൽ ദൈവത്തൊടു കൂടെ ഇരിക്കുന്നൊരു വ
ചനം താനും ദൈവം ആകുന്നു - സകലവും അവനെകൊണ്ടു സൃ
ഷ്ടമായിതവൻ സൎവ്വത്തിന്നും ജീവാകാരവും ഇരുട്ടിൽ വിളങ്ങു
ന്ന പ്രകാശവും ആകുന്നു - ആ വചനം ജഡത്തെ അവലംബി
ച്ചു മനുഷ്യരുടെ നടുവിൽ വസിച്ചു സത്യവും കരുണയും നിറ
ഞ്ഞ തന്റെ തെജസ്സ് അവരിൽ വിളങ്ങിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു കണ്ടുകൂ
ടാത്ത ദൈവത്തെ ജനങ്ങൾക്കു കാണുമാറാക്കിയവൻ മഹിമ

ലുള്ളകുട്ടിയെപൊലെപരിചരിച്ചുഭൂമിയിൽനടന്നിരുന്ന
വൻലൊകത്തെരക്ഷിച്ചവനുംഉടയവനുംഎങ്കിലുംലൊകർഅ
വനെഅറിഞ്ഞില്ല- കൈക്കൊണ്ടവൎക്ക അവൻദൈവപുത്ര
ർആവാൻഅധികാരത്തെകൊടുത്തുതാനും — പിന്നെപൌ
ലൻറവാക്യമാവിത- അവൻഅത്രെകാണാത്തദൈവത്തി
ൻറപ്രതിമയുംസൃഷ്ടികൾക്കെല്ലാംമുമ്പെജാതനുംആകുന്നുസ
ൎവ്വവുംഅവനാൽസൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുസൎവ്വവുംഅവങ്കൽസ്ഥിതി
ചെയ്യുന്നു- ദൈവരൂപംഉള്ളവൻഎങ്കിലുംഅവൻതൻറഐ
ശ്വൎയ്യംവിട്ടുദാസരൂപത്തിൽജനിച്ചുമനുഷ്യരുടെഅ
വസ്ഥയെകൈക്കൊള്ളുകയുംചെയ്തു- എന്നത്രെ

ഗുരുവാച

അതസ്സ്വബാലകഃപുണ്യൊവാസരെജന്മതൊഷ്ടമെ
സംസ്കാരംമൊശിശാസ്ത്രൊക്തംയെഹൂദാശ്ചലഭന്തവൈ
ചത്വാരിംശദ്ദിനെമാതാതംദെവായസമൎപ്പയൽ
ബലിന്ത്യാഃഗ്ദ്രശാസ്ത്രൊക്താൻസമുത്പന്ന്യഥാവിധി
സചാഗാദെയെറുശലെന്നധൎമ്മാൎത്ഥശ്ശ്രദ്ധയായുതഃ
ലൊകാൎത്ഥിരായഹന്ദ്യൊവിസന്തിരന്തെല്പൈഃദൃത്യത
പ്രാച്യംവിപണ്ഡിതാഃകെചിൽജ്യൊതിഷ്ജ്ഞയസ്ഥിതാം
ദൃഷ്ട്വൈവ്യക്താമതാതാംതാരാംവന്ദിതുംതംപ്രതസ്ഥിരെ
താരെരൊദ്ദിഷ്ടെഗ്രഹെകസ്മിൻപ്രവിശന്തൊവിപശ്ചിതഃ
നാനാസൽകൃത്യസൽബാലമുപഹാരൈരവന്ദിരെ
താദ്രുശെയന്താദാദ്ഭൂദാസീദ്ധരൊദസംജ്ഞകഃ
സയെഹൂദസ്ഥലത്തിവൃത്താന്തമാകൎണ്യവ്യാകുലൊഭവൽ
യൊഭൂദ്വ്യവസ്ഥിതഃപ്രൊക്താഭാവിരാജായഹൂദിനാം
രാജ്യംമെസൊദ്യുനാജാതശ്ശീഘ്രമെവഹരെദിതി
ജ്ഞാത്വാംവിചിന്ത്യബാലാന്തനപ്രാപ്യാഞ്ജാതംദദ്രാവസൌ
ദ്വിവൎഷൊനാഞ്ചിശൂൻസൎവ്വാൻഹന്തുംബെത്ലഹമാഖ്യകെ
സബാലതെഷ്ടിഃശ്ചരൊധൈഷ്കസ്വഭൃത്യാനാജ്ഞാപയത്തഃ

നീതൊദെശാന്തരംതത്രസ്വദെശഞ്ചാഗമൽപുനഃ

അനന്തരം എട്ടാം നാളിൽ മൊശശാസ്ത്രത്തിൽ കല്പിച്ചസംസ്കാരം ലഭിച്ചതല്ലാതെ അമ്മ അവനെ നാല്പതാം ദിവസത്തിൽ യഥാവിധി ബലികളെ കൊടുത്തു കൊണ്ടു ദൈവത്തിൽ സമർപ്പിച്ചു - ഇങ്ങിനെ സത്യരൂപൻ ഉദിച്ചതു ഇരുട്ടടെക്കുന്ന ലൊകത്തിൽ വളരെ കാലം പ്രസിദ്ധമാകാതെ ദൈവവാഗ്ദത്തങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്ന ചില ഭക്തന്മാർക്കത്രെ അറിയായ്വന്നു - വിശെഷിച്ചു കിഴക്കിൽ തെന്നു ചില പണ്ഡിതന്മാർ യെശുവിന്റെ ജനനത്തെ കുറിക്കുന്ന ഒരു നക്ഷത്രം കണ്ടു അവനെ തിരഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു നഗരത്തിലും എത്തി ഇങ്ങുള്ളിൽ ജനിച്ച രാജാവ് എവിടെ എന്നു ചൊദിച്ചു ലൊകത്തിൽ ഭയവും അതിശയവും പരത്തി ഒടുക്കം നക്ഷത്രം ഉദിച്ച വീട്ടിൽ പുക്കു ബാലനെ കണ്ടു നാനാസമ്മാനങ്ങളെ വെച്ചു സല്ക്കരിച്ചു വന്ദിക്കയും ചെയ്തു - അന്നു വാഴുന്ന ഹെരൊദാ എന്നൊരു ദുഷ്ടരാജൻ ഈ ജനവൃത്താന്തം കെട്ടു വ്യാകുലപ്പെട്ടു പ്രവാചകന്മാരാൽ അറിയിക്കപ്പെട്ടുള്ള ഈ ശിശു എന്നെ വിഴുക്കുമൊ എന്നു ശങ്കിച്ചു ആ ഊരിൽ ഉള്ള ശിശുക്കളെ കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു - ആയതു ചെയ്യും മുമ്പെ ഒരു ദൈവദൂതന്റെ കല്പന ഉണ്ടായിട്ടു യെശു മറുനാട് കടപ്പാൻ സംഗതിവന്നു - ഇങ്ങിനെ അവൻ കുലക്കത്തെ അറിഞ്ഞു രാജാവ് മരിച്ച ശെഷം സ്വദെശത്തിലെക്ക് മടങ്ങി പൊരുകയും ചെയ്തു -

ഏകദാ ദ്വാദശാബ്ദൊ ക്ഷുദ്രാദ്ഭുതസന്നിഭൊസ്ഥിതഃ
സമാതൃഭ്യാംനീതൊഗത്വാൽ പർവ്വകാലെ മഹാപുരം
പർവ്വാന്തെ തത്ര്യ പിത്രൊന്തു പുരാൽ പ്രസ്ഥിതയൊർഹ്യഹം
നസാദ്ധ്മഗമദ്യെന്ദ്രൊഃ പുരെ തസ്യൊ ഉത്തസൊത്ഭുതഃ
സകഥചിന്ത്യാത്തിന്നാം മദ്ധ്യസുഹൃദാസഹ കൊസതി
ജ്ഞഗസ്തുത്യജ്ഞാനിത്വാം ശുശ്രീതെതൊ വിതരെതുവഹി
ശെഷെതത്തം കുചിന്നാപ്പ്വാ പരാവൃത്തൊ മഹാപുരം
പ്രാപ്യതസ്മിൻദിനാൽ പശ്ചാന്മന്ദിരെ വരമാത്മനഃ
തത്രതം തെ സമാസീനം ശാസ്ത്രിണാം സദസൊന്തരെ

അപശ്യത്താം നിശാമ്യന്തം പശ്ചാൽപൃഷ്ടന്തമെവച
യെയെന്യശാമക്യംസൂത്രെസ്യാക്തി ഉത്തരാണിച
തെസവ്വെതമവഹാപ്യ ദെഹിസ്സ്വയം പരമം യയുഃ
മാതാഗുരുവാച ഹെ പുത്രകസ്താം ദെവം സമാചരഃ
യാമശൈപെഷ്ഠാവ ശൊകാൽ താവ വാം താതശ്ചതാവകഃ
ഇത്യുക്തമാത്രിണാം ഇന്ദ്രമുചെഷിഭത്സനം
തദനപൊനിശമ്യാചഷകഃ ശ്രീഭ്രഷ്ടസൊനഘഃ

ശ്രീയെശുരുവാച

മാം കഥതാതൈശ്ചൂതം വ്യഗ്രൌ ഗ്രഹെ സ്വസ്യപിതുര്യ്യാ
സ്ഥാതവ്യമസ്തികിം നെത്ഥമജ്ഞാനിതം യുവാം പുരാ

ഗുരുരുവാച

ഇത്യാശ്ചര്യവചഃ പ്രൊക്തം താഭ്യാമീശ്വരസൂനുനാ
അവ്യക്താർത്ഥം നിശമ്യന്തൌ പിതരൌ നാവജഗ്മതുഃ
പിത്രാതുസഹകാന്ത്രി ഗൃഹം വാത്സല്യമിതം
തദാദിം ക്രൊമിനാവൃദ്ധം ബാലകമത്ഭുതം
തതസ്താഭ്യാം സഹാഗത്യ നസരെത്പുരം പുനഃ
തസ്ഥൌ ഹിവശ്യസ്താ യൊഗ്യസ്സ്വദെഹസ്സൊപ്യഭിവർദ്ധിതഃ
തതൊദിനെ ദിനെ യെശുർവൃദ്ധിമാൻ ജ്ഞാനധിഷു
പ്രസാദമീശ്വരാന്നൃഭ്യശ്ചാവാപ്നൊദുത്തരൊത്തരം

വന്ദ്യവാക്യസ്യാസ്യ സാരം ദൈവപുത്രനായ ബാലൻ ഒരിക്കൽ അമ്മയൊടു ഒന്നിച്ചു നഗരത്തിൽ ഉത്സവം കൊണ്ടാടുവാൻ യാത്രയായി - പെരുനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ അമ്മയപ്പന്മാർ നഗരം വിട്ടു ഊരിലെക്കു പുറപ്പെട്ടു നെരം മകനെ കാണാതെ അവൻ വല്ല ജ്ഞാതികളൊടു കൂടെ യാത്രക്കാരിൽ ചെൎന്നു പൊകിരിക്കും എന്നു നിരൂപിച്ചു നടന്നു സന്ധ്യാസമയവും അവനെ കാണാഞ്ഞു മടങ്ങി ചെന്നു തിരഞ്ഞു മൂന്നാം നാൾ ദൈവാലയത്തിൽ തന്നെ ശാസ്ത്രികളുടെ നടുവിൽ ഇരുന്നു കെട്ടും ചൊദിച്ചും കൊള്ളുന്നതും ശാസ്ത്രികൾ ബാലന്റെ ബുദ്ധിവൈഭവം നിമിത്തം വിസ്മയിക്കുന്ന

ഭയം കണ്ടു—അപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠപാദത്തുമ്മ കാനെങ്ങിനെ ചെയ്തു
ഉള്ളതൊന്നും അല്ലനും വല്ലാത്ത തന്നെ അന്വേഷിച്ചു—എന്നു
കേട്ടാറെ ഗുരുനാഥൻ ബാലന്റെ ഉത്തരം അരുളിച്ചെയ്തു എന്നെ
അന്വേഷിച്ചത് എന്തുകൊണ്ട് എന്റെ അപ്പന്റെ ഭവനത്തിൽ എനി
ക്കവസിക്കേണ്ടത് എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ—എന്നതിന്റെ അ
ർത്ഥം നല്ലവണ്ണം തിരിയാതെ അവർ ചോദിപ്പാൻ മടിച്ചു അവ
രോടു കൂടെ നസ്രത്ത് എന്ന ഊരിലെക്കു ചെന്നു—അവിടെ
യേശു അവർക്കധീനനായി പാർത്തു ബുദ്ധിയിലും ദൈവത്താലും
മനുഷ്യരാലും ഉള്ള പ്രസന്നതയിലും ദിനംപ്രതി അധികം വളർ
ച്ചുവരികയും ചെയ്തു—

ഇതി ശ്രീ യേശുക്രിസ്തുമാഹാത്മ്യേ യേശു ബാല്യ
വർണ്ണനം നാമ ദ്വിതീയോദ്ധ്യായഃ

ഗുരുരുവാച

ശ്രുത്വൈവം ഗുരോർവ്വാക്യം ശിഷ്യോ ഭക്തിവിശേഷതഃ
ത്രിംശദ്വർഷവയോ യാവാന്നജ്ഞായതേ മദദെ
തസ്മാദുദ്ഭവനാൽ പൂർവ്വം തമസിൽ പ്രസിദ്ധയെ
യോഹന്നി നാമകസ്സാധു ശിഷ്യൈരണ്യെ ശ്ച്യുത
സ വൈശവ സാമിപ്യെ പരിഭ്രാമ്യന്ന ഘോഷയൽ
ഹെവശ്ചാത്മവത സ്വർഗ്ഗസാമ്രാജ്യമുപായയാവിതി
യോഹന്നുവാച
അഹം വൈ നീരമാത്രേണ സംസ്കരോമ്യ ഗതസ്സ്വരഃ
പ്രഭ്രഷ്ടായാഭിയാൽ വാ ദൈവ വൊവ്ശം നൈവ ഭവാമ്യഹം
ശ്രീയായദ്യന്നാപി മല്ലശ്ചാതസമൽ പൃഷ്ഠമവിദ്യത
പവിത്രേണാത്മനാ യുഷ്മാൻ സംസ്കർത്താ സോനലേന ച
ശ്രുത്വാ വാണീഃ ക്രിസ്തുലേസൈസമ്പ്രത്യുസ്താദൃ ചെഷ്യതി
ഉത്ഥാനവന്തി നാസമൃശ തിഷ്ഠാണെന ധന്യതി-
ദൈവപുത്രൻ ജനനം മുതൽ കൊണ്ടു ദിവ്യഗുണങ്ങളാൽ നിറ
ഞ്ഞവൻ എങ്കിലും നമ്മുടെ ഗുരുവെല എന്നെ കെട്ടാതെ സ്വസ്ഥ

നാശിവാത്തനവനെ പ്രസിദ്ധമാക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം യോഹ
നാൻ എന്നൊരു ശ്രേഷ്ഠനെ നിയോഗിച്ചു — ആയവൻ ദൈവവ
ചനത്താൽ ആവിഷ്ടനായി ജനങ്ങളോടു ഘോഷിച്ചു തുടങ്ങി — അ
നുതാപപ്പെടുവിൻ സ്വൎഗ്ഗരാജ്യം അടുത്തുവന്നു എന്നി
ങ്ങനെ മാനസാന്തരത്തിന്നു വിളിച്ചതല്ലാതെ സത്രാജാവെ
വഴിപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങി — ഞാൻ ജലസ്നാനത്താൽ ശുദ്ധിവരു
ത്തേണ്ടതിന്നു കല്പന പ്രാപിച്ചു മുൻവന്നിരിക്കുന്നു — എന്റെ വ
ഴിയെ വരുന്ന പ്രഭുവോ എനിക്കു മുമ്പെ ഉള്ളവനാകയാൽ അ
വന്റെ ചെരിപ്പുകളെ ചുമപ്പാൻ പോലും ഞാൻ പാത്രമല്ല — ആയ
വൻ വിശുദ്ധാത്മാവാലും അഗ്നിയാലും സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും — അവൻ
ശൂപ്പം കൈക്കൊണ്ടു ചെറിതന്റെ കളത്തെ വെടിപ്പാക്കി ധാന്യ
ത്തെ സംഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു പതിരിനെ കെടാത്ത തീയിൽ ദഹിപ്പിക്കും —

ഗുരുരുവാച

തതസ്ത്രിംശൽസമായുക്തോ ഭൂത്വായേശുൎമ്മഹാപ്രഭുഃ
യോഹന്നേസ്സന്നിധിം പ്രാപ ദീക്ഷിതും ജലസംസ്കൃതിം
ഉപസ്ഥിതം തദാ ദൃഷ്ട്വാ നമ്രാത്മാഗ്രസരഃ പ്രഭും
അനേന ഭാഷിതേനാമും നിഷിഷേധ സമാദരം

യോഹന്നിരുവാച

ഭവൽകൃതാ മയാ യോഗ്യാ ലബ്ധും ജലസംസ്കൃതിം
കഥം ത്വം മൽകൃതം നീരസംസ്കാരം പ്രാപ്തുമൎഹസി

ശ്രീയേശുരുവാച

മയാ യഥോക്തം തഥൈവേദാനീം ക്രിയതാമിദം
ഏവം ഹി സാധ്യമസ്മാഭിസ്സമസ്തം ധൎമ്മമണ്ഡലം

ഗുരുരുവാച

തച്ഛ്രുത്വാഗ്രസരോ വാക്യം തൽക്ഷണാദനുസൃത്യ ച
സ്നാനേന സംസ്കാരേണ സ്നാപയാമാസ തം പ്രഭും
തദാത്ര സലിലാതോ യേശുസ്സംസ്കൃതോ ബഹിരാഗമൽ
തദാ ഭിന്നമിവാകാശാദന്തരീക്ഷമദൃശ്യത —

തസ്യോപരീശ്വരസ്യാത്മാ സംപപാതകപോതവൽ
വാണിചൈതാദൃശീ നാകാദാഗച്ഛൽ സ്തിന്യശാമ്യത

ശ്രീപരമേശ്വര ഉവാച

മദീയസ്ത്വമസ്യാത്മജം നിദ്ധ്യതെവരമപ്രിയം:
ഏതസ്മിന്നെവ സന്തൊഷൊ മമ മെ ക്ഷാന്തിദ്ധ്യതെ വിച-

അനന്തരം ഈശൊമുപ്പത്തുവയസ്സു ചെന്നാറെ യൊഹന്നാനെ ചെന്നുക ണ്ടു ജലസ്നാനത്തെ ഗ്രഹിച്ചാറെ- മുന്നടപ്പവനാകുന്നവിൻ യൊശില ൻ ഉദരവൊടെ വിരൊധിച്ചു ഇനിമെൽ കാഴ്ചകൊണ്ടിതിനെ ജ്ഞാന സ്നാനം എന്നാൽ എല്ലാന്ത് എങ്ങിനെ എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു- എപ്പൊൾ സത്യത്തിന്റെ പ്രകാരം തിരിയെ കൊള്ളുകയും പൂർത്തിപ്പിക്കുന്നത് നമുക്കു യൊ ഗ്യം ആകുന്നു എന്നരുളി- യൊഹന്നാനും ആ വചനം അനുസരിച്ചുക ഷ്ടം കലരാത്ത വിശുദ്ധനെ സ്നാനത്താലെ സംസ്കരിച്ചു- യെശുവെ വെള്ളത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവരുമ്പൊൾ വാനം തുറന്നു ദൈവാത്മാവ് പ്രാവു പൊലെ ഇറങ്ങി അവന്റെ മെൽ ആവസിച്ചു ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപു ത്രൻ ഇവങ്കൽ എനിക്കു നല്ല പ്രസാദം ഉണ്ടു എന്നൊരു വാക്കു കെള്ക്കു മാറാകയും ചെയ്തു-

ഗുരുരുവാച

പശ്ചാൽ ഭദ്രസ്യ യൊഹന്നെഃ കീർത്തിസ്സർവ്വത്ര വിസ്തൃതാ
പ്രധാനയജമാനാനാം കർണ്ണം ശെഷെപ്രാപ യദ്ധ്വനിനാം
ക്രിമെഷ ഏവ മഹാത്മാ പ്രത്യാശാത്രാദിതൊ ന വാ
ഇത്ഥം ജിജ്ഞാസവന്തസ്തെ പ്രഹിത്വാൻ സമൈരയൻ
തൈഃ പൃഷ്ടസ്സൊബ്രവീന്നാഹമസൌ പൃഷ്ടഃ പ്രതിഷ്ഠിതഃ
തദാഗമപ്രചാരായ താദൃശൈ പ്രെഷിതസ്ത്വഹം
യെശൂം പരെദ്യുരായാന്തം പശ്യൻ പ്രൊവാച സൊഗ്രഗഃ
അഹൊമെഷൊവിഭാവൊയം ജഗൽ പാപഹരൊമലഃ
യെഷപശ്ചാ വിഷയെ പൃഷ്ടസ്തൈശ്ചൈസ്യസ്യലാഘവം
സപ്രഭൊക്തിമാനഞ്ചാപുനയൊഹന്നിരുക്തവാൻ-

നപ്രാപ്തുംശക്യതെകിഞ്ചിദൃതെശനനദീയതെ
നഭ്രഷ്ടാഖ്യാഭിഷിക്തൊഹംതദഗ്രെബഹുമാനിതഃ
ഇതശ്ചാഹംഗ്രഹീഷ്യാമിസദാവധിഷ്യതെപ്യസൌ
ഉദ്ധ്യാഉദ്ധ്യാഹ്യവൎദ്ധയൊന്തിസൎവ്വശ്രെഷ്ഠസ്സ്വവിദ്യതെ-
അദ്വിതീയെസുതെസ്യസ്യപ്രീതയെഹിപിതെശ്വരഃ
വിശ്വാധികാരമൂന്യന്നംതല്ക്കരെചസമാൎപ്പയൽ
പുത്രെപ്രത്യെതിയഃകശ്ചിൽസജ്ജീവംശിവമാപ്നുയാൽ
അവിശ്വാസാന്തുഭൊക്ഷ്യന്തെകൊപമൈശ്വരമക്ഷയം

അനന്തരം യൊഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാരും പറകയാൽ യഹൂദരു
ടെ മഹാപുരൊഹിതരും അത്രകെട്ടു പുരാണവെദത്തിൽ മുൻപറ
ഞ്ഞ മഹാരക്ഷിതാവ് നീതന്നൊയൊ എന്നു ചൊദിപ്പാൻ ചിലരെ
നിയൊഗിച്ചപ്പൊൾ ആ വാദത്തിങ്കൽ ഞാൻ അല്ല അവന്റെ വര
വിനെ അറിയിപ്പാൻ മുൻനടപ്പവൻ അത്രെ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു-
പിറെന്നാൾ യെശു കടന്നു പൊകുന്നതു കണ്ടു ഇതാ ലൊകത്തിൻ
പാപങ്ങളെ എടുക്കുന്ന ദൈവത്തിൻ കുഞ്ഞാടു എന്നു പ്രസംഗിച്ചു-
എന്നാറെ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ യെശുവെ കൊണ്ടു ചൊദിച്ചപ്പൊ
ൾ തന്റെ എളുപ്പവും സ്വപ്രഭുവിന്റെ മഹത്വവും ഇവ്വണ്ണം പ്രകാ
ശിപ്പിച്ചു- ദൈവം കൊടുക്കാതെ ഒഴികെ മനുഷ്യൻ ഒന്നും ലഭിപ്പാൻ
കഴികയില്ല- ഞാൻ അഭിഷിക്തനല്ല മുന്നടപ്പവനത്രെ- അതകൊ
ണ്ടു ഞാൻ കുറകയും അവൻ വളരുകയും വെണ്ടു- ഉയരത്തിൽ നി
ന്നു വന്നവനത്രെ സൎവ്വത്തിന്നും മീതെ ആകുന്നു- പിതാവു തന്റെ ക
യ്യാതിൽ പ്രിയപ്പെട്ടു സൎവ്വാധികാരവും അവന്നു കൊടുത്തു- ദെ
വവചനത്തെ കെൾക്കുന്ന പുത്രനെ വിശ്വസിപ്പവനത്രെ നിത്യ
ജീവൻ ഉണ്ടു വിശ്വസിക്കാത്തവന്റെ മെൽ ദൈവകൊപം വ
സിക്കെ ഉള്ളു-

ഗുരുരുവാച

അഥസ്വാസ്യാഗ്രഗണെഭ്യമഭിഷിക്തസ്തൊമിച

ക്രിസ്തുഃ കർമ്മസിദ്ധ്യൈ സമാരേഭേ പ്രവർത്തിതും
അതശ്ച സോഖിലം ദേശം ഗാലിലീയം പരിവ്രജൻ
ന്യത്സ്യദ്ധർമ്മരാജ്യസ്യ വാർത്താമേവമഘോഷയൽ

ക്രിസ്തുരുവാച

സംപൂർണ്ണോദ്യാധുനാ കാലോ രാജ്യമൈശമുപൈതി ച
അതോനുതപ്യ സംവാദം പ്രതീതേമം സുമംഗലം

ഗുരുരുവാച

മഹാശക്ത്യാന്വിതൈർവ്വാക്യൈർമ്മാർദ്ദവേന ച ഘോഷയൻ
ഏതാനാം സിദ്ധയെ ഗണ്യാന്നേസ്സാകാർഷീദത്ഭുതാഃ ക്രിയാഃ
അശെഷം തൽക്രിയാസംഖ്യം നാത്ര വക്ഷ്യാമി വിസ്തരാൽ
ഗ്ലിഞ്ഞൊസൊനൻ വൃത്തവൈഷ്യ ത്രുദാസ്യെ കിഞ്ചിന്നിദർശനം

ഇങ്ങിനെ അഗ്രേസരനാൽ അഭിഷെകവും സ്തുതിയും സാധിച്ചശെഷം ക്രിസ്തു തന്റെ ക്രിയയെ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ തുടങ്ങി ഗലിലനാട്ടിൽ എങ്ങും സഞ്ചരിച്ചു പുതിയ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ വൃത്താന്തത്തെ ഘൊഷിച്ചു-കാലം സമ്പൂർണ്ണമായി ദൈവരാജ്യം ഭൂമിയിൽ വിളങ്ങി വന്നു-അതുകൊണ്ടു പാപങ്ങളെ ചൊല്ലി അനുതാപപ്പെട്ടു മംഗലവാർത്തയെ വിശ്വസിപ്പിൻ-എന്നിപ്രകാരം എത്രയും ശക്തിയും സാന്ത്വനവും ഉള്ള വചനങ്ങളാൽ ഘോഷിച്ചതല്ലാതെ പറഞ്ഞതെല്ലാം ഒപ്പിപ്പാൻ എണ്ണമില്ലാതൊളം അത്ഭുതക്രിയകളെ ചെയ്തുകൊണ്ടന്നു—അതിൽ ചിലവിശെഷങ്ങളെ ചുരുക്കി പറയുന്നു—

യദാ തു കശ്ചിദെകദാ കുഷ്ഠീ നമസ്കൃത്യൈവമബ്രവീൽ
ചെദിച്ഛസി തർഹി മാം ശുദ്ധം കർത്തും ശക്നോഷി ഭോ പ്രഭോ
ഇതി ശ്രുത്വാ പ്രഭുഃ പാണിം സംപ്രസാര്യ്യ തമസ്പൃശൽ
ഉവാച ചാഹമിച്ഛാമി ത്വം പവിത്രവപുർഭവ
തൽക്ഷണാത്തസ്യ വാക്യസ്യ പ്രഭാവാൽ കുഷ്ഠിനോ വപുഃ
ദാരുണാൽ കുഷ്ഠരോഗാത്തദ്യ ശുദ്ധം ബഭൂവ ച
അന്യദ്ദൂരസ്ഥിതോ ഭൃത്യൈ ഹെക്കെസ്യ ത്രാം യദാ കരൊൽ
തദാ ചൈത്ര മാർഗ്ഗപാർശ്വസ്ഥാ വാസാതാം ഭിക്ഷുകൌ അന്ധകൌ

നരണാംഗച്ഛതാംശശ്വൽഗുണാന്വന്നൊൎദ്ദിക്കുകാവക്ക
പപ്രച്ഛ തുഷ്ടിമുപസ്ഥാൻ കതൊവ്യാഹരെയൊമിക്കി
ശ്രീയെയൎച്ചരത്രയാമിണ്ണൊഷിതെന്താവനന്ദ്രതാം
ഹെതൊസ്വൎദ്ദ്രാമിദ്രുല്ലന്നദയാംകൂവ്ഷ്വാവയൊരിതി
തത്രസ്ഥാനന്തൊന്നെന്തൂജ്ജിം ഭ്രിയതാമിത്യതൽക്ഷൻ
തതൊഷിതാമിതാംമൈപ്രാചൈന്തശ്ലൊതാവച്യനന്ദ്രതാം
തദാത്മനാദമാകണ്ഠ്യദാമിഷ്ടഃ കരുണാമയഃ
സ്വിതപൂൎവ്വമുവാചെദം സ്വസ്യസാക്ഷാൽ സമാധയൽ
സദ്യസ്ഥയൊഃ പ്രഭൊഃ പ്രാണ്തൊദൃഷ്ടിദൂതരുപെതയൊഃ
പൂൎവ്വം തദാശയഞ്ഞൊമി ശ്രീയെയൎദ്ദമത്സ്യമിൽ
അഹം യദാം ക്രതെകൎമ്മികിം വാഞ്ഛമൊക്ഷ്യവാം
ജ്ഞാത്യസ്യമൊത്തരം പ്രാപദ്യഷ്ടിരെവെഷ്യതെപ്രഭൊ
തതൊനകമ്പയാമിഷ്ടനാന്നൊത്രാണിസ്സശൻപ്രഭുഃ
അവാമിൽ പ്രാപ്ത തം ദൃഷ്ടിം മിത്രാസെവാം ഹ്യമൊചയൽ
അതഃ പ്രാപ്ലക്ഷണന്തൊസദ്യൊയെൎമ്മാണ്ഡ്യഗച്ഛതാം
വ്യഹാരെസ്പ്യതാം ത്രിയാന്ദ്യഷ്ട്യാതുഷ്ടപുഃ പരമെശ്വരം
ഒരുനാൾ കൃഷ്ണരൊഹിത ഒരുവൻ അവനെവണങ്ങികത്താവെ മനസ്സാ
യാൽ എന്റെ ശുദ്ധെനാക്കുവാൻ നിന്നാൽ കഴിയും എന്നു മൊന്നാറെ-
കത്താവ് കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു ശുദ്ധനാ
കഎന്നു ചൊല്ലി ക്ഷണത്തിൽ സൌഖ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്തു--ഒ
രിക്കൽ യെശുസമൂഹങ്ങളൊട്ടുകൂട യാത്രചെയ്യുമ്പൊൾ കുരുടർ വഴി
ക്കരികിൽ നിന്ന് അവർ എന്നെ ചൊദിച്ചു യെശുകെട്ടു പ്രകാരം ശു
ദ്ധിച്ചാറെ അല്ലയൊ ദാവിദിൻ പുത്രാ ഞങ്ങളെ കനി
ഞ്ഞുകൊണ്ടാലും എന്നു നിലവിളിച്ചു- അപ്പൊൾ ജനങ്ങളവർ മിണ്ടാതിരിക്കെണ്ടതിന്നവരെ
ശാസിച്ചു അവർ അധികം മുറയിട്ടു അപ്പൊ
ൾ യെശു നിന്നു കൊണ്ടു ഇരുവരെയും വരുത്തി ഞങ്ങ
ൾക്കെന്തു ചെയ്യെണം വാഞ്ഛ എന്തൊന്ന- എന്നു ചൊദിച്ചു- അവർ
കാഴ്ച പ്രാപിക്കെവെണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞുടനെ കരുണാവാനായ

പ്രഭുക്കളവരുടെ കണ്ണുകളെ തൊട്ടു ഞങ്ങൾക്കു കാഴ്ച ഉണ്ടാകാ വിശ്വാ
സം തന്നെ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു - അവരും
കാഴ്ചയെ പ്രാപിച്ചു യേശുവെ അനുഗമിച്ചു കാരിയങ്ങളെക്കയും ദൈ
ദവത്തെ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു —

അന്യദാ ധ്വംബഹുവ്യൂഹസ്സമാഗച്ഛദ്ദുഹാന്യദാ
തദാസായം പ്രഭും ശിഷ്യാ ഉപസൃത്യേദമബ്രുവൻ
പ്രഭോത്ര വിജനം സ്ഥാനം ഗതഃ പ്രായശ്ച വാസരഃ
ഗ്രാമേഷ്വിമാൻ ജനാൻ സ്വാർത്ഥം ഭോജനാർത്ഥം വ്രജന്തു ദ
ഇത്യാശ്രുത്വാദിശദ്യേശുഃ കല്പയന്നദ്ഭുതാം ക്രിയാം
യുഷ്മാഭിർദ്ദീയതാം ഭക്ഷ്യം തൈരന്യത്ര ന ഗമ്യതാം
ന്നൂപാം സന്തി പഞ്ചാകസ്സ്വാമിൽ പ്രാപ്യ ദ്വൌ ച മത്സ്യൌ പ്രഭുഃ
ഭൂമൌ തത്ര ജനാം പഞ്ചസഹസ്രാണി സമാസയൽ
ഉൽപ്രാസ്യ ശ്രദ്ധതസ്വിത്വാ വന്ദിത്വാ ച പരേശ്വരം
പൂപാൻ വിനാം ശ്വാന്യശിഷ്യേഭ്യഃ പരിവേഷായ ദത്തവാൻ
ത്ഥാദ തൈർദ്ദത്തമാവന്തഃ പുരുഷാ ബാലകാസ്ത്രിയഃ
തദാ സന്തൃപ്തവന്തോ ഭക്ഷ്യാ തൃപ്തൻ സമന്തതഃ
സ്വശിഷ്യാന്നൈവഷ്ട ശേഷൈഷ്വസ്ഥിക്ഷ്യാൻ പോഷകോവദൽ
ഛിദ്യന്താം ശേഷഖണ്ഡാനി മാ കസ്യാപി ക്ഷയോസ്തിതി
തദാ ദേശാനുസാരേണ ശേഷഖണ്ഡമഹാചയം
പുഷ്ടിത്വാ പൂരയാമാസുശ്ശിഷ്യാ ദ്വാദശ ഡല്ലകാൻ
ഏകത്ര സ്ഥിത്വാ മഹാകാശ്ച പ്രോച്ചുരത്ര സ്ഥിതാന്ജനാഃ
ശാസ്ത്രോക്തോയോ മഹാചാര്യസ്സോയം ന്യൂതരാമിതി-

ഒരിക്കൽ മരുഭൂമിയിൽ വലിയ സമൂഹം ശേഖരപ്പെട്ടു വൈകുന്നേരമായപ്പോ
ൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു ഇത് വിജനദേശം ആകകൊണ്ടും അസ്തമി
ച്ചു വന്നു അവരെല്ലാവരും ആഹാരം വാങ്ങേണ്ടതിന്നു ഊരുകളിലേക്കു വിട്ട
യക്ക - എന്നു പറഞ്ഞാറെ കർത്താവ് അതിശയം കാണിച്ചു - നി
ങ്ങൾ തന്നെ അവരെ ഊട്ടുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു അവിടെ കണ്ട അ
ഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും വാങ്ങി വെയായിരത്തിൽ അധികം ആ

ക്കാളുള്ള ഈശ്വരത്തിന്മെലെപ്പെട്ടുന്നൊരത്തി ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി ശിഷ്യരെകൊണ്ടു
ത്തന്നപ്പവും മീനുംഎല്ലാവൎക്കും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു തൃപ്തിവരുത്താകയും ചെ
യ്തു— അനന്തരം ശെഷം ഖണ്ഡങ്ങളെയും ഒന്നും നഷ്ടമാകാതവണ്ണം
കൂട്ടികൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞപ്പൊൾ അവൎക്കു കൊണ്ടു പന്ത്രണ്ടു കൊട്ടക
ളെ നിറെച്ചു ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടായ മഹാശ്ചൎയ്യത്തെ കണ്ട ജനങ്ങൾ വി
സ്മയിച്ചു വെദത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ച മഹാഗുരു ഇവൻ തന്നെ സ്പഷ്ടം എ
ന്നു പറകയും ചെയ്തു—

ഭുക്താനാം ചാപ്യസംഖ്യാനാം വിദിതാൻ ബഹുലാൻ ജനാൻ
ദൃഷ്ട്വാ യേശുരുല്ലാസയാമാസ ഭുക്താതിക്രമഭഞ്ജനഃ
ഭുക്തേനാവിവിശേ പുത്ര്യസ്യാസ്തു കാചിദ്ദുഷി
വിദേശിന്യേകദാ യേശുമഭിഗത്യേദമാത്ഥ്യയത്
കരുണാം കുരുദീനായാം മയ്യഹൊ ദാവിദത്ഭവ
പുത്രീ ദുഷ്ടെന ഭൂതേന മാമികാ വിദ്ധ്യതെ യതഃ
ഇത്യാൎത്താനാദമെതസ്യാശ്രുത്വാപി താം നിശമ്യ ത
ദ്വാക്യമുത്തരം കിഞ്ചിദപി തസ്യൈ ന ദത്തവാൻ
ശിഷ്യാസ്തു പ്രാൎത്ഥയൻ സ്വാമിന്നേഷാ നാരീ വിസൃജ്യതാം
സാഹ്യസ്മാം ശൃല്ലതൊ ദ്വൈതി തത്ത്വശ്രുത്വാവദൽ പ്രഭുഃ
ഇസ്രയെലൊത്ഭവാനെവ പാത്രം ഭ്രാന്താന വീനഹം
ഇദാനീം പ്രെഷിതൊ ഭ്രുവം നാന്യാനാം ഇത്യതൊ വൈ
തയാ വചസാ നഭ്യൈസെത പ്രണതാ പ്രഭുമാൎത്ഥ്യയൽ
സ്വാമിന്നെക്കു സാഹായ്യമിത്യെവ്വു സ്വഭാഷത
ഉദ്യന്ത്വാമം ബാലാനാമിദം ഭൊജനം യതഃ
ഗ്രഹിത്വാ നൊചിതം ക്ഷെപ്തും കുക്കുരെഭ്യഃ കദാചന
ഇമന്വിഷ്ടരതാ ഭാസം ദയാനിസ്യൊരപി പ്രഭോഃ
നിശമ്യൈസെതതൊപ്യാശാമവിഹായെദമബ്രവീൽ
സത്യം പ്രഭൊ തഥാപ്യന്നം യൽ ബാലൈഭ്യാ വശിഷ്യതെ
താൽ പതൽ സ്വാമിനഃ പാത്രാൽ കുക്കുരാ നവലിഭഞ്ജതെ
ഇത്ഥം ശ്രുദ്ധ്വാ കുതാം തസ്യാ നമ്രതാമവലൊക്യ സഃ

പ്രലീനേന്ദ്രിയതാ ഭാസസത്യക്ത്വാത്മാ ഗർഭപ്രവിഷ്ടപുനഃ
മഹാം പ്രാർത്ഥനയാ വാക്യം വിശ്വാസാനാമിസിദ്ധ്യതി
അതന്ത്രം കുശലാഃ യഥാ യഥാ ഹി ഉപസ്ഥാനന്ത്രതെ
ജ്ഞാനാത്മസാന്ത്വവാക്യാനി ഇത്യുക്ത്വാ സ്വാർദ്ധിതെ ദർശിനി
ഹിംസാഗതാസ്തഥാം പൃത്ഥീയാം പ്രാപ ഭ്രാതൃനിവർത്തതാം.

ഭ്രാതാവു ദ്രവ്യങ്ങളും കാറ്റുവാൻ കൂടെ യെശുതന്നൊടു ക്കനാ
നെന്ന വലപ്പൊഴും കാണിച്ചു — ഒരിക്കൽ പുറപ്പെട്ടിരിക്കാരത്തിലെക്കു
ങ്ങിവന്നു എന്റെ മകൾക്കു ഭൂതബാധയാൽ വളരെ വലഞ്ഞിരി
ക്കുന്നതുകൊണ്ടു കരുണ കാട്ടെണമെന്നു അപെക്ഷിച്ചാറെ യെ
ശു മിണ്ടാതെ നിന്നു — അവളെ വിട്ടയക്കെണ്ടതു നമ്മുടെ പിന്നാ
ലെ നടക്കുന്നവളല്ലൊ എന്നു ശിഷ്യന്മാർ അപെക്ഷിച്ചതിന്നും ഇസ്രായെ
ലിലെ ഇഴന്ന ആടുകൾക്കല്ലാതെ അന്യജാതിക്കാർക്കു ധരിപ്പാൻ ഞാൻ അ
യക്കപ്പെട്ടവനല്ല എന്നു യെശു പറഞ്ഞു — ആ വചനത്താലും അവൾ മ
നസ്സുള്ളവളാകാതെ അടിവണങ്ങി കർത്താവെ തുണയായിരിക്കണമെ
ന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പൊൾ യെശു കല്പിച്ചു — മക്കൾക്കിട്ടിരിക്കുന്ന വര
ട്ടെ അവരുടെ അപ്പം എടുത്തു നായ്ക്കൾക്കു ഇടുന്നതു യൊഗ്യമല്ല.
എന്നതിങ്കൽ ഇത്തര മാനം നിന്ദിക്കുന്ന വാക്യം കെട്ടാറെ അവൾക്കു
ശങ്കയില്ലാതെ — സത്യം തന്നെ കർത്താവെ ആകിലും കുട്ടിക
ളുടെ കഷണങ്ങൾ ഇരിക്കുന്ന വിഴുന്നതു നായ്ക്കൾ തിന്നുന്നില്ലയൊ എന്നു
പറഞ്ഞുടനെ യെശു സന്തൊഷിച്ചു സ്ത്രീയെ നിന്റെ വിശ്വാസം
വലിയതു ആ വചനം നിമിത്തം സമാധാനത്തൊടെ പൊക നിന്റെ
പ്രകാരം നിനക്കുണ്ടാകട്ടെ എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു അവളും പൊയി
വീട്ടിൽ എത്തി മകളെ ഭൂതബാധ കൂടാതെ കണ്ടു സുഖം ചെയ്തു —

ഏകദാ നൈവതനാത്മൈകോ മദ്ധ്യക്ഷസ്സമാഗതഃ
സ്ത്രീ ചൈകാ പ്രാർത്ഥയാമാസ വിനയാത്തസ്യ പാദയൊഃ
ബാലാം മെ ദുഹിതരം ദേവ മൃതപ്രായാം സുതാം പ്രഭോ
ഭവാംസ്തത്രേത്യ ശൈഘ്ര്യേണ തസ്യാ രക്ഷാം തദാ ഭവൽ
ഇദം സ്വീകൃത്യ തൽ ഗേഹം പ്രതി പ്രാതിഷ്ഠത പ്രഭുഃ

ദാരിദ്ര്യത്താൽ ഗ്രഹാൽ കഞ്ഞിട്ടു പശ്ചാദ്യൈദഗന്ധ്രമിൽ
ഭവതൊദുഹിതാഃ പ്രാണൊസ്സപ്രത്ത്യുപഹിതെങ്ങ്താഃ
ക്രമൽമാനരയൻ ഗെഹം വൃത്വം ബ്ലൂശയസ്യൈത്രൽ
ഫെടന്തുതെത്തായിന മാക്കള്ളൃശെഷ്മക്ഷ്വരമഭാഷത
മാതൈ ഭവിഷ്ക്ഷിദിവിശ്വസ്യാനാദാജ്ഞൊപൊത്സുതാനവ
ഗെഹാന്ത പ്രവിശന്ത്യസ്തുഃ പ്രാപ്യൊഷ്ണൊദ്ഘജ്ഞം വിവാഹിനാം
വാദിത്രവാദകാദീനാം തമുലദ്ധ്വപത്രകാരിണാം
തദ്വിവെഷയാംശ്ചാസാവാദീ ദ്ധ്വാഹാകാരണെക്യാൻ ക്ഷതഃ
ക്ഷമാശിന പ്രവിതാൻ കിന്തുരഭ്രാവെന്ദ്രതഃ
ഇദം പ്രഭൊവ്വ ചസ്ത്രതാതെ തദപ്സാവിവെക്ഷിതഃ
കന്യാബാലവസ്ത്രതാഃ ഋഷ്ടത്വം സ്നാനന്താന്ത മുഖാഹസൻ
തൽസ്ത്രൽസവീഷ്ടം സ്ത്രീമസ്ത്ര്യാസ്സ്യ കന്യാഭാശ്ച മുഖാമ്പിതഃ
പ്രത്യാഘാതച്ചുരം ചയഷ്ടഞ്ഞശ്ചിത്തെസ്വിജ്ഞഗാദതാം
തദാദൈശപ്രഭാവെണ പ്രാണാൻ പ്രാപ്ത വതീപുനഃ

ഇങ്ങനെ ആരു നാൽകഷണൊദ്ധ്യാ ചരിത്രംച പ്രചരിത്രമൈ
ശെരിക്കൽ പണ്ടിർ ഒന്നൊരു മറ്റൊരു പ്രദെശത്തിൽ കാട്ടിൽ
ഒരുവന്റെ മകൾ ഗണിപ്പാറായി നിന്നു അവളെ [illegible]
രക്ഷിക്കണം എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു — അപ്രകാരം തന്നെ ഒരു
ദിവസം അവന്റെ വീട്ടിലെക്ക് ചെല്ലുമ്പൊൾ ഒരു അത്ഭുതത്തെ
കുട്ടി മരിച്ചുപൊയി എന്നു കെട്ടു വരുത്തം ഉണ്ടാക്കി
എന്നു പറഞ്ഞാറെ എല്ലാവരും പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു വിലാപിക്കുന്നു
അവരുടെ ചൊല്ലിൽ കാണുന്ന വിലാപിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടവും
കാലാഹലവും കണ്ടു ഉടനെ അവരെ വിലക്കി കുട്ടി മരിച്ചില്ല ഉറങ്ങു
കയത്രെ ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു — അതുകൊണ്ടു അവർ പരിഹസിച്ചു
എന്നെ എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി കുട്ടിയുടെ കൈപിടിച്ചു ഏ
ഴുന്നീല്ക്ക എന്നു കല്പിച്ചു ആ വചന പ്രഭാവത്താൽ കുട്ടി ജീവി
ച്ചു എഴുനീറ്റു നടപ്പാൻ തുടങ്ങി എന്നും ചൊല്ലു —
ന്നു [illegible]

പുരീന്നായീനാഭിധാം ഗച്ഛൻ പ്രാപതൽഗോപുരാന്തികം
തത്രാപശ്യൽഗൃഹസ്ഥസ്യ തനയം ഹ്രിയമാണം ബഹിർമൃതം
യോഭവദ്ഭിക്ഷുകസ്സുതോ മാതുർവിധവായാ അനുവ്രത
തമ്മാതാചസ്വയം തത്ര ക്രോശന്തീ വാഹകൈസ്സഹ
അന്വഗച്ഛന്നിതാ പൌരൈരനേകൈർന്നഗരസ്ഥിതൈഃ
താം ദൃഷ്ട്വാ സദയോ യേശുസ്താം മാരോദീരിത്യസാന്ത്വയൽ
സ്പൃശംശ്ച ഖട്വാധാരം വാഹകാംശ്ച രുരോധസഃ
മൃതഞ്ചോവാച ഉത്തിഷ്ഠ ത്വാം ബ്രവീമി യുവന്നിതി
സദ്യശ്ചാസൌ യുവോത്ഥായ സമാരേഭേ ച ഭാഷിതും
തതസ്തം ജീവദോ യേശുരർപ്പയാമാസ മാതരി
ദൃഷ്ട്വാതത്സ്വാഖിലാസ്ത്രസ്താസ്തുഷ്ടുവുശ്ച പരേശ്വരം
മഹാചാര്യായമസ്മാകം മദ്ധ്യേ പ്രാദുരഭൂദിതി
ന്നിജലോകാ ദയയാ ദൃഷ്ടവാനീശ്വരശ്ചാകരോദിതി

മറെറാരുദിവസം വലിയ സമൂഹത്തൊടു കൂട നായിൻ ഊരിലെ ക്കു ചെല്ലുമ്പൊൾ (ദ്വാരസമീപത്തിങ്കൽ ഒരു ശവം ചുമക്കുന്നവർക ണ്ടെററു — ഇതു വിധവയുടെ ഏകപുത്രൻ എന്നു കെട്ടും അമ്മയെ ദുഃഖിക്കരയുന്നതു കണ്ടും കൎത്താവായ യെശു അവളൊടു കരയല്ലെ എന്നു ചൊല്ലി പ്രെതമഞ്ചം തൊട്ടു തിരിഞ്ഞു ബാലനൊടു എഴുനീ ല്ക്ക എന്നു കല്പിച്ചു ശവം ഉടനെ എഴുനീററു ഭാഷിപ്പാൻ തുടങ്ങി അവ നെ യെശു അമ്മക്കൽ ഏല്പിച്ചു കാണികൾ ഭയപ്പെട്ടു ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു —

അഥാപരം പ്രഭോഃ കൎമ്മ ശ്രോതാൽ കൎമ്മഠാ ദമി
ന്ന്യത്രാശ്ചൎയ്യതരം വക്ഷ്യേ മൃത്യുശക്തിവിനാശകം
ബെഥനീയാഭിധഗ്രാമവാസീ കശ്ചിദ്യൊജനഃ
ലാസാരസംജ്ഞകസ്സ്വീയൈരേകദാഭവദാതുരഃ
ത്വഷസ്യരോഗിണോ ഭ്രാതുർദ്ദശാം ജ്ഞാപനായ തു
സ്വസാരൌ തസ്യ സന്ദേശമനയാതാം പ്രഭും പ്രതി
ഇമം സന്ദേശമാകൎണ്ണ്യ യത്രാസ്ഥാത്തത്ര ഷഡ്ദിവസേഃ

യെഷ്ടന്തതാപരെഗന്തുംവ്യാഹരെതാവമസ്തുടം
നലാങ്കാരസ്യമൂൎത്ത്യാമാമവൈയമങ്ങായത
ഇന്ദ്രശ്വരസ്യശസ്തനൊശ്ചമനിങ്ങൊദൽനായത്ത
ഇത്യുക്ത്വാതത്സമാചാരപ്രാചെകഃയശ്ചാദ്ദിനദാകം
ശ്രീയെവസ്തന്താൽസ്ഥലെതിഷ്ഠദ്രത്വപൂൎവമവൎത്ത-
തതശ്ശിഷ്ടാൻപ്രഭുഃപ്രൊചെലാങ്കാരസ്യഫിതപ്രിയഃ
തംങ്ങാഗരക്കിത്രംചാവഹിതൊഗച്ഛാമിസമ്പ്രതം
ശിഷ്യാശ്ചൊചുസ്സസ്വസ്വഗെച്ചതത്തിസ്ഥമെസ്ഥഭവെദിതി
യതസ്സൎവ്വഷ്ക്ഷിതിമിത്രാമെതെബുദ്ധ്യന്തപ്രഭൊശ്ചിരം
പരന്തുവസ്തുതൊമൂൎത്തുംപൂൎവ്വമുദ്ദിഷ്ടവാൻപ്രഭുഃ
താല്പൎയ്യംസ്വസ്യവാക്യസ്യപുനരെവമബൊധയൽ

ഇങ്ങിനെമരണത്തെകുറിക്കുന്നശക്തിയെകാട്ടിയതിന്നുശെഷമു
തമായുള്ളശിഷ്യന്മാരൊടു-ലാങ്കൎഎന്നയെശുവിന്റെസ്നെഹിതൻഒരുവൻമരി
ച്ചിരിക്കുന്നു അവന്റെസഹൊദരിമാൎക്കറിയിപ്പാൻഞങ്ങളയച്ചവാ
ക്കുംകെട്ടപ്പൊഴുംതാമസിച്ചുനിന്നപൊൾ-പിന്നെയിരുദിവസം
കഴിഞ്ഞശെഷംഉറങ്ങുന്നവനെഉണൎത്തുവാൻഞാൻപൊകുന്നുഎന്നു
പറഞ്ഞു-എന്നാറെശിഷ്യന്മാർഉറക്കത്താൽശമനംവരുന്നപ്രകാരം
ഓൎത്തുപറഞ്ഞപ്പൊൾയെശുഅവന്റെമരണത്തെസ്പഷ്ടമായിഅറി
യിച്ചു—

മൃതംജ്ഞാനീതയാങ്കാരംതസ്മിന്ദ്രാവസ്ഥാരണായത്ത
തദാതത്രസ്ഥിതൊനാസമിതിഹൎഷ്മസ്ഥദംമമ
സ്വസ്യാനുപസ്ഥിതത്വാത്തുയന്മഹാമെപ്രജ്ഞയത
സത്യംസ്ഥിരത്വമെവാസ്മിന്യുഷ്മദ്വിശ്വാസവൃദ്ധയെ

ഗുരുരുവാച

ലാങ്കാരസ്യശ്മശാനാന്തസ്ഥാപനാൽപരതൊഗതെ
അഹശ്ചതുഷ്ടയെയെശുസ്തദ്ഗ്രാമീയംസമാഗമൽ
പ്രഭൊൎന്നഗരാഗമംശ്രുത്വാലാങ്കാരസ്യസഹൊദരാ
ന്മൎത്ഥാനാമസദനാദെത്യശിഷ്യംസാക്ഷാൽകൃത്യംനമാവദൽ

ചേത്പ്രഭോ ഭവാൻ പൂർവ്വമത്രാഭവിഷ്യസ്തദാ ഹി വാസ്യ വൈ
തദാസ്യാ മമ ഭ്രാതാ നാമരിഷ്യൽ കദാചന
ഇദാനീമപി യദ്യത്ത്വം പരമേശ്വരമർത്ഥയേഃ
തത്സർവ്വം പ്രദദീതാസാവിതി ജാനാമി നിശ്ചിതം

ഗുരുരുവാച

ഏവം ശ്രുത്വാ ദയാർദ്രാത്മാ തസ്യാ ഉവാച വചഃ
തവ ഭ്രാതാ സമുത്ഥാതാ പുനരിത്യബ്രവീൽ പ്രഭുഃ
തതഃ പ്രത്യുത്തരം ശ്രുത്വാ ഹൈ ത്ഥാനേ ...
ഉത്ഥാനേ തേ ... തേ വിശ്വാസം ...

ലാസർ മരിച്ചുപോയി നാന്നാൾ കഴിഞ്ഞാറെ ഈശോ എഴുന്നള്ളി വന്നു
... വിശ്വാസം ... ഉണ്ടായിരുന്നു -- ...
...അവൻ ... പറഞ്ഞു അവരു മാർത്ത പുറപ്പെ
ട്ടു ... നാലാം നാൾ ... ഈശോ ... -- ...
... സഹോദരൻ ... ഇവിടെ ഉണ്ടാ
യിരുന്നെങ്കിൽ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു ഇപ്പോഴും
... എങ്കിലും പ്രാർത്ഥിച്ചാലും ദൈവം ... നിശ്ചയം
എന്നു പറഞ്ഞു ... നിന്റെ സഹോദരൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും എ
ന്നു ഈശോ പറഞ്ഞു -- പുനരുത്ഥാന ദിവസത്തിൽ എഴുന്നേല്ക്കും പോൽ
എന്നു ... പറഞ്ഞു --

അഹമേവാന്തരാത്മാ പുനരുത്ഥാനജീവയോഃ
മയി പ്രത്യയിനോ ... പി ... താ
മയി പ്രത്യയിനോ ജീവൻ സന്നൈവ മരിഷ്യതി
... ജാനാസി ... താ

മാർത്തോവാച

ഏവം പ്രഭോ ... സംസാരേ ... പ്രഭോ
... ഭവാൻ ...

ഗുരുരുവാച

... മാർത്താ ... ഭഗിനീ ...

ന്യൂർവ്വേദാംഗസ്യാപദ്മാമാസസമ്പൂർണ്ണസ്യാങ്ഗിരസമ്മതെ
മൽകാന്തിദമാമാനം ശ്രുതമാതാപാകഥാതൽക്ഷണെ
അഭിഷ്ടതം പ്രബോധനായമാത്സഗണോദം പ്രണതസ്ത്വയി
ചത പ്രബോധവാൻ പൂർവ്വം ത്വദ്ധ്യാനസ്യ വിഹായലെ
ഭവാനേവാമിതമിത്രാതാനാമപ്യുൽക്കടയാ

ഗുരുരുവാച

ത്വം തസ്യാസ്സംഗിനശ്ശ്യാമാന്യൂർദ്ധ്വദാൻ ശുഭതാപിയാൻ
വിലോക്യ മന്യനായെഷ്ടസ്സമദ്ദഃ പൌത്ര വിശ്രുത
മൃതനൈയാർദ്ധിശ്യ പ്രശ്രുതം ക്ഷാന്തമാപകതസ്ഥലെ
ജ്ഞാനസ്യ ചോത്തരം പ്രാപദ്ദൃഷ്ടമാഗത്യതാം പ്രഭോ
ശ്രീ ഭക്തസ്ത്വന്തദാരോദി ശ്രുത്വാ ദൃഷ്ട്വാദ്ധ്യതിനഃ
ശിഷ്യഃ പ്രോച്യുരയം സ്തുത്വാൽ പ്രീതമാനിനി
അന്യഭാവിനിരെത്യായം ഭൂത്വാമന്ധായതമ്പാൻ
സപ്തിം സമ്യക്തത്ത്വമനാസീത്തസ്യ വാരമിത്രം ശുഭം
താനിതാനാത്മശ്രവണ്ണെ വരാഗവചെരശ്ശ്രുവരെദിതെ
സ്വർദിവ്യസ്ഥലേശ്വസന്താത്ഃ പ്രഭൃന്ത്വാഗതോ ത്വയിൽ
അശ്വാപസാദ്ധ്യതാം മാരാന്തദാമാത്മവാദൽ പ്രഭോ
ദൃഷ്ട്വാന്ധസ്സ്വാശ്ശ്രുനാജ്ഞാതസ്ഥിതോ ശ്രാവസ്തുതസ്മിം
തദാരെ കൃഷ്ണേദ്വാമോതാം ചെദ്വിശ്വസ്യാന്തദാമികൈഃ
മാഹാത്മ്യം ത്വം സർവ്വമേഷ ഛായാനിഷിദ്ധനാവദം പുരാ-
പാഷാണനാഗമധാമാനൽ പ്രദിഷ്ടതാനോദ്വസാധിതെ
കൈലാസ്ത്രൈഷ്ടം കാമം ഭൂത്വായാത്യമെതന്ന്യവെദയാൻ
യാനെന്റെ വന്നം ചെയ്യുനില്ലം ന്യൂർദ്ദനംകൊണ്ടുൽ വിശ്വസിക്കുന്നവ
ൻ മരിച്ചാലും സ്വർഗ്ഗം കൊണ്ടൽ വിശ്വസിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അനവധി
ജനങ്ങളും മരിക്കില്ലാ മൽത്ത സ്വർഗ്ഗവും പ്രമാണിക്കുന്നവർ-ക്ക
ന്നിന്നു അപ്പോൾ പറഞ്ഞു സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ നാരെണ്ണംനാദേവപുത്ര
ന്മാരുന്നതിന്നാൽ ഞാനതാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല—അനന്തരംഅ
വർ മരിക്കുന്ന സമയത്ത് വിദിച്ചു അവളും ശുശ്രൂഷ സംപാദ്യ

ന്നനഗരത്തുകാരുമായി വന്നു - അവരുടെ ഖെദം കണ്ടാറെ യെശു കണ്ണീരും
ഉള്ളു പതെച്ചും ഖിന്നതാനും ഒന്നുകരഞ്ഞു ശവം വെച്ചസ്ഥലത്തെക്ക
ചെന്നുകയും ചെയ്തു - ദ്വാരത്തിങ്കൽ നിന്നു കല്ലിനെ നീക്കിച്ചപ്പൊൾ നാ
ലു ദിവസം കിടന്നതിനാൽ നാററം പിടിക്കും എന്നു മൎത്ഥ ശങ്കിച്ചു അ
തിന്നു യെശു നീ വിശ്വസിച്ചാൽ ദൈവതെജസ്സു കാണും എന്നു ഞാൻ
മുമ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലയൊ - പിന്നെ കണ്ണുകളെ ഉയൎത്തി പ്രാൎ
ത്ഥിച്ചിതു —

ഹെ പിതസ്ത്വം മദാകാരിന്ദ്രിവചനമെശയന്തൊശ്രുണൊഃ
സദാ ച മാമികാം വാചം ശ്രുണൊഷിത്യപി വെദ്മ്യഹം
കിന്ത്വത്ര സംസ്ഥിതാ ലൊകാ വിശ്വസ്യുൎമ്മാമകെ വദെ
അഹം ത്വയൈവ പ്രെഷിതൊസ്മീതി തദൎത്ഥം ത്വദിഷ്ടം

ഗുരുരുവാച.

ഇത്യുക്ത്വാസൌ മഹാശബ്ദം ദിശ്യന്നീശ്വരാത്മജഃ
ലാസ്സാര ബഹിരെഹീതി തം പ്രൊച്യൈവ സമാഹ്വയൽ
സദ്യൊസൌ നിഹിരാഗത്യ ശ്മശാനാദ്രൂപകം ശ്ലിഷ്ടഃ
ബദ്ധാസ്യഃ ഹസ്തപാദൊ ച ദൃഷ്ടസ്തൈഃ സ്ഥിതവാരെ
അന്തികസ്ഥാംശ്ച യെശുസ്തു പാശവിഭെദകാഃ
ബന്ധനാനി വിമൊച്യൈനം ത്യജതെതി സമാദിശൽ

പിതാവെ നീ എന്നെ കെൾക്കയാൽ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നു എപ്പൊഴും നീ
എന്നെ കെൾക്കുന്നു എന്നറിയുന്നവല്ലൊ - എങ്കിലും ഇവിടെ നില്ക്കുന്നവരും
കൂടക്കൂടെ വിശ്വസിക്കെണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞശെഷം - ലാസരെ പുറപ്പെട്ടു വാ എന്നു മരിച്ചവനെ
വിളിച്ചു - ഉടനെ അവൻ കാലും കൈകളും മുഖവും ശീലകൾ കൊണ്ടു
കെട്ടപ്പെട്ടുള്ള പ്രകാരം തന്നെ പുറത്തു വന്നു - ചാവിൻ കെട്ടിനെ
കഴിച്ചവൻ അവനെ കെട്ടഴിച്ചു വിടുവിൻ എന്നു കല്പിക്കയും ചെ
യ്തു —

ഇത്യാദ്യാശ്ചൎയ്യകൃത്യാനി പ്രദൎശയൻ
സ്വസ്യാതിമാനുഷീം ശക്തിം ലൊകെഷു വ്യാഞ്ജയൽ പ്രഭുഃ

തതശ്ചാന്ത്യശാസ്ത്രസ്യ പ്രചാരെയം തൈയൊഷിതഃ
ഞ്ജാശെ നാസ്തിതം സ്വസ്തിന്നധികാരമസാധയൽ
രക്ഷാമൈയെന ചനാശാ യമത്രാനാമഹമാഗതഃ
ഏവം സ്വസ്യാഗമസ്യാർത്ഥം കൃപയേശ്വരവർണ്ണയൽ
ഏതച്ഛാസ്ത്രാനുസാരെണ ധാരാതൽ കാർമ്മണാമപി
ശുഭദാദുഃഖസംഹർത്രീദിനൊദ്ധർത്രീച്ചരുത്രാതെ
സൊനയ്ത്തെശ്ചര്യകൈർത്താപിമാർത്ത്വവെന്നാചരൽ സദാ
നചൊപ്രൊല്പാതയൊഗെനച്ഛൊദൃഷ്ടാനനാശയൽ
തൈത്രികം ശ്രൂയതാമെതദ്വാക്യമാണൊന്യദൽനം
യതഃ പ്രഭൊർമ്മഹാശക്തെഃ പരാക്ഷാന്തെഃ പ്രകാശതെ
ശ്രീയെശൂരെകദായാത്രാം കുർവ്വൻ ശാമാര്യനിവൃതി
സ്വസ്യാഗ്രെകഞ്ചെൻഗ്രാമം ഗത്വാൻ പ്രസ്ഥിതൈയെനദൽ
പ്രഭൊരുപസ്ഥിതെ തത്രജ്ഞാനാൽഗ്രാമവാസിനഃ
യഷ്ടിഭിന്നധർമ്മാണൊൻസ്യാതിത്ഥ്യം നചക്രിരെ-
തദൃഷ്ട്വാപൃഷ്ടതാംശിഷ്യൗകിംപതത്വനലൊദിവഃ
ഭസ്മീകരൊതുതാംശ്ചെതമമൈകഃ പ്രാവൊച്യനാ പ്രഭൊ-
തദ്വാക്യെനാ പ്രസന്നസ്സൻ ശ്രീയെശുസ്താവതർജ്ജയൽ
സ്വശിഷ്യൗ ച്യാനൽതസ്മാദ്യസ്ഥൊ ഗ്രാമാന്തരം യയൌ
ശരീരമാത്രകല്യാണസിദ്ധയെ ശ്രീധരാത്മജഃ
ന ഗ്ഗാദവാതരൽ ഭൂമാവിതിജ്ഞാത്വാനമന്യതാം-
ഷനഥാത്മാനസ്മഗമ്യാം ശെന്ത്യന്താവവൃഷഃ പ്രഭുഃ
തമെവ പാപ്യനാശ്ചര്യം സുസ്ഥീകർത്തും സമാഗമൽ
അതൊ യൽ പ്രഭുണാ കായികായരൊഗചികിത്സനം
കൃതമസ്യാത്മനശ്ചൈന സുസ്ഥീകാരൊ നിദെശ്യതെ
ശുശ്രൂഷാഹികർത്തിനാം ശുദ്ധിരാത്മനൊപ്യപമീയതെ
അന്ധെഭ്യൊദൃഷ്ടിദാനെന ദിവ്യൈഷാമമീക്ഷിതം
ഷാം യെഷ്ടാത്മനസ്ത്വൈദ്യപരമാത്മസ്വധാംദദൗ
തസ്യാഷ്ടാർയെവവിഞ്ഞെയ ധ്യാനാവൃദ്ധിർമ്മഹാത്ഭുതാ

ഭൂതൊത്ഭാവനശക്ത്യാചശക്തിരന്യാമഹാത്മന

സദ്യൊഷ്മു പ്രാണപീനാം നാം പ്രാണദാത്രി നിദശ്രതെ-

ഇങ്ങിനെ ഒരൊരൊ അത്ഭുതകൎമ്മങ്ങളെ ചെയ്തുകൊണ്ടു യെശു തന്റെ അതിമാനുഷശക്തിയെ വിളങ്ങിച്ചു ഉപദെശങ്ങളെ കെൾപ്പാനും ഈ പുതിയ മതം ദൈവികം എന്നു പ്രമാണിപ്പാനും ലൊകരെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചതല്ലാതെ തന്റെ ഹൃദയഭാവത്തെ കൂട പ്രകാശിപ്പിച്ചു- അത് എന്തെന്നാൽ മനുഷ്യരെ രക്ഷിപ്പാനല്ലാതെ നശിപ്പിപ്പാൻ ഞാൻ വന്നതില്ല എന്ന വാക്കപൊലെ ദുഃഖങ്ങളെ നീക്കി സൌഖ്യത്തെ വരുത്തുവാനത്രെ അവന്നു കാംക്ഷ ഉണ്ടു- ദുഷ്ടനിഗ്രഹത്തിന്നായി ദൈവായുധം വെണ്ടുന്നതല്ലപൊൽ കൎത്താവിന്റെ ശക്തിയെക്കാൾ ക്ഷാന്തി അറികം വലിയത്- എന്നുള്ളതിന്നു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പറയാം- യെശു ഒരിക്കൽ യാത്ര ചെയ്യുമ്പൊൾ ഒരു ശമൎയ്യ ഗ്രാമത്തിൽ രാത്രി പാൎക്കെണ്ടതിന്നു ദൂതരെ അയച്ചു- ശമൎയ്യക്കാർ മതഭെദം നിമിത്തം അവരെ ചെൎത്തുകൊള്ളായ്കയാൽ- രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ മനം എരിഞ്ഞു ഇവരുടെ മെൽ വാനത്തിൽ നിന്നു അഗ്നിപെയ്തു ഭസ്മീകരിപ്പാൻ കല്പിക്കെണ്ടെ എന്നു ചൊദിച്ചാറെ യെശു തിരിഞ്ഞു കൊപിക്കുന്നവൻ നിമിത്തം അവരെ ഭൎത്സിച്ചു നിങ്ങൾ ഇന്ന ആത്മാവിന്റെ മക്കൾ എന്നറിയുന്നില്ലയൊ എന്നു ചൊല്ലി വെറെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു പാൎത്തു-

എന്നിട്ടു ദൈവപുത്രൻ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അവതരിച്ചതു മനുഷ്യരുടെ ശരീരങ്ങൾക്കു കെവലം സൌഖ്യം വരുത്തെണ്ടതിന്നത്രെ എന്നു വിചാരിക്കെണ്ടാ മനുഷ്യരുടെ മുഖ്യസങ്കടം ദെഹവ്യാധികളല്ല ദെഹി പാപരൊഗം കൊണ്ടു വലയുന്നതത്രെ- ആകയാൽ യെശു വിശെഷാൽ ആത്മാക്കളെ സ്വസ്ഥമാക്കുവാൻ വന്നതു- അതുകൊണ്ടു യെശു കുഷ്ഠരൊഗികളെ ശുദ്ധീകരിച്ചതിനാൽ ആത്മശുദ്ധി വരുത്തുവാൻ താനെ സമൎത്ഥൻ ആകുന്നു എന്നു കാണിച്ചു- കുരുടൎക്കു കാഴ്ച കൊടുക്കയാൽ ഉള്ളിന്റെ അന്ധത നീക്കുന്ന ശക്തിയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു- പരമാത്മക്കളെ ഒരു മുത്തും യെശു താനെ വിശക്കുന്ന മനസ്സിന്നു കൊടുക്കുന്ന അദൃശ്യമായി വന്നതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമായ അത്ഭുതാഹാരദാനം തന്നെ-

അവൻമരിച്ചവരെഉയിൎപ്പിച്ചത്കൂടെഎല്ലാവരിലും·വലിയവൎക്കും
ഒന്നുംഇല്ല-സത്യനിഷ്ഠക്കാൎക്കിവിടില്ലാതെപാപത്തിൽമരിച്ചു
കിടക്കുന്നവരെഉണൎത്തുവാൻതാൻതുണയാകുന്നഎന്നിങ്ങിനെമ
ഹത്വംഎറിയവൈഭവത്തെഅതിനാൽഅറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടി
ക്കുന്നു—

ഇതിശ്രീമഹാമൊക്ഷധൎമ്മശാസ്ത്രെമാഹാത്മ്യത്തിങ്കൽ

തക്കിയാവൎണ്ണനംനാമത്രിംശൊദ്ധ്യായഃ

Tellicherry Mission Press

1851

ശ്രീയേശുക്രിസ്തുമാഹാത്മ്യം

൧

ജഗദ്ഗുരൂപദേശമാല

[illegible]

[illegible]

ട്ടുപറയുന്നതു തന്റെ സഹോദരനൊടു വെറുതെ കോപിച്ചാൽ
ശിക്ഷക്കു യോഗ്യനാകുന്നു— പിന്നെ വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത് എ
ന്നു പണ്ടുള്ളവരോടു ... കിടക്കുന്നുവല്ലൊ— കാമപൂൎവ്വമായിട്ടു സ്ത്രീയെ
നോക്കുന്നവൻ കൂടെ ഉള്ളിൽ തന്നെ വ്യഭിചാരം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു— എന്നതിനാൽ സ്ത്രീസംഗം
ചെയ്യാത്തവൻ കൂടെ ... എന്നുംകൂടെ ... തന്നെ അപരാധം
എന്നും വന്നിരിക്കുന്നു—

സൎവ്വമൎമ്മജ്ഞാനാം സാക്ഷാൽ ... [illegible]
... [illegible]
... മാധൎമ്മിണീം ... വൽ
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
മാധൎമ്മിണീം ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
മാധൎമ്മിണീം ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

മനുഷ്യർ കണ്ടു ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

പൊലെ കിണ്ണം മുട്ടി കാഹളം ഊതി ഘോഷപ്രകാരങ്ങളെ- വാദ്യങ്ങളെ
കൊട്ടുകളുമായി [illegible] അറിയിക്കെ [illegible] മറ
വിൽ നൊക്കുന്ന പിതാവ് [illegible] കൊടുപ്പാൻ സംഗതി ഉണ്ടാ
കും — പ്രാൎത്ഥനയും സഭനടുവിലും [illegible]
മുറിയകം പുക്ക വാതിൽ അടെച്ചു മറവിൽ നൊക്കുന്ന പിതാ
വൊടു പ്രാൎത്ഥിക്കയും — അതു പൊലെ വ്യാജക്കാർ മുഖവാട്ടം
കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ നൊമ്പിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും — നീയൊ
മുഖം കഴുകി തലയിൽ എണ്ണ പൂശി [illegible] മനുഷ്യർ
ആരും അറിയാതെ രഹസ്യത്തിൽ നൊക്കുന്ന പിതാവിന്ന
ത്രെ പ്രസാദം വരുത്തെണ്ടതെന്നും [illegible] പരസ്യമായും [illegible]

പ്രാൎത്ഥനാ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ന്മാം പ്രാപിപ്പാൻ പരിവൊഴസ്സിൽ വെന്നാരെ വിശ്വസി
ക്കൊണ്ടു ദൈവതമം ആത്മാവിന്റെ ഗുരുത്വത്താൽ ഉപദേശിച്ച ശിഷ്യ
ന്മാർ ഉപദെശിക്കയാൽ നമ്മെ നല്ലവരാക്കുവാൻ ഇന്നുമ്മെ കൂ
ടാം — ആചാര്യൻ എന്ന നാമത്തിന്റെ പ്രകാരം പണ്ടെ മുമ്പെ
സഭയിലും ദൈവശാസ്ത്രം കൊടുക്കുവാനും വെക്കുന്നു — ഏതുപ്രകാരം
എന്നാൽ തിരുസഭയുടെ ശുശ്രൂഷ വഴിയായി ഇതൊക്കെ ചെയ്തു
വരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ കർത്താവ് ആളുകളുടെ
ഹൃദയങ്ങളിൽ വെക്കുന്നു — അവൻ മനസ്സുകളെ ശോധന ചെയ്തു
കൊണ്ടു തന്റെ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നടത്തുന്നു — അതിനാൽ ഉ
പദേശിക്കുന്നവൻ തന്നെ അല്ല താൻ ആകുന്നു എന്നതിനാൽ ആചാര്യൻ
ആകുന്നു എന്നും —

ഇവരുടെ ശുശ്രൂഷകന്മാരും പ്രത്യേകം ദൈവവചന
ത്തിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ ആകുന്നു അതുകൊണ്ടത്രെ
ഏകദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നവർ
സത്യം കൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും അവൻ വചനം ആകുന്നു
എന്നും പ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്ന ശിഷ്യന്മാരുടെ ഗുരു
പ്രകാശം മനുഷ്യരെ ശിക്ഷിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളെ
കൊണ്ടു സകലത്തിനും മുമ്പെ വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുവാൻ
ശിഷ്യരുടെ പ്രമാണങ്ങൾ അവരെ ഉപദേശിക്കും
ഇതിനാൽ കർത്തൃശുശ്രൂഷക്കാരനായി പ്രത്യക്ഷമാം
ഗുരു പ്രത്യക്ഷമായി സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സ്വാമിയായ ദൈവത്തി
ന്റെ വാക്കുകളെയും പാദങ്ങളെയും സ്വീകരിക്കുന്നവരും
തങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നതും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും
ഉപദേശിക്കയും ദേവാലയങ്ങളിൽ ദ്രവ്യം കൊണ്ടുവരും
ശിഷ്യന്മാർ പ്രത്യക്ഷമായി ഗുരുത്വം കൊടുക്കുന്നവരാക
ന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നിന്നും സ്വർഗ്ഗപ്രകാശം വരുത്തുവാൻ
ശിഷ്യന്മാരെയും ഉപദേശിക്കുന്നവരും ഉപദേശിച്ചു
അതിനാൽ സത്യത്തിന്റെ ഉപദേശം വിട്ടുവരാൻ ഭാഗ്യമാകുന്നു

ഒരു ദിക്കാൽ ഭക്തിയിക്കുന്നവനൊരാൾ നിന്റെ കൂടെ കാര്യങ്ങളെ കണ്ടു
കൊണ്ടിലായ കാര്യങ്ങൾ തോന്നിയതുകൊണ്ടും ഞാൻ നിന്റെ ഉള്ളിൽ [illegible]
പിഴവായ നിന്റെ [illegible] കേൾപ്പാൻ
ത്തും ഉണ്ട — അതിനാൽ ഞാൻ നിന്റെ കൂടെ കാര്യങ്ങളെ കാട്ടുവിൻ [illegible]
നിന്റെ ദേശങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോകുന്ന [illegible] — പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്
[illegible] — ഇതുകൊണ്ടു [illegible]
ഞങ്ങൾ എങ്കിൽ [illegible] കൊണ്ടുപോൽ [illegible]
പറഞ്ഞു —

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] പറഞ്ഞു —
[illegible] കൊണ്ടു [illegible]
[illegible]
[illegible]

ഫംസിങ്ങിന്റെ ഉള്ളുപദേശം കേട്ടാറെ ഒരുത്തിയ്യൻ ചിത്രവട്ടം
കുട്ടികളെയും ചെഴുവട്ടം ചെയ്യാൽ മതി കൊണ്ടന്നയോടിച്ചിരിന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞിത—

അവന്ധാ മാദിശൂദ്രത്വാൽ സംസ്കൃതയോന കേവലം
പുരന്തസാമക്ഷിഗണൈസ്സംസ്കൃതാഃ ശാസ്ത്രം ശൃ.
യോ ഹ്യുദ്ധാര്യകാലേ യുഷ്മം ദ്രൈസ്സ്യ സ്വാദ്ധേ ചിന്ത്യതാം
ഭക്ഷ്യാന്നഃ കസ്യചിദ്രാജ്ഞോ മന്ത്രി ബ്രാഹ്മണശത്രുതാം
ഗതോ ബ്രാഹ്മണസ്വാമിനാ രക്ഷ്യം ശ്രീദാനാന്തികം കരഃ
ഭുജ്ഞാനം യോഗ്യതം ധനം ദ്വിനായകൻ മധുരാക്ഷരം
ഭിക്ഷോ ധാവേമമേതസ്മിൻ പ്രഭൃത്യൻ ശുദ്ധയെ
സന്തതാനാം തത്യ ഭസ്യ ക്രിയാമാദിശൽ
മാസാവശ്യമിൽ ഭൃത്യഃ പ്രഭോഃ ശരണയോഃ പതൻ
ഭോക്ഷ്യാമീയതാം സ്വാമി ചൈരാധമിസ്സ്വാമിനോനിലം
അനേകാദിയാൽ ഭൃത്യാസ ഉദാരൈരമന്ത്രി പതിഃ
തസ്യാമാത്യഭ്രാസമ്മാനാൽ ക്രുദ്ധോഃ മൊഹ ച
അയം ഭൃത്യാന്തരി ശ്രുത്യസഭൃത്യം പ്രാവകാചന
സഭൃത്യാസന്ധാസ്ഥൻ ശൂദ്രാപാദശതസികാഃ
അമൃതബ്ധാസതൽക്ഷണം സംവിദ്യാവചകിദ്ധ്യഃ
ഭീതാം ക്ഷാമസ്യാപ്രാപ്യം താവദേവസിശേയാ
ചതംസ്വല്പാദിയോഗ്യൻ ശ്രുസ്വഭൃത്യാസൈന്യവേദകൽ
ധരിച്ചനാതപം ധരേതസ്മിൻ ഭോയസ്വാമിനോ ബിലം
ഫലം ബാഹുമാ ക്രൂരായം ഭിന്നവാവ ബസ സ്വശഃ
ഭീതാനാശോധേ ആവൽക്രാരായാ നമവോണധമൻ
അമൃതം സകലശ്രുത്യഭൃത്യാണാന്യസ്വർഃ ഭിതാഃ
സർവ്വത്രാതസ്യവൃത്താന്തം സ്വാമിനൈയൊന്യവേദയൽ
ചെഴുവട്ടം അല്ലാതെ ക്ഷൗരം ചെഴുവത്തിനൊക്കുമത്രെ- കാമികൊണ്ടും
ധനം കൊണ്ടും രസാനമായത്- ഒരുത്താൾ തന്റെ ഭൃത്യനാ
രെ മിത്രിച്ചു കണക്കനൊക്കെ ബൊധ്യ-നാലു കാഴ്ചക്കും

പെട്ടവനായവരെ ഒരുത്തൻ അവകന്നില്ലാഞ്ഞുയാൽ അവനെ വിറ്റു കടം തി
ൎപ്പാൻ വിധിച്ചു - അന്നേരത്ത് അവൻ കാല്ക്കൽ വീണു സ്വാമി ക്ഷമിക്കെ
ണമെ ഞാൻ സകലവും തന്നു തീൎത്തുംകൊള്ളാം എന്നു പ്രാൎത്ഥിച്ചാരെ രാജാവ്
കനിഞ്ഞു ക്ഷമിച്ചു കടവും വിട്ടുകൊടുത്തു - ആ ഭൃത്യൻ പുറപ്പെട്ടു തന്റെ
കൂട്ടുഭൃത്യരിൽ നൂറു വെള്ളിക്കാശു കടം പെട്ടവനെ കണ്ടു ഉടനെ പിടിച്ചു
ഞെക്കി കടം തീൎപ്പാൻ ചോദിച്ചാരെ - അവൻ കാല്ക്കൽ വീണു ഞാ
ൻ സകലവും തന്നു തീൎക്കാം ക്ഷമിക്കേണമെ എന്നു അവനൊടു അപേ
ക്ഷിച്ചു - അവൻ ഞങ്ങളൊതെ കൂട കാരനെ തടവിൽ ആക്കി ഇപ്ര
കാരം ശേഷം ഭൃത്യർ കണ്ടൊറെ യജമാനനെ അറിയിച്ചു

അഥ സ്വാമീ തമാഹൂയ പ്രൊചെ ദുൎഭൃത്യ ദുഷ്ടഹൃൽ
ത്വയാഹം പ്രാൎത്ഥിതസ്ത്വീയമൃണം കൃത്സ്നമമൊചയൻ
അതസ്ത്വം യാദൃശീമാപ്നൊഃ കരുണാമ്മത്സകാശതൊ
കിന്നാഹം താദൃശീം കൎത്തും സഹദാസെഷു പ്രത്തി
ഇത്യുക്താതൽ പ്രഭുഃ ക്രുദ്ധഃ ഋണം യാവന്നശൊധയെൽ
താവൽസമൎപ്പയാമാസ കാരാരക്ഷക ഹസ്തകം
തഥാ യുഷ്മാൻ പ്രതിസ്വാമി മമതാതഃ കരിഷ്യതി
പരെഷാമപരാധാംശ്ചെന്ന ക്ഷമധ്വം ഹൃദാ സമെ

അവൻ കൂട്ടുഭൃത്യനെ വിളിച്ചു നിന്റെ പ്രാൎത്ഥന നിമിത്തം ഞാൻ കടം
എല്ലാം ഇണക്കി വിട്ടു തന്നുവല്ലൊ - എന്നൊട്ടു ചൊല്ക്കിരുന്നു പൊ
ലെ നിന്റെ കൂട്ടുഭൃത്യനിൽ കാട്ടേണ്ടതല്ലയൊ എന്നു ചൊല്ലി ക്രുദ്ധി
ച്ചു കടം തന്നു തീൎപ്പോളം അവനെ തടവിൽ വാഴിച്ചു - അതുപൊ
ലെ തങ്ങളെ മററവരൊടു ക്ഷമിക്കാത്തവരിൽ സ്വൎഗ്ഗപിതാവ്
ന്യായം നടത്തുകയും ചെയ്യും -

ബന്ധൂൻ സ്നിഗ്ധൊ ഹൃദി വൈരിഷു ഉഗ്രൊ ശത്രുവരൊക്ഷിതം
വരം പാപം പ്രവെശ്യ സ്ഥാൻ ത്രിവിധം ചതുഷ്പഥി
ശപഥൈൎന്നൃശം സവിനയം ദ്രുതം ഹൃദ്യം ഭാവ്യം പ്രിയം
[illegible]
തദാ സാൎദ്ധ്യം ശിക്ഷിതവ്യാ ത്വസ്മച്ഛാസ്ത്രസമാസതഃ -

സമുദായകാര്യത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്ന വ്യവസ്ഥ.

ധനവും വസ്തുവിനെയും ശത്രുവെ വധിക്കയും ചെയ്യുന്നവർക്കു
ഉപായങ്ങൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ ശത്രുക്കളിലും സ്നേഹം തന്നെ
വേണം. അങ്ങനെ ഉള്ളവരെ നായകന്മാർ രക്ഷിക്കുന്നതു
അനുഗ്രഹവും കൊടുത്തു അവരെ പാലിക്കുന്നവർ വെണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു
കൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ നല്ലവരിലും ദുഷ്ടന്മാരിലും തന്റെ സൂര്യനെ
ഉദിപ്പിക്കുകയും മഴ പെയ്യിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ
പുത്രന്മാരാകും —

വയം പുണ്യാത്മാക്കളാകുവാൻ ശത്രുക്കളോടും
ഉപകാരം ചെയ്യേണം. നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്ക
എന്ന ഗുരുവചനം ഓർത്തു നാം കർമ്മം ചെയ്ക
സാധാരണമായ കാര്യങ്ങളിൽ മനസ്സമാധാനത്താൽ
പാപികൾക്കും ശിക്ഷ കൂടാതെ രക്ഷ പ്രാപിക്ക
ശത്രുക്കളെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന ദുഷ്ടരെ പതൽ
അനുഗ്രഹങ്ങൾ കൊണ്ടു വാഴിക്ക ദുഷ്ടരെയും
ക്ഷമയോടെ പ്രാർത്ഥിക്ക ബുദ്ധിമാന്മാരായ
അവരെക്കൊണ്ടു കർമ്മത്തിൽ പഴക്കം നല്കേണം
അവരെ പ്രാപിക്കുന്നവർ പാപികളോടു
കൂടെ ചേർന്നിരിക്കാതെ ശത്രുക്കളെ ജയിക്ക
ഉപകാരം ചെയ്തു സ്നേഹം കാണിക്ക
കർമ്മത്തിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കി പാപത്തിൽ നിന്നു
വിലക്കി ശാന്തതയോടു ദയ ചെയ്ക
സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്കു മനസ്സമാധാനം
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രാപിക്കും പാപശാലകളിൽ നിന്നു
വഴി തെറ്റി പ്രവേശിക്കുന്ന ദുഷ്ടന്മാർ സ്വർഗ്ഗം കാണാ
ശിക്ഷ പ്രാപിക്കും സമാധാനം ഒന്നും പ്രാപിക്കാതെ
ദുർവ്വിചാരങ്ങളാൽ നശിക്കുന്നവർ ദുഷ്ടന്മാർ
അവർ ദൈവശിക്ഷ പ്രാപിക്കും.

ആഗതാ കാരമസ്മിഷാം ത്രയാണാം പരിചാരിണാം
ചോരാക്രാന്തെ ജനെ തസ്മിൻ സ്വയം ജ്ഞാതിശ്രവദ്ധാചരൽ

പിന്നെശ്രുക്കത്തിൽ എന്നപൊലെ ഒരുപ്പെട്ടുപ്പെട്ടുപൊയവരെക്കുറിച്ചാ
കിലും ഒസ്സഹം കാട്ടെണ്ടതിനു ഉണ്ടാം - ഒരുവഴിപൊക്കൻ കള്ള
ന്മാരെക്കൊണ്ടു കാട്ടിൽ വെച്ചു സകലവും കളഞ്ഞു കുറിയെ ഒറ്റെക്ക
ൾ പ്രാണനാശത്തിനടുക്കുന്ന കാലം അവന്റെ ഉപകാരനായ
പുരൊഹിതൻ്റെ വഴിയെ പൊയിക്കൊണ്ടിട്ടും വൈകാതെ കാടിനു
പൊയിവെറെ രണ്ടു തവണം കണ്ടു ഒഴിഞ്ഞു പൊകയും ചെയ്തു -
പിന്നെ അന്യ മതക്കാരനായ ഒരു മനുഷ്യൻ അവിടെ വന്നു കണ്ടു
അനെകവിധമായ മുറിവുകളെക്കൊണ്ടു കിടന്നവനെ തന്റെ വാഹനത്തി
ൽ കരെറ്റി വഴിയമ്പലത്തിൽ കൊണ്ടുപൊയി രക്ഷിച്ചു പിന്നെ
നാളിൽ അമ്പലക്കാരനു പണം കൊടുത്തു ഇവനെ നൊക്കിക്കൊൾ്ക
അധികം ചെലവിട്ടാൽ ഞാൻ തിരിച്ചു വരുമ്പൊൾ തരാം എന്നു
പറഞ്ഞു പൊകയും ചെയ്തു - ഈ മൂവരിൽ വഴിപൊക്കന് അടുത്ത
കൂട്ടുകാരൻ ആർ എന്നു ചൊദിച്ചാറെ കനിവു ചെയ്തവൻ തന്നെ
എന്നു മറ്റവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു -

യംസൽപ്രഭ്രംശദാപ്പത്സ്വപി മം പ്രശാന്തിശ്ശ്രമസഃ
തസ്യൈദമുത്തരം പ്രാഹ യൊദയാമകരൊദിതി -
ഇദം പ്രത്യുത്തരം ശ്രുത്വാ പ്രഭുരംഗീശൽ -
തൽസ്വമിയൊ സൊപനേ ശ്രാവ്യഃ കാമിതി -

അപ്പൊൾ യെശു അവനൊട്ടു നീയും ചെന്നു അപ്രകാരം ചെയ്യേ
ണം എന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്തു -

പശ്യാംശു കാരുകാതാകാ ശ്രീതയാ വ്യൂഹ്ലാൻ ജ്ഞാനാൻ
നിജ്ഞാസഞ്ചശചെകാര്യം ജ്ഞാതിതെസ്വരക്ഷയാൽ
അഹം വൊ വച്മി ദിവ്യാത്മാ ഇതാ മൂകാ ഉദ്യതാ ജലാഃ
കിം ഖാദ്യം കിഞ്ചപാത്രവ്യം പരിധെയഞ്ച കിം തനൌ
ത്യക്ത്വാ കാംക്ഷിവനം ജിന്നാഭൈരൊജനാദതിവിശിഷ്യതെ
ബദ്ധതനുശ്ച വത്സ്യെ ഭൂമെശ്രുയസ്വിതിന്നപിഭ്യതെ

ഷിഹംഗമൗനിലൊക്യന്തം നഗ്നിബിജ്ജം വപ്തിതെ
നഖൊക്ഷിന്ദതിതെസസ്യം സഞ്ചിന്ത്യതിഖലൊഷ്ടവാ
യഥാ ഹിവഃ ഹിതാമ്പ മ്പശന്ത്രെഭ്യായ പ്ലുതിഭൊജ്ജനം
നിം ക്ഷ്യത്നാ നിരിഷ്യദെഘതസ്സാൽവക്ഷിഗണൊത്ഭൂശം
ഷ്യസ്ഥാസ്യഷ്ടദശഃ കൊന്നിജ്ജനൊയൊബ്ബഷ്ടിന്തയൻ
ശക്ത്യയാദായുങ്ങിസാസ്ഥിനൊകംവദ്ധ്യമിതംകാഷണം-
യുദ്ധൽസാധതിതംകാർപ്പം ല ഷിഷ്ഠം ക്ഷയമക്ഷാമാഃ
ഇമത്ഥം വ്യാകുലാത്തിന്താം ഉതത്വമെന്ദ്യഷ്ടവസ്തുഷ്ട
പക്ഷമഭിപത്യതൈ താദിനത്താമ്യതിവയതിവാ
തല്പാത്തു ദ്രുമിതൊനാസിൽശലൊമൊഹിപ്രതാപവാൻ
യദദ്യമിദ്യതൈശ്ചസ്തുല്യുപ്ലും പ്രതിഷ്ടസ്സ്യതെത്രണം
തദിയാം ഭ്രമതിതെഷശഃ ക്ഷിന്നവസ്ത്രസ്ഥിതവഃ
തസ്സാൽവെയാനവസ്ത്രാത്ഥം മാനസ്യവ്യാകുലമാനസാഃ
അത്ര പ്രയൊജ്ജനം വൊന്തിയ്ഹിതിവെതിപരെത്ഥരഃ
സ്ത്രീഹിതംകൊണ്ടുള്ളഹിന്തഅരുത്ഫന്തതിനെന്നുള്ളതകുടി
കാണ്ടെത്ത്യുകൊണ്ടുകതിങ്ങിനെനിരൂപാരപ്പെടരുത്-ഭക്ഷണത്തെ
കാൾ ജീവനുംഉടുപ്പിനെക്കാൾശരീരവുംഅധികം അല്ലയൊ-
വാനിലെപക്ഷികളെനൊക്കുവിൻഅവവിതെക്കുന്നില്ല. കൊയ്യുന്നതുമി
ല്ലഎങ്കിലുംസ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായപിതാവ്അവറ്റെപുലൎത്തുന്നതിൽ
നിങ്ങൾഅവറ്റെനിശെഷംഉള്ളതല്ലൊ-ഹിന്നെഎത്രെവിചാരിച്ചാലും
ആയുസ്സിനൊരുമുഴമെങ്കിലുംനീട്ടുവാനുംകഴികയില്ലല്ലൊ- താമരയുടെകാ
ൎയ്യത്തിലും അവപണിപ്പെടുന്നില്ലനൂൽക്കുന്നതുംഇല്ല-എങ്കിലുംപ്രതാപം
ഗെളിശലൊമൊവിന്നുംഉത്തമവസ്ത്രംഉണ്ടായില്ലഎന്നൊ
ൽ നിന്നെഅരുന്നൊളക്ഷിദ്യൊകുനൊവുള്ളിനെദൈവംഇങ്ങിനെ
ഉടുപ്പിക്കുമ്പൊൾനിങ്ങളെഉടുപ്പിക്കയില്ലയൊ-അതുകൊണ്ടുഇനിയ
കാലൊപ്പിവിചാരപ്പെടരുത്അവനിങ്ങൾവെണ്ടുംഎന്നുനിങ്ങ
ളുടെപിതാവറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു-

പന്നെന്നതിലെകന്നിയതെചടങ്കാഥായം

പിനാവഃ പിതൃരാജ്ഞാന്തതദൈകാനപാപഭ്രഷ്ടി

ഏവം വത്സരസാം സമസ്തഗണിതാസ്തികരൊഃ

അതൊമാതൈഭേഷജ്യയംഹിമഹാപാപാൽഭ്യടകാല്പജ്ഞൊൽ

ഒരുകാശല്ലൊരണ്ടുകുരികിലിന്റെവിലതന്നെ-പരമപിതാവ് കൂടാതെഅവഒന്നുംനിലത്തുവീഴുകയില്ലതാനും-നിങ്ങളുടെതലയിലെരൊമംഒക്കയുംഎണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു-അതുകൊണ്ടുപലകുരികിലെക്കാളുംനിങ്ങൾവിലയെറിയതിനാൽഭയപ്പെടരുതെ-

പിന്നെമനുഷ്യരെപാപത്തിൽനിന്നുരക്ഷിക്കെണ്ടുന്നതിന്നുദൈവംചെയ്യുന്നപ്രയത്നത്തെമൂന്നുഉപമകളാൽലൂക്കാ൧൫പ്രകാരംചൊല്ലുന്നു-

ദൃശതെമെഷൊരക്ഷിതുസ്തതദെകംഹാരയദ്രുദി

തദാവഃകസ്സമനുഷ്യൊയൊപൂർവ്വംവൃന്ദജ്ഞാനെ

അന്യപ്രാപ്യമുദാസ്കന്ധധാരൊപ്യഗൃഹംബാന്ധവാൻ

ആഹൂയധാഹമെദദ്ധ്യംമയാപ്രാപ്തംകാണിനാസഹ

തദ്വൽപാപാൽപരാവൃത്തിട്ടിനനൈഷ്കൃതസ്യപാപിനഃ

അഭ്രാന്താനാംസതാംധർമ്മാൽസ്വർല്ലൊകെധികാഹർഷദാ

ഒരുത്തനുനൂറാടുള്ളതിൽഒന്നുകാണാതെപൊയാൽഅതിനെഅന്വെഷിപ്പാൻശെഷംഒക്കയുംകാട്ടിൽവിട്ടുപൊകയില്ലയൊ-കണ്ടെത്തിയശെഷംഉടനെതൊളിൽഎടുത്തുസന്തൊഷിച്ചുകൊണ്ടുഎന്റെബന്ധുക്കളെവിളിച്ചുഎന്റെകാണാതെപൊയആടുകിട്ടുകയാൽഎന്റെസന്തൊഷിപ്പിൻഎന്നുപറകയില്ലയൊ-അതുപൊലെതന്നെഅപൊകാത്തനുനധർമ്മിഷ്ഠന്മാരുടെപുണ്യത്തെക്കാളുംഒരുപാപിയുടെമനസ്തിരിവുതന്നെസ്വർല്ലൊകത്തിൽഅധികംസന്തൊഷംവരുത്തും—

ദ്രംകാമിവാദശമുദ്രാഢ്യാചെദെകാംനഷ്ടമതദാ

ഗൃഹംസമ്മാർജ്ജനമിച്ചുൽപ്രദീപംപ്രജ്വാലയ്യച

ആകാംക്ഷയാസാവധാനംസമ്യക്പ്രതിയൊതനി

ആപ്ത്വാനന്ദമയാസാർദ്ധംഗതാംമുദ്രാംഹ്യവാപ്പുവാൻ

തദ്വൈകസ്യപരാവൃത്തിഃപാപിനസ്സുഖെതസഃ

ഹർഷദാസ്സ്വർഗ്ഗതെ ഭൃശം ഭവന്തി ത്രിവിഷ്ടപെ

പിന്നെ ഒരു സ്ത്രീ പത്തു പണത്താൽ ഒന്നിനെ കളഞ്ഞാൽ വിളക്കു കത്തി
ച്ചു അടിച്ചുവാരി നോക്കി നടക്കയില്ലയോ - കണ്ടാൽ അവൾ അടുത്ത
വരെ എത്തി വിളിച്ചുകൂട്ടി സന്തോഷിപ്പാൻ പറകയില്ലയോ - അത
പോലെ തന്നെ ഒരു പാപി മനം തിരിയുന്നതിനാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ
ദൂതരിൽ സന്തോഷം ഉണ്ടാകും -

പിന്നെ ഒരുത്തന്നു രണ്ടു മക്കൾ ഉണ്ടു - അതിൽ ഇളയവൻ മുതലിൽ തനി
ക്കു വരേണ്ടിയതു ഒക്കെയും അപ്പനോടു മേടിച്ചു അവൻ വശത്താ
ൽ ലഭിച്ച പണം ഒക്കെയും സ്വരൂപിച്ചു കൊണ്ടു യാത്രയായി ദൂരദേശത്തി
ൽ ദുർന്നടപ്പിൽ ദിവസം കഴിച്ചു മുതൽ നാനാവിധമാക്കിയ ശേഷം
ക്ഷാമകാലം ഉണ്ടായിട്ടു മുട്ടു വന്നു തുടങ്ങി ഏറ്റവും ക്ലേശിച്ചു അന്നു
അവൻ പന്നിയെ മേയിച്ചു ഒരുത്തന്റെ പന്നികളെ മേച്ചു വയറു
നിറെപ്പാൻ കണ്ടതും ഇല്ല -

ശൈശവേ ചേതനാം പ്രാപ്യ സോവാദീന്മത്പിതുഃ കതി
ഭൃത്യാ ഭക്ഷ്യാന്നതൃപ്താസ്തിഷ്ഠന്ത്വഹം ക്ഷുധയാ മ്രിയെ-
ഉത്ഥായ സ്വപിതുഃ പാർശ്വം ഗത്വാ വക്ഷ്യാമ്യദം വചഃ
ഹേ താതാഹം പരേശസ്യ ത്വത്പ്രത്യപരാധവാൻ
തവ പുത്രമിതി ഖ്യാതിം ധർത്തും നാർഹോസ്മി സാമ്പ്രതം
അതോ വൈതനികേഷ്വേകമിവ മാം ഗണയേഃ പിതഃ

എന്നൊരു ബോധമുണ്ടായിട്ടു അവൻ പറഞ്ഞു എന്റെ അപ്പന്റെ വി
ട്ടിൽ എത്ര കൂലിക്കാർക്കും ഭക്ഷണം ധാരാളം ഉണ്ടു ഞാനൊ വിശന്നു കൊണ്ടു
നശിക്കുന്നു - ഞാൻ എഴുനീറ്റു അച്ഛനെ ചെന്നു കണ്ടു അപ്പനെ ഞാൻ
ദൈവത്തോടും നിന്നോടും പാപം ചെയ്തു ഇനി മകൻ എന്നു ചൊ
ല്ലാനും യോഗ്യനല്ല നിന്റെ കൂലിക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ പോലെ എന്നെ
ആക്കിക്കൊള്ളുക എന്നു പറയട്ടെ എന്നു പ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചു സമീപത്തു വന്ന
പ്പോൾ അച്ഛൻ അവനെ കണ്ടു ഓടി ചെന്നു കഴുത്തു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു
ചുംബിച്ചു എങ്കിലും മകൻ പറഞ്ഞു - അപ്പനെ ഞാൻ ദൈവത്തോ
ടും നിന്നോടും പാപം ചെയ്തു ഇനി മകൻ എന്നു ചൊല്ലാനും യോഗ്യനല്ല - എന്ന

കൊട്ടാറെത്തപ്പൻ കല്പിച്ചു—

ഏതസ്യ പരിധാനാർത്ഥം വസ്ത്രമാനീയതാം വരം

മുദ്രികാ ചാർപ്യതാം ഹസ്തെ പാദുകെ ചാസ്യ പാദയൊഃ

പുഷ്ടഞ്ച വത്സമാനീയ ഹന്യതാം സവസംഘയെ

പുത്രൊ മൃതൊ നാജ്ജീവീ ഹാരിതൊ യമലംഭിച

ഇവന്നു നല്ലവസ്ത്രം കൊണ്ടുവന്നു ഉടുപ്പിച്ചു കൈക്കു മൊതിരവും കാ
ല്ക്കു ചെരിപ്പും ഇടുവിച്ചു മഹൊത്സവം തുടങ്ങുവിൻ എന്റെ മകനിപ്പൊൾ
മരിച്ചു പിന്നെയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു അവനെ കളഞ്ഞിരുന്നു ഇ
പ്പൊൾ കണ്ടെത്തിയെന്നു ചൊല്ലി ഉത്സവമെല്ലാം തുടങ്ങി— എന്നാ
റെ ജ്യെഷ്ഠപുത്രൻ വയലിൽ നിന്നു വന്നു വാദ്യഘൊഷം കെട്ടു സന്തൊ
ഷകാരണം ചൊദിച്ചറിഞ്ഞപ്പൊൾ കൊപിച്ചു അകത്തു പൊവാ
ൻ മനസ്സില്ലാതെ ഇരുന്നു— അപ്പൻ പുറത്തു വന്നു അപെക്ഷിച്ചാ
റെ ഇത്ര വർഷം ഞാൻ തെറ്റുവരാതെ നിന്നെ സെവിച്ചു പൊ
ന്നു എനിക്കു തൊഴരൊടുകൂട ഭക്ഷിച്ചു രമിപ്പാൻ നിന്റെ
ഒരാട്ടിൻകുട്ടിയെ പൊലും തന്നിട്ടില്ല- വെശ്യാസംഗത്താൽ മുതലി
നകളഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇവൻ വന്നപ്പൊഴെ കൊഴുത്ത കാളക്കുട്ടിയെ
അവന്നായി കൊന്നുവല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞു—

പിതാരുചെ സദാ പുത്ര ത്വം മയാ സഹ തിഷ്ഠസി

യദ്യന്മമാമകം ദ്രവ്യം സർവ്വം താവകമസ്തി തൽ

കിന്ത്വദ്യാസ്മാകമാനന്ദ ഉത്സവശ്ചാപ്യുയുജ്യത

ഭ്രാതാ മൃതൊ ചൊജ്ജീവീ ഹാരിതൊ യമയംഭിച

അതിന്നു അപ്പൻ മകനൊടു നീ എല്ലാപ്പൊഴും എന്നൊടു കൂടി ഇരി
ക്കുന്നു എന്റെ വസ്തുക്കളും നിന്റെതു ആകുന്നു— ഇതിന്റെ സഹൊദ
രൻ മരിച്ചു പിന്നെ ജീവിച്ചും കാണാതെ പൊയി കാണാപ്പെട്ടും
ഇരിക്കയാൽ നാം സന്തൊഷിച്ചുല്ലസിക്കെണ്ടതല്ലയൊ എന്നു പറ
ഞ്ഞു —

യാചധ്വം തസ്മിലസ്യെധ്യ മൃഗയധ്വം തദാസ്പൃഹ

ഭിക്ഷന്താവാതവാരം തതെശ്ചാപ്സ്യാടയിഷ്യതെ-

യൊയം ചതെ സന്ന്യസ്തൊ തെ യൊ ഗ ഷിച്ചുതി സ ഷിന്ദതി.
യൊയശ്ച ദ്ധാര മഹാന്തിതത്ത ദത്ഥാസ്യമൊച്യതെ
പുത്രായകഃ പിതാ യച്ഛെത് പാഷാണം പിഷ്ടകാൎത്ഥിനെ
കൊവാ ഭുജംഗമന്ദദ്യാത്മ്യനവെദിന മിശ്രതെ.
അതൊ സന്തൊ പി ദുഷ്ടയം ചെൽ സുതെ ഭ്യസ്തിയശ്ചധ
കിം പുനൎവ്വഃ പിതാ സ്വൎഗ്ഗസ്ഥ ഭാസ്യതി ദാസ്യതി.

പിന്നെ പ്രാൎത്ഥനയുടെ സാരത്തെ വൎണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു— ചോദിച്ചിൻ എന്നാൽ ലഭിക്കും. അന്വെഷിപ്പിൻ എന്നാൽ കണ്ടെത്തും. മുട്ടുവിൻ എന്നാൽ തുറക്കപ്പെടും— കാരണം ചൊദിക്കുന്നവന്ന എല്ലാം കിട്ടുന്നു— അന്വെഷിക്കുന്നവനും കണ്ടെത്തുന്നു മുട്ടുന്നവന്നു തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും— മകൻ അപ്പം ചൊദിച്ചാൽ അപ്പൻ കല്ലു കൊടുക്കയൊ. മീൻ ചൊദിച്ചാൽ പാമ്പിനെ കൊടുക്കയൊ— എന്നതു കൊണ്ടു ദുഷ്ടരായ നിങ്ങൾ തന്നെ മക്കൾക്കു നല്ലവ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് യാചിക്കുന്നവൎക്ക നന്മകളെ എത്ര അധികം കൊടുക്കും—

കസ്മിംശ്ചിന്നഗരെ കശ്ചിന്ന്യായാധീശ ഉപാദൽകഃ
സ ചെശ്വരാന്ന ത്രാസ നയ മനുജാനപെക്ഷതെ
തത്രാ വിധവാ കാചിത് അഭ്യെത്യ ന്യവെദയത്
വിവാദമെപരിഷ്കൃത്യ മാം വിപക്ഷാദവെതി
ചിരായ പ്രാൎത്ഥിതം തസ്യാന സ്വീചക്രെ ക്ഷദൽകഃ
ശെഷെ തയാപി തൊഖിത്യം മനസ്യെവമചിന്തയൽ

പ്രാൎത്ഥന യൊഗ്യാഗ്രഹമനസ്സൊടും യത്നത്തൊടും വെണം എന്നതിന്നു ദൃഷ്ടാന്തം— ഒരു നഗരത്തിൽ ദൈവത്തെയും മനുഷ്യരെയും ശങ്കിയാത്ത ഒരു ന്യായാധിപതി ഉണ്ടു— അവിടെ ഒരു വിധവയും ഉണ്ടു എന്റെ വാദം തീൎത്തു രക്ഷിക്കേണം എന്നു നിത്യം അവനെ ചെന്നു യാചിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു ഒരു നെരം പൊറുക്കാതി ന്യായാധിപൻ വിചാരിച്ചു—

യദ്യപീശാന്നബിഭെമി മാനുഷാം ശ്ചാപി നാദ്രിയെ

ബാലപ്രാണത്യനാശേഷ്വാനാമം [illegible]
അരക്ഷ്ട്രി [illegible] സംഹാരവഃ [illegible]
നാല അ [illegible] സംക്ഷോഭയേദിതി
അന്യേ [illegible] ദുർക്കാഃ
[illegible]
[illegible] പുന [illegible] സ വധാനാഗഹന്തി [illegible]
[illegible]

എതിക്കാ ദൈവത്തിൽ ഭക്തിയും [illegible] ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടും ഈ
[illegible] അവ [illegible]
നം അല്ലാഞ്ഞാൽ അവ [illegible] കും-
[illegible] പറഞ്ഞിരിക്ക ദൈവം [illegible]
[illegible] തന്റെ ദാസരെ [illegible]
[illegible]—

[illegible] അവൻ [illegible] തന്റെ [illegible]
[illegible] കൊടുക്കാൻ
[illegible] പറഞ്ഞാറെ [illegible]
[illegible]
[illegible] പറഞ്ഞിട്ടും അവൻ [illegible]
[illegible] വെണ്ടെന്ന
നെരിക്കുന്നു—

[illegible] കല്പിച്ച [illegible] വഴിയത്തെ [illegible]
[illegible]—

[illegible] വപാരെശ്വരഃ
[illegible]
[illegible] പ്രേമ [illegible]
[illegible]

[illegible] ഹൃദയം കൊണ്ടും [illegible]
[illegible] സ്നേഹിക്കണമെന്നത് പ്രധാന കല്പനതന്നെ [illegible]

ങ്ങാനതാ നന്ദി ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം നിന്നെപ്പോലെ ഒന്ന കൂട്ടുകാരനെന്നു
ചിന്തനത്തിന്നു വിരോധമില്ല -- എല്ലാ കൂട്ടരെയും ശാസ്ത്രിയും നിന്ദിച്ചുകൊ
ള്ളും നമ്മൾ സകല ആചാരങ്ങൾ കാര്യങ്ങളിലും സ്നേഹം തന്നെ നിരസം ഒ
ന്നു സമൃദ്ധി കയ്യും ചെയ്ത --

ഹിന്ദുമതക്കാലത്തിൽ യഹൂദന്മാരുടെ വാഗ്ദത്തത്തിൽ ദൈവ
ത്തിന്റെ രാജ്യം കൊണ്ടു നിന്ന ശേഷം യേശു മശീഹാവതാരം വന്ന
ആലോചിച്ച കാണ്ടു ഉപദേശിച്ചു ഒരു യുഗാന്തരം മുമ്പിൽ ക്രിയ
മനുഷ്യർക്ക ഒരു സത്യജ്ഞാനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടത് നിന്നുവരുന്നതു
സംക്ഷിപ്തം --

ശുദ്ധമനുഷ്യർ ഉള്ളവർ മാത്രം ദൈവത്തെ കണ്ടുകൊള്ളും
സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ദൈവത്തിൻ്റെ പുത്രന്മാർ
നീതിനിമിത്തം ഉപദ്രവം സഹിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതാകുന്നു
ദരിദ്രരായവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ (പ്രസിദ്ധം)

ആ വകനിർവ്വഹിച്ചതുമൂലം ആയുസ്സിന്നു പരമാർത്ഥം
മനുഷ്യർക്കെല്ലാവരും പ്രത്യക്ഷം സത്യവചനം
തൊണ്ടാൻ ഹൃദയത്തിലും സത്യത്തിലും അനുഭവിക്കാവുന്നു കൂടാ
ക്കാലം -- ദൈവമല്ലാതെ ആരാധിപ്പാൻ ആകാ എന്നതിനാൽ തന്നെ
തുടങ്ങി ഉള്ളവയാകുന്നു --

ഹിന്ദുമനുഷ്യർ പാപത്തിൽ മുങ്ങി ദൈവത്തെ മറന്നുപോയി
ട്ടില്ലെന്ന ശേഷം നവീകരിക്കേണ്ടതു ചെയ്യുവാൻ വഴി ഏതെന്നാൽ
പുനർജ്ജന്മം എന്നതു കൊണ്ടു സാധനം എന്നതു യേശുവിൻ്റെ
കല്പന --

സത്യം സത്യം ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു
ഒരുത്തൻ വീണ്ടും ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ --
ദൈവരാജ്യം കാണ്മാൻ കഴികയില്ല എന്നു ദൈവപുത്രൻ കല്പിച്ചു
പിന്നെ കൂട്ടർ ശാസ്ത്രങ്ങൾ സകലത്തിലും മനുഷ്യർ വന്നു ശേഷം
ദേവന്മാരെ ഭജിക്കും എന്നു ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നു ആ പാപത്തിൽ

ത്രിഷ്ടുപ്പ്—

യൊനാപൃനന്ദ്രായതസൽലെനാമ്നാപിഷ
പ്രാവൊഷ്ഠമെശാരംഭാജ്യംസകദാപിനശക്നുയാത്
ശുദ്ധാന്തഃ ക്ഷായതെ കാരുണ്യസംസ്കാരികമന്ത്രിണൽ
ശുദ്ധാന്തഃ പാത്രമണാസ്ഥാങ്കുരദ്വയാത്മസ്വരൂപകാം
സ്വരൂപാത്മകാം പുനഃ ജ്ഞാനകൃഷ്ണാകാമികിയമയാ
ഉദ്ദാനീ കരിതം വാക്യം തത്ര കാരുണ്യം
ധാത്രി പുത്രിയെ ഉയാവാതിതസ്ഥാനയെ വിശാത്മ്യ
ധന്യ പ്രോക്താന്നൊനാരിധകാരികാരിവാ
സ്വതന്ത്ര സ്വാതന്ത്ര്യ ഉള്ള ആത്മസ്വരൂപിനം
ശ്രീ പുത്രിയവാത്മ കൃഷ്ണ തിരുനാമം പുനഃ
പുത്രിയിൽ നിന്നും ആത്മാവിൽ നിന്നും ദൈവത്തിൽ നിന്നും
ദൈവ ആജ്ഞയിൽ നിന്നു ശുദ്ധ ആത്മത്തിൽ നിന്നു ദൈവത്തിൽ നിന്നു
നിന്നും ആത്മാവിൽ നിന്നു ദൈവത്തിൽ ആത്മാവ് — പിന്നെ ദൈവത്തിന്റെ
കൃപാകടാക്ഷങ്ങൾ കാരുണ്യം ശുദ്ധ ആത്മാവിനോടും
ഇളക്കിയ ശുദ്ധികൾ കാരുണ്യമായിട്ടുള്ളവനും ദൈവിക ആത്മാവിനും
ആത്മാവിൽ — ആത്മാവിൽ നിന്നു ദൈവമനവൻ ഉള്ളാ ശുദ്ധ
ആത്മാവിൽ — ഇങ്ങനെ ഉയരത്തിൽ നിന്നു മനുഷ്യനാശ്രയങ്ങൾ
കിട്ടും വന്നത് ദൈവപുത്രൻ മൂലം തന്നെ

ശുദ്ധം ജഗൽ സ്ഥിതാൻ ലൊകാന്ദയായതെ ത്രയാണയാഃ
ഇന്ദ്രൽ കൃതെന്ദ്രം സ്മിയ മദ്ധ്യമിയം സദത്തവാൻ
സിദ്ധായും കൊണ്ടിതം സ്വന്തം വിശ്വാസ സനാതന ആത്മയൽ
സനാശം നന്ദ്രജൽ ഇന്ദ്രിയാസ്ഥയാ ആത്മജീവനം
ജഗൽ സ്ഥാനം പി ലൊകാനാം ദണ്ഡനായപതെ ശ്രാപ്തഃ
പുത്രം നരപ്രിയാമാസവരം തദ്ഭക്ഷണാനായത
തസ്മിന്യാം കൊണ്ടിവിശ്വാസം ശുഭതെ സനന്ദ്യന്യ
ഇന്ദ്രാ വിശ്വാസി നാം ദണ്ഡാപി ശിഷ്ടെ ഇൻ സാന്ദ്രതാം
ദൊഷ ശ്രായം ജഗ ഇച്ഛാ ജ്ഞാനം ഇഷ്യന്തി മാനതെ.

നരാദ്ധ്യക്ഷാനിനോധ്യാനോ ശ്രീയതന്ത്ര്യാദിപോഷിതം
യതോദ്ധ്യക്ഷാനിനോസ്സ്വപ്ന ദൃശ്യാദിജ്ഞാനിനോപസദാ
സ്വതന്ത്രികടം യാതിസ്വ കർമ്മാവിഷ്ടതെഭ്യാൽ
പരന്തപ സതികർമ്മണിയഃ കശ്ചിത് [illegible] കാർ
സ്വകർമ്മണാം പ്രകാരായ ഭ്യോതിഃ പാർത്ഥ ഷൈചിസഃ

തന്റെ വക്കാരുണ്യത്തിൽ [illegible] അവൻ ന്യായം നടിച്ചുവെ
[illegible] തെളിച്ചവൻ ഉണ്ടാകെകൊണ്ടു [illegible] ദൈവം അവൻ തന്റെ
[illegible] ഉപദേശിച്ചു — ലോകത്തിന്റെ [illegible]
[illegible] പുത്രനെ [illegible] അയച്ചു —
[illegible] അവൻ
[illegible] — [illegible] വെളിച്ചം
ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടും മനുഷ്യർ [illegible] കാരണമായാൽ വെളിച്ച
ത്തെക്കാൾ [illegible] ഇരുട്ടിനെ സ്നേഹിച്ചതല്ലോ — ദോഷം ചെയ്യു
ന്നവൻ എല്ലാം വെളിച്ചത്തെ പകെക്കുന്നു തന്റെ ക്രിയകൾക്കു
[illegible] വെളിച്ചത്തോടു [illegible]
ഇല്ല — സത്യത്തെ ചെയ്യുന്നവനൊ തന്റെ ക്രിയകൾ പ്രകാശിച്ചു
വരുവാൻ വെളിച്ചത്തോടു [illegible] — ഈ പ്രകാരം
[illegible] ഉപദേശിക്കാരണം എന്നാൽ

മഹിമ [illegible] സമസ്ത [illegible]
[illegible]
ഏവം [illegible] പുത്രം [illegible]
ഇതരം [illegible]

[illegible] പിതാവിനാൽ [illegible] സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു
[illegible] പുത്രനെ അറിയുന്നതും ഇല്ല — പുത്രനും അവ
ൻ [illegible] അല്ലാതെ [illegible] പിതാവിനെ
[illegible] ഇല്ല — [illegible] വരെ
[illegible] പ്രകാരം [illegible] —
മമൈവാംശോ ജീവലോകേ ജീവഭൂതഃ സനാതനഃ —

മയാതെവനിമിഷയന്തെതെഷിധാനസരന്തിമാ
നെതെഭ്യാദദാമി ജീവ്യന്തം ശാശ്വതാഷിരം
നാദാ ഷിമാ മകരമെന്നാൽ കൊഷിതൊനാധിഷ്യതി
ധൃതാമഹ്യന്താദദെദത്താതസ്സ്യസവൈശ്ലെഭ്യാ മഹത്തമഃ
താൻ കൊഷി മെഷിതഹസ്താദഹത്തനാശക്ഷ്യതി
അതൊഹം പിതാ ചൈകാവെവതിദൃഢവെയ്യുവം

ഇടയനായൊരെന്റെ ശബ്ദം എന്റെ ആടുകൾ കേൾക്കുന്നു ഞാനും അവയെ അറിയുന്നു അവ എന്റെ പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നു ഞാൻ അവയ്ക്കു നിത്യജീവനെ കൊടുക്കുന്നു അവ ഒരുനാളും നശിച്ചുപോകയും ഇല്ല— എന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് ആരും അവയെ പറിക്കയും ഇല്ല— അവയെ എനിക്കു തന്ന പിതാവ് എല്ലാവരിലും വലിയവൻ ആകയാൽ ആരും അവയെ എന്റെ പിതാവിൻ കയ്യിൽനിന്നു പറിപ്പാൻ കഴികയില്ല ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു—

ആവക അപ്പന്റെ ശത്രുക്കൾ പ്രമാണിക്കാതെ യഹൂദന്മാർ അവരുടെ പിതാവായ അബ്രഹാം എന്റെ ദിവസം കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിച്ചു കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരോടു ഈ പ്രകാരം ഉത്തരം പറഞ്ഞു—

ധ്രുവം പ്രാഗേവ ഹിഭ്യോഹം അബ്രഹാമൊത്പാദിതൊ— അബ്രഹാം ഉണ്ടായതിന്നു മുമ്പെ ഞാൻ ആകുന്നു എന്നത്രെ—

ജീവനമഹാമെവാസ്മി സ്വർഗ്ഗാദഗതമെശ്വരം
ഭക്ഷ്യം കൊഷി ഭക്ഷിത്വാ നശ്ചവെജ്ജീവതിധ്രുവം
ഞാനം സമാശ്രയെ യത്താനെ വക്ഷ്യതെശ്വരൻ കദാഷിവ്ഃ
ഭൂതശാന്തി ഇതിനിശ്ചയ സ്വാന്നമിവാകസൽസകാഷ്ഠ്യഷി

ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വന്നൊരു ജീവനുള്ള അപ്പമാകയാൽ ആഹാരം ആകുന്നു ഇതിനെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ എല്ലാം എന്നാലും ഒരിക്കലും വിശക്കയും ഇല്ല എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു എന്നും ദാഹിക്കയും ഇല്ല—

അദ്രിമിത്രാന്ധകാരെതസ്പ്രാപ്സ്യത്യഭിജ്ഞവശ്യത്വം

യൊഗ്യലൊകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നവന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവ

ൎക്കിരുളിൽ നടക്കാതെ ജീവന്റെ വെളിച്ചത്തെ പ്രാപിക്കും.

സ്വയം മാൎഗ്ഗശ്ച സത്യഞ്ച ജീവനഞ്ചാപി യാമ്യഹം

പിതരം കൊപി നൊപൈതി മദ്വാരെണ വിനാ ജനഃ

ഞാൻ തന്നെ വഴിയും സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു എന്നാലൊഴികെ കണ്ടു

ആരും പിതാവെ ചെരുന്നില്ല—

മുക്തിമിച്ഛന്തു അത്ര ആഹാരമിതിം ക്ഷുത്തിവൊൎക്കരെ-

ന്നഹം ദ്രാക്ഷാലതാ ശ്രെഷ്ഠാ യൂയം ശാഖാസ്ഥിതാസ്ത്വയി

ശാഖായഥാദ്രുമാൽ ഭിന്നാഫല ദാതുന്നശക്യതെ

യൂയന്തഥൈവ മത്ഭിന്നാഃ ഫലദാതുന്നശക്ഷ്യഥ

ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയും നിങ്ങൾ കൊമ്പുകളും ആകുന്നു ശാഖ

കൾ വള്ളിയിൽ നിന്നു വിട്ടാൽ ഫലം തരുവാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ നിങ്ങളും എന്നി

ൽ വസിക്കാതെ ഫലം കായിക്കുന്നില്ല—

ഉപദിഷ്ടാ ധന്യന്തു അത്ര മഹാഗൊവാഹം സ്വപാലകഃ

സ്വപാലകസ്തു മെഷാൎത്ഥം തെ പ്രാണാന്ദദാത്യഹോ

ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ ആകുന്നു നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്ക് വേണ്ടി

ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു ഞാൻ ആടുകൾക്കു വേണ്ടി സ്വപ്രാണനെ വെക്കുന്നു—

സുപുത്രസ്സെവനം ലബ്ധുന്നായാതൊ ജനിതാന്തികം

ആനെകഷാം പ്രതിക്രയെ ത്യക്തുപ്രാണംബലം

മനുഷ്യപുത്രൻ തനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യപ്പെടുവാൻ അല്ല ശുശ്രൂഷിപ്പാനും

പലൎക്കും വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ വീണ്ടെടുപ്പാക്കി കൊടുപ്പാനും അത്രെ

വന്നത്—

പിതാ മയാ തത്ത്വം ദൃഷ്ട്വാ രചിതം

സ്വപ്രസാദം ഭുക്ത്വാ ഭ്രമണ്ണസ്വത്രാത്മാനം പ്രദാസ്യതി

സം സാരെദൃഷ്ടമെത്വം ഗൃഹീതം സൎവ്വ

സ്വയന്തം ദിവ്യാഭിസാമീപ്യ്യം ദിഷ്ട്യ

സമാദെശം പിത്രാ ത്വമ പിത്രാ സന്നിധിതഃ

മദുക്തിം സ്ഥിരയന്ന്യവസ്ഥാൻ സമ്യക്കാദ്യപാദേ ശിഷ്യതി-
ഞാൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളതായ് നിങ്ങൾ മററൊരുകാര്യ്യസ്ഥനെന്റെ വചനം
അതിൽ നിങ്ങൾ എന്നും നിങ്ങളൊരുമിച്ചുടെ വസിച്ചാൽ നിങ്ങൾ സത്യമായി
എൻറെ ശിഷ്യന്മാരാകുന്നു- സത്യവചനമെല്ലാം കൊണ്ടും നിങ്ങൾ അറിയുന്നുള്ളൂ-
നിങ്ങളിൽ അവൻ നില്ക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കവനെ അറിയും സത്യം-
സത്യം നിങ്ങളെ ബന്ധത്തിൽ നിന്നു എൻറെ വാക്കുകളെ കൊണ്ടും
നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും-

അബ്രാഹമ്യാ ചെൻ സഹിതം ദാസ്യ വിശിഷ്യകമസ്യാത്മവന്തതഃ
അതസ്തു ത്വം ശിഷ്യാതു സ്ഥാൻ സത്യം മോചയൻ
അബ്രാഹമാവയം ദാസാനാം ന സ്മ കസ്യാപി കസ്മ്യപി
അതോ നസ്ത്വ മോചം മുക്തിം യച്ച ഭവിഷ്യഥ
എൻറെ വാക്കിൽ സ്ഥിരമായി നില്ക്കുന്നവൻ എൻറെ വിശ്വാസം
നിങ്ങളെ വിട്ടുതലയാക്കും എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ യഹൂദന്മാരുടെ കൂട്ട
മഹാത്മാക്കൾ പ്രശംസിച്ചു കൊണ്ടു സ്വതന്ത്രരാകുന്ന എന്നു
യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു-

യഃ കരോതി കില പാപം പാപദാസസ്സ വിദ്യതേ
ദാസോ ഗൃഹേ ന തിഷ്ഠതി ശശ്വൽ പുത്രസ്തു തിഷ്ഠതി
അതോ യുഷ്മാൻ സ പുത്രശ്ചേദ്ദാസത്വാന്മോചയിഷ്യതി
തദാ വൈ വസ്തുതോ യൂയം മനസി ഭവിഷ്യഥ
പാപത്തെ ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം പാപത്തിൻറെ ദാസൻ ആകുന്നു- ദാ
സൻ എല്ലാക്കാലവും ഭവനത്തിൽ നില്ക്കുന്നില്ല പുത്രനെത്രെ നിത്യം വസി
ക്കുന്നതകൊണ്ടു പുത്രൻ നിങ്ങളെ വിട്ടയച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഉള്ളവണ്ണം സ്വത
ന്ത്രരാകും- എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അവൻ ഇപ്രകാരം കാ
ണിക്കുന്നു-

ഹേ സമസ്താഃ പരിശ്രാന്താ ഭാരാക്രാന്താശ്ച മാനവാഃ
ശ്രമം യാത മമാഭ്യന്തേ മന്നാഥദാസ്യാമി വിശ്രമം
സ്വസ്കന്ധേ ധത്ത്വാ മദ്യുഗം യുക്താഃ ശിക്ഷധ്വം മേ സകാശതഃ
യതസ്സ്വക്ഷാന്തചിത്തോഹം മൃദുഭാവോസ്മി സോപമഃ

തതോസ്യായം സ്വയം തസ്യ [illegible] മമവാസ്പദം

സ്വവഹം ചെയ്യുന്ന [illegible] പ്രാരബ്ധമാത്രകഃ

[illegible] തന്നെ ഇങ്ങനെ ഉള്ളവരാകുന്നു എന്നതു കൊണ്ടു വേണ്ടുന്നത് എന്തെന്നാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ആത്മജ്ഞാനം [illegible] ഉണ്ടാകുന്നതിനു സാധ്യമാകുന്നു എന്നതു [illegible] ഉണ്ടാകുന്നു എന്നത് [illegible] [illegible] ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മാവിൽ സ്വസ്വരൂപജ്ഞാനം ഉണ്ടാകും എന്ന [illegible] [illegible] എന്നു [illegible] ആകുന്നു എന്നത്രെ-

നരമുക്തോ യദാ ഗന്താ സ്വാത്മൈക [illegible] വിളുപ്തം

തദാസ്മിം [illegible] സനൈസ്മിയെ [illegible] [illegible]

[illegible] സംപ്രവിഷ്ടാ [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] സ്വാവമെ [illegible]

സംസ്ഥാനം [illegible] [illegible]

[illegible] പ്രകാരം [illegible] ഉള്ള [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] എന്ന് [illegible] [illegible]

-ഷ്ടത്തുടങ്ങും-

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] സേവനം

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] എന്നതിൽ [illegible] [illegible] ഉള്ളോരെയോ

കാരംഭം മുതൽനിന്നെങ്കിൽ കാരുണ്യവാനായ ദൈവത്തിന്റെ കൽപ്പനയിൽ കാ
രണം ഒന്നുമില്ലാതെ വിശന്നപ്പോൾ ഭക്ഷണം തന്നു ദാഹിച്ചപ്പോൾ
കുടിപ്പാൻ തന്നു എന്നവരെ ഒഴിയാതിരുന്നതും എന്നെല്ലാം പറ
ഞ്ഞു മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഒഴിയാതെ ധർമ്മത്തിൽ നിന്നും വിട്ടു
ന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരെ നിന്ദിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു മതൽ വരുന്ന
പ്രകാരം ഈശ്വരന്റെ കോപത്താൽ നരകത്തിൽ വീഴുന്നവരെ പറ്റി
കാണുന്നതെല്ലാം അനുഭവിച്ചാലും-

തദാത്മനാ വദന്തി ശാസ്ത്രങ്ങൾ സമസ്തമവി
ലഭിപ്പാൻ പ്രകാശിച്ചു ന്യായം ശാസ്ത്രം പ്രത്യക്ഷത്താൽ.

ഇങ്ങിനെയുള്ള വചനങ്ങളെ പരിശോധിച്ചാൽ ഒടുക്കത്തെ
ന്യായവിധിയിൽ മുൻപറഞ്ഞ പ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് -വിശന്നവർക്കു
ഭക്ഷണം കൊടുക്കാതെയും ദാഹിച്ചവർക്കു വെള്ളം കൊടുക്കാതെയും
ഇരുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു എന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ കാരണം വിശ
ന്നപ്പോൾ ഭക്ഷണം തന്നില്ല ദാഹിച്ചപ്പോൾ കുടിപ്പാൻ തന്നില്ല എന്ന
കുറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടല്ലാതെ മനുഷ്യരുടെ ഇതര ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ
കൊണ്ടും പാപങ്ങളെക്കൊണ്ടും ന്യായവിധി ഉണ്ടാകുന്നില്ല-എന്നാൽ
അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ദോഷങ്ങൾ ഒന്നും ഓർക്കാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ
ദൈവവിധിയിൽ ഒടുക്കത്തെ ന്യായവിധിയിൽ
കുറ്റമുള്ളവരെ ശിക്ഷിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞു ഇവർ ക്രിസ്ത്യാനികളിലും ഹിന്ദുക്കളിലും
ഉള്ള ഇവർ എല്ലാവരും-ഇപ്രകാരം ന്യായവിധിയുടെ വിശേഷങ്ങൾ
പറയുന്നുണ്ട്-

ഇതാ താമസിയാതെ പ്രളയം വരുമ്പോൾ ക്രിസ്തുനാഥന്റെ
സൽക്കർമ്മങ്ങളെ കാണാതെ പ്രഹാരൈരന്യായത്തിൽ
നരകം പ്രാപിക്കും നിശ്ചയം നാം
നരകത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിപ്പാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യണം
യഥാർത്ഥ പുരുഷന്മാർ ശ്രീ യേശുക്രിസ്തു
സത്യം ദൈവവാക്യം ഒന്നുതന്നെ പരിശുദ്ധം

[illegible]

[illegible] പറഞ്ഞു

സ്വാമി [illegible]

[illegible]

[illegible] എന്റെ കർത്താവിന്റെ [illegible]

[illegible]

സ്വാമി [illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ക്രൂരദുഃഖത്തിൽ ലാസറിനെ അബ്രഹാമിന്റെ മടിയിൽ കണ്ടപ്പോൾ ദൂരത്ത അബ്രഹാം
മെ എന്നോട കനിവുണ്ടാകേണമെ എന്ന വിളിച്ചു പറഞ്ഞു അബ്രഹാമെ
ഞാൻ ഈ ജ്വാലയിൽ അതിവേദനപ്പെടുകകൊണ്ട് ലാസരിനെ വിരൽ കൊ
ണ്ട ലാസർ വിരലിന്റെ അറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി എന്റെ നാവി
നെ തണുപ്പിപ്പാനായിട്ട അവനെ അയക്കേണമെ എന്ന നിലവിളിച്ചു-
അതിന്ന അബ്രഹാം പറഞ്ഞു-

ശുഭഞ്ച പ്രാപ്തവാൻ ജീവൻ ലാസരശ്ചാശുഭം
കിന്തിദാനീമസൌ ശാന്തിം ലഭതെ ത്വഞ്ച വെദനാം
കിഞ്ചാസ്മാകം യുഷ്മാകം മദ്ധ്യെ മഹാഗർത്തൊ സ്ഥാപിതഃ
ഇതശ്ച തത്ര ഗന്തും നശക്യതെ തത്രാഗതാനാം

മകനെ നിന്റെ ജീവകാലത്തിൽ ശുഭവും ലാസർ അശുഭവും അനു
ഭവിച്ചു ഇപ്പോൾ ഇവൻ ആശ്വാസവും നീ വെദനയും ഉണ്ടു-
ഇതല്ലാതെ ഇവിടെനിന്ന നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കടപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നവർക്ക
കഴിയാതെ വലുതായൊരു കുഴി ഉണ്ട്- അപ്പോൾ ധനവാൻ പ
റഞ്ഞു അപ്പനെ അപ്രകാരമായാൽ ലാസറിനെ എനിക്ക അഞ്ചു സഹോദരന്മാർ
ഉണ്ട അവരും ഇവിടെ വരാതിരിപ്പാൻ ലാസരെ എന്റെ അപ്പന്റെ വീ
ട്ടിൽ അയച്ചു ഉപദെശിപ്പിക്കേണമെ-

അബ്രഹാമ ഉത്തരം ദദൌ മൊശാദയഃ
പ്രവാചകാസ്തെഷാം സമീപെ സന്തി ശ്രാവിതാ ഭവന്തു
ധനീ ഉവാച പിതരെതദ് വാക്യം ന കെവലം
മൃതെഭ്യഃ കശ്ചന യദി തെഷാം സമീപം യാതി തർഹി തെ മനഃ പരിവർത്തയിഷ്യന്തി

അതിന്ന അബ്രഹാം അവർക്ക മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടല്ലൊ
ഉണ്ട അവരെ അവർ കേൾക്കട്ടെ എന്ന പറഞ്ഞാറെ അല്ല
മരിച്ചവരിൽനിന്ന ഒരുവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നാൽ മാനസാന്തരപ്പെടും എന്ന
പറഞ്ഞതിന്ന അബ്രഹാം പറഞ്ഞു-

തെ മൊശാ ഭവിഷ്യദ്വക്തൄണാം വാക്യാനി ന ശൃണ്വന്തി
തദാ മൃതാനാം മദ്ധ്യാത് കസ്യചിദുത്ഥിതം സത്യമപി ന മംസ്യന്തെ
അവർ മോശെയെയും പ്രവാചകന്മാരെയും കേൾക്കാഞ്ഞാൽ മരിച്ച

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

Tellichery Mission Press

1851.

ശ്രീയേശുക്രിസ്തുമാഹാത്മ്യം

൩.

യേശുപ്രാണസമർപ്പണം

ശിഷ്യഉവാച

ഗുപ്തസ്യൈവനം ലബ്ധ്വം നായയേശുമിന്ദസെന്ദിന്നു
ബഹുലാനാംചനിഷ്കൃതൈത്യമിസ്വയം ഭിക്ഷണീ
ജൈത്യഗുര്യൽപ്രഭുഃ പ്രൊചെസ്യമൃത്യൊസ്സ്വ
ഖേദം തൽപൂർണ്ണതാ പ്രാപ്പഗുരൊതദ്ദയന്ന

മനുഷ്യപുത്രൻ സെവിക്കപ്പെടുവാനല്ല താൻ സെവിപ്പാനും അനെ കരക്ഷക്കായി കൊണ്ടും തന്റെ ജീവനെ വെപ്പാനത്രെ വന്നതെന്നുപ്രകാരം മുൻപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ- അതിനൊക്കും യേശു ലൊകരക്ഷക്കായി തന്റെ പ്രാണനെ വെച്ചുതന്നപ്രകാരം ദയാലുവായ ഗുരൊ- ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞുതരികയാൽ മാത്രം അല്ല പലവിധത്തിലും പലപ്രവാചകന്മാരും ഇതിന്റെ മരണത്തെ മുമ്പിൽ കൂടി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു- അതെങ്ങിനെ എന്നാൽ

യിരുശലെം പുരം യാമൊയച്ചപ്രാപ്തവ്യവക്തൃഭിഃ
പ്രൊക്തം നരാത്മജ്ഞൊമ്മശതൽസർവ്വം സഫലീഭവെൽ
പ്രധാനയാജകാദ്യാഹിതം നിർണ്ണയവധയൊഗ്യതാം
ദണ്ഡ്യാത്മകർപ്പിഷ്യന്തിഹന്യാപരദെശിനാം
താഡയിഷ്യന്തിതെസെനാ ഹാസിതശ്ചാഹനിഷ്യതെ
മൃത്യൊസ്തൃതീയഘസ്രെതുസപ്രൊത്ഥാതാതദ്വശാനഘഃ

നാം യരുശലെമിലെക്കു പൊകുന്നു- പണ്ടു പ്രവാചകന്മാർ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് ഒക്കെയും മനുഷ്യപുത്രനിൽ സംഭവിക്കയും ചെയ്യും എന്തെന്നാൽ വിധിതർ അവനു മരണം വിധിച്ചു അവനെ പുറജാതികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും അവർ അവനെ നിന്ദിച്ചു അടിച്ചു കൊല്ലുകയും ഉം- മൂന്നാം നാൾ അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീല്ക്കും താനും-

ശക്താസ്മി മെ പരെ ജ്ജീവം പ്രസൃഷ്ടും ചാഹം സ്വയം
പ്രത്യഗ്രം പുനരപ്യാത്തും ചശക്തോസ്മി പിതുരാജ്ഞയാ

എന്റെ ജീവനെ ആരും എടുക്കുന്നില്ല ഞാൻ സ്വയമായി അതിനെ
വിടുകയത്രെ അതിനെ വെപ്പാനും പിന്നെയും എടുപ്പാനും
എനിക്കു പിതാവിൻ കല്പനയാലെ കഴിവുണ്ട

നരാത്മജസ്യ മാഹാത്മ്യപ്രാപ്തികാലോയമാഗതഃ
ഗോധൂമികായാം പതിതായാം ഭീജം നൈവമ്രിയതെ യദി
തദാതിഷ്ഠെദെകാകി മൃതം ചാഫലെൽ ബഹു

നരപുത്രന തേജസ്സു വരുവാൻ കാലം എത്തിയിരിക്കുന്നു- ഗോ
തമ്പുമണി നിലത്തു വീണു ചത്തില്ല എങ്കിൽ തനിയെ പാർക്കും മരിച്ചിട്ടത്രെ
വളരെ ഫലം കൊടുക്കും. ഇപ്പോൾ തന്നെ ഈ ലോകത്തിന്നു ന്യായവി
ധി ഉണ്ടാകും ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു പുറത്തു തള്ളിക്കളയപ്പെടും- ഞാ
ൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ എല്ലാവരെയും എന്റെ അടുക്ക
ലെക്കാകർഷിച്ചുകൊള്ളും-

യിഹൂദീയമഹാഭ്യർണ്ണെ നിസ്താരരാത്രിമഹോത്സവെ
സമീപമാഗതെ യെശൗ രാജധാനിമുപാഗമൽ
ത്രിശ്രെഷ്ഠോപസ്ഥിതം ശ്രുത്വാ കീർത്തികാരിണാം മഹാഗണാഃ
തം സാക്ഷാൽ കർത്തുമാഗത്യ പാണിപാശിരിതഃ
ധന്യോ ദായൂദ്സുതോ രാജാ പരേശനാമ്നായമാഗതഃ
സ്വർഗ്ഗെ ജയധ്വനിർഭൂയാൽ സന്ധിഃ ക്ഷേത്രാദിവാസിനഃ
ഇത്യുച്ചൈരുച്ചരന്തോസ്യ പ്രവിവെശ മഹാപുരം
പൊന്നശാഖാ ... യാഃ കൊലാഹലാത് സമീപസ്ഥയം

യഹൂദരുടെ മഹോത്സവമാകുന്ന പെസഹാ പെരുനാൾ അടുത്തു
വരുന്ന കാലത്തിൽ യെശു അവരുടെ നഗരം പ്രവെശിപ്പാൻ വന്നു
യാത്രക്കാർ പലരും അവന്റെ മഹാക്രിയകളെ കണ്ട് അവനെ
സ്തുതിച്ചു ആർത്തുവിളിച്ചു- ദാവീദ്രാജാവിന്റെ പുത്രനായി കർത്താവി
ൻ നാമത്തിൽ വരുന്ന രാജാവ് ധന്യൻ തന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ജയധ്വ
നിയും ഭൂമിയിൽ സമാധാനവും ഉണ്ടാകുക- രക്ഷാ രക്ഷാ എന്നും

മററും വിളിച്ചുകൊള്ളുന്നസമൂഹങ്ങളായിപട്ടണത്തിലൊക്കെയും
പരത്തിപ്പാർപ്പിക്കയും ചെയ്തു—

തതഃ പ്രധാനയാജകാനാം ദർശനം കൃത്വാ പ്രയത്നതഃ
കൃഷ്യാദ്യൈഃ കൃതം സദൈവേശിഷ്യൈഃ ...
അനേകാകാരനാനാർത്ഥൈ ദ്രോഹം ദൃഷ്ട്വാ ...
സ്വയോഗക്ഷേമാത്ഥം താനോന്വേഷ്ടും പ്രചക്രിരേ

...ങ്ങളെയുയിർപ്പിക്കുന്നതിനെ കേട്ടും നാനാരണ്ണനയെ കണ്ടും ...
ഞ്ഞമെൽപുരോഹിതർ വളരെ കോപിച്ചു അസൂയയെയും ...
ദ്വേഷത്തെയും കൊണ്ടു ... എന്നവെച്ചു യോഗമരണത്തി
ന്നായി നിശ്ചയിച്ചു കൊണ്ടു ഒരു കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി—

തൽക്ഷണാദേകകഃ പ്രഭോശ്ശിഷ്യോ യൂദാഖ്യോ ലോഭകർഷിതഃ
വിഷാദമല്പകിതം ഹന്തും സ്വാന്താഘം സമകല്പയൻ
തതസ്തേഷാം പ്രധാനാനാം യാജകാനാം പാർശ്വമാഗതഃ
തേഭ്യസ്സാർദ്ധം സംവിദം ചക്രേ തദ്ധനസ്യോപലിപ്സയാ
ത്യക്ത്വാന്യതൽ നിരാദ്രവ്യം ദാതും തൈഃ പ്രത്യജ്ഞാത
ദുരഭിപ്രായസിദ്ധ്യൈ ച സസുയോഗമപേക്ഷത-

കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഒരുവൻ യൂദാ എന്നവൻ തന്നെ ലോ
ഭം ഹേതുവായി ദ്രോഹം വിചാരിച്ചു പുരോഹിതരെ ചെന്നു കണ്ട
അവനെ അവരിൽ ഏല്പിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞുറച്ചു
അവരും ദ്രവ്യം തരാം എന്നും മററും ചൊല്ലി യൂദയെ കൂട്ടാക്കിനാ
ർ ചെയ്തു- ദുരഭിപ്രായത്തെ നടത്തുവാൻ സമയത്തെ അന്വേഷി
ച്ചു പാർക്കയും ചെയ്തു—

അനന്തരം യേശു തന്റെ ശിഷ്യരുമായി ഉത്സവദിവസത്തി
ങ്കൽ ഞെരുക്കം- പൂർവ്വന്മാർക്കു ദൈവകൃപയാൽ ഉണ്ടായ മോചനത്തെയും ഓ
ർത്തു നല്ലോരു ... താൻ എന്റെ അന്ത്യഭക്ഷണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു
അവർക്കു അപ്പം നുറുക്കി കൊടുത്തു—

താം ശോഭാവഹ ... ദായഗൃഹ്യാം ... ദം ... കാശഃ
മത്സ്യൈത്ര്യാത ... നെശരീരം ഹ്യന്ത്യമിഹ ...

ന്നിങ്ങൾ വാങ്ങി ഭക്ഷിപ്പിൻ ഇതു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നുറുക്കപ്പെടുന്ന
എന്റെ ശരീരം ആകുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു — പിന്നെ പാനപാത്രത്തെ
എടുത്തു സ്തോത്രം ചെയ്തു അവൎക്കു കൊടുത്തു —

ഒരന്വാദ്യസംഗ്രഹം ഷിലാം മൎത്ത്യരെ ത്രയിവച്ചു സ്വയം
ഇഹ ഹൃത്തിൽ മഹാ ദുഃഖം ചെയ്തു പ്രാൎത്ഥനാസംഹിതി

ഉതിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പകൎന്നുകൊടുക്കുന്ന എന്റെ പുതിയ നിയമ
ത്തിന്റെ രക്തം ആകുന്നു എന്റെ ഓൎമ്മക്കായിട്ടു ചെയ്‌വിൻ എന്ന പറഞ്ഞു
താൻ വരുവോളം ഇപ്രകാരം തന്റെ മരണത്തെ പ്രസ്താവിപ്പൂ
അതിന്റെ ശേഷം അത്താഴ സഭയിൽ അനുഭവിച്ചു പോരേണം എ
ന്നും കല്പിക്കയും ചെയ്തു — പിന്നെ ഇങ്ങിനെ ഒരുത്തൻ ഒറ്റി
കൊടുക്കും എന്ന പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ശിഷ്യന്മാരും ആകുലന്മാരായി
ട്ടു ഇനിക്കു ബോധിച്ചു ഞാൻ തന്നെയൊ എന്ന ചോദിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്നു അവൻ പറഞ്ഞു ശേഷം പുറപ്പെട്ടു പോയി — മറ്റുള്ള
വരോടു വളരെ വാക്കുകളെക്കൊണ്ടു ആശ്വസിപ്പിച്ചു അവൎക്കു
വേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിച്ചു ശേഷം സ്തോത്രം പാടി ഒലിവ മല
യിലേക്കു പോകയും ചെയ്തു —

ദ്യു. ഗെത്സമനേ ഷിരസാവാസ്വം തെപ്പാൎത്തം സ്മരസ്വ
പഞ്ചജ്ഞാനൊനിത്യാസിതം ഞാഖിതജ്ഞൊത്താൻ
അനന്തരം മരിയായെ യെരുശലെമിലെ നഗരത്തെ വി
ട്ടു പ്രാൎത്ഥിപ്പാനായി ഒരു തോട്ടത്തിലെക്കു പോയി അവി
ടത്തിൽ വളരെ ക്ലേശിച്ചു വലഞ്ഞു പിതാവെ കഴിയുന്ന
തിൽ ഈ മരണത്തിൽനിന്ന എന്നെ രക്ഷിക്കേണം എന്നും
മറ്റും ഇങ്ങിനെ പ്രാൎത്ഥിച്ചു മരണത്തോടു പോരാട്ടമായും ചെയ്തു —

പിന്നാലെ ചാൎത്ഥ്യ ത്താത ഭക്തിശക്ത്യന്തരമയാ
ഇദം മാദൃക്ജ്യോതിഃ ദുഃഖം യഥാ ത്രിലോചനസ്ഥാനമപി
ഇപ്രകാരം പ്രാൎത്ഥനയിൽ ദൈവദൂതൻ ഉപദ്രവും ആശ്വാസവും
കണ്ടശേഷം യൂദ്ധയായികളുമായി ദ്രോഹികളായി വന്നാലും
ചൊല്ലി തങ്ങളെ ഗുരുവിനെ അവൎക്കു ഒറ്റിക്കൊടുത്തു തൊട്ടാനെ

യം ച ഭൈക്ഷ്യം സമവാസാന്തികം സൈക്ഷ്യമേവ തു
സംസിദ്ധ്യാദത്തവാക്യാംശ്ച ശിഷ്യം ജിതമനാകൊ
വിശ്വാസവന്തം ത്രയം യെഷ്ടുഃ പ്രൊക്തൊ ന്യായമാഗതഃ
ജപൂത്രം പരമാത്മാനന്ദശൂന്യം ധ്യൊനിമഗ്നയെഃ
ഇങ്ങനെ അവനൊട ശ്ലൊകത്താൽ സൂക്ഷ്മപുത്രനെയും ബാഹ്യ
കാര്യശക്തികളുടെ മെൽ ചിലതിനെ ആവാഹനെ പറഞ്ഞു-
പിന്നെ സത്യത്തിൽ ഒരുവൻ ബാക്കിയെ ഉള്ളതെ വെഷിട്ടിപ്പിച്ചവന്റെ
ന്ന സെവകന്റെ മെൽ അറുത്തപ്പൊൾ ഇങ്ങിനെ ഒരു ശ്ലൊ
കിനെ ശെത്യം മറിഞ്ഞ് ജ്ഞാനിന്നാൽ ശൊഭിപ്പിച്ചു
വൻ ൧൦ പട്ടിൽ ഉള്ളത ആകുന്നുള്ളൊന്നാടെ അവിടെ
കിലും വെദവാക്യങ്ങൾ എല്ലാം ചൊല്ലിയതുംകൊണ്ട
ശിഷ്യന്മാരുടെ മുമ്പിൽ ഇരിപ്പൊൾ അതും ചൊല്ലി-
സ്വതന്ത്രാഃ പ്രാജ്ഞൈകത്താനാം ഗാഢശാസ്ത്രാഭ്യാസിനഃ
അഹം ശക്തിയാംശൊഭ്യൊ ഭിന്നതിം ത്രിശുന്യതനാശാ
വരനമെണ്ണാം ആകൃത്യം അസ്ത്രാദ്യം ശ്ലിശതിശം
പ്രാപ്തിന ശാസ്ത്രവാക്യാനി ഞാൻ ഇഷ്ടം യശ്ചായം ശ്രീവെൽ
അനന്തരം അവർ എല്ലാവരെയും പുരൊഹിതന്റെ മുമ്പിൽ
ആയപ്പൊൾ ഒരുവൻ അവന്റെ മതത്തെയും ശിഷ്യരെയും
ചൊല്ലി അപ്പൊഴെക്ക തുടങ്ങി- അതിന്നു ഇങ്ങിനെ
യത്ര സര്വ്വെ സമായാന്തി യജ്ഞശാസ്ത്രാനുഗാമിനൊ
മമ ശെഷസദാ തത്ര സര്വ്വപ്രകാശമസ്മിന്നയം
രഹസ്യം നാവദം കിഞ്ചിത്തം കിമത്ഭുതാകല്പ്പിതൻ
ശ്രൊതാരൊ ഒരുത്ത ഇപ്പൊൾ അതിനെ മറ്റൊന്നിൽ നിന്ന് അതിനെ
ചെല്ലാ അദൃശ്യം കൂട്ടുന്ന ദെവാലയത്തിൽ വെച്ചു ഞാൻ പുരുഷനായ
കിട്ടിയത് ഉപദെശിച്ച രഹസ്യം മാത്രമെ ഞാൻ പറഞ്ഞുള്ളു- എന്നൊ
ടല്ലാതെ എനിക്കു വെണ്ടുന്നതൊന്നും ഇല്ലെന്നത ഞാൻ പറഞ്ഞ
തിനെ അവർ അറിയുന്നു- എന്നെ പറഞ്ഞാറെ അവിടെ നിന്നു
ന്നവൻ മുഖത്ത് അടിച്ചു- അതിൻ പിന്നെ കള്ളസാക്ഷികളെ

പന്തിയിൽ യെശുവിന്റെമെൽ കുറ്റംചുമത്തുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പൊ
പുതിയ്തുകളും ഉണ്ടാക്കിയില്ല അതുകൊണ്ടു മെൽപുരൊഹിതൻസ
ഭയിൽനിന്നു യെശുവൊടു ചൊദിച്ചു ഈ സാക്ഷികൾക്കു ഉത്തരംപ
റവാൻ ഇല്ലയൊ എന്നു കെട്ടാറെയും യെശു മിണ്ടാതെ ഇരുന്ന
പ്പൊൾ അവൻ പിന്നെയും ഉറക്കെ ചൊദിച്ചു നീ ദൈവപുത്രനാ
യ ക്രിസ്തു എന്നവൻ തന്നെയൊ-

സത്യശപഥെന ത്വാം ശ്രാവയാമി ത്വമുച്യതാം
കിം ത്വം പരമെശസ്യ സൂനുഃ ഖ്രിസ്തൊസി നവാ
എന്നതിനു യെശു ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു-
പശ്ചാദ്ദ്രക്ഷ്യസെ വാഹം സർവശക്തസ്യ ദക്ഷിണെ
സ്ഥിതം ദ്രക്ഷ്യസി മാനുഷ്യപുത്രം ആയാന്തമംബുദൈ

ഇതു കൊണ്ടു ഇവൻ തന്നെ ആകുന്നു സത്യം മനുഷ്യപുത്രൻ സർവ്വശക്തി
യുടെ വലത്തുഭാഗത്തിരുന്നും മെഘങ്ങളിൻമെൽ ഇറങ്ങിവന്നും കൊ
ള്ളുന്നതിനെ നിങ്ങൾ കാണ്മാനും ചെയ്യും-

തച്ഛ്രുത്വാ സൊഗ്രിമൊ യാജകൊ വസ്ത്രം ഛിത്വാ സഭാസ്ഥിതാൻ
ജനാൻ ഉദീരയാൻ പ്രാഹ നിന്ദത്യെഷ പരെശ്വരം
അതഃ കിന്ന്വധുനാസ്മാകം കിം സാക്ഷ്യെണ പ്രയൊജനം
നിന്ദാ ഭവദ്ഭിരശ്രാവി ഭവതാം മതം കിം മതം
തച്ഛ്രുത്വാ രൊദ്ധാരസ്സകലാ ദൊഷവർജ്ജിതം
ഖ്രിസ്തം വധദണ്ഡാർഹം നിരണൈഷുഃ സഭാസദഃ
തതഃ കെചന നിഷ്ഠീവം തസ്യ വക്ത്രെ നിചിക്ഷിപുഃ
ചപെടൈഃ പ്രാഹരന്നന്യെ ഉപഹാസഞ്ച ചക്രിരെ

എന്നതു കെട്ടാറെ മെൽപുരൊഹിതൻ തന്റെ വസ്ത്രം കീറി ഇവ
ൻ ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞു എന്നും വെറെ സാക്ഷി കൊണ്ടു എന്തൊ
രാവശ്യം നിങ്ങൾക്കു എന്തു തൊന്നുന്നു എന്നും പറഞ്ഞാറെ പിന്നെ ആർ
സഭയിൽ ഉള്ളവർകൾക്കും ദ്വെഷത്താൽ കൂടരായി യെശുവെ
മരണത്തിനു യൊഗ്യൻ എന്നു വിധിച്ചു കുറ്റമില്ലാത്തവ
നെ ഒരൊരൊ ദുഷ്ടന്മാർ മുഖത്തു തുപ്പുകയും അടി

ക്കയും ചമ്മട്ടികൊണ്ടു തല്ലുകയും പരിഹസിക്കയും ചെയ്തു-
മരണവിധിയെ നടത്തെണ്ടതിന്നു അന്നു രൊമക്കിൽനിന്നു അവിടെ
ഭരിച്ചുവസിക്കുന്ന നാടുവാഴിയുടെ അനുവാദം വെണം— ആയവൻ പീ
ലാത്തൻ എന്നവൻ തന്നെ— അതുകൊണ്ടു യഹൂദപ്രമാണികൾ
നന്നരാവിലെ യെശുവെ കെട്ടികൊണ്ടു പിലാത്തന്റെ മുമ്പിൽ കൊ
ണ്ടുചെന്നു ഇവൻ തന്നെത്താൻ അഭിഷിക്തൻ എന്നും രാജാവ് എ
ന്നും ചൊല്ലി രൊമസാമ്രാട്ടിന്ന കപ്പം കൊടുക്കരുത് എന്നും ഉപദെ
ശിച്ചു പ്രജകളെ കലഹിപ്പിച്ചു പൊരുന്നവനെന്ന കുററം ചു
മത്തുകയും ചെയ്തു-

തതസ്തം കിം യഹൂദാനാം രാജാ ത്വം പൃഷ്ടവാൻ പ്രഭും
പിലാത്തൊത്തരം പ്രാപ മമ രാജ്യം ന ലൌകികം
ലൌകികം ഹ്യഭവിഷ്യച്ചെദ്രാജ്യം മെ തർഹി മാമകാഃ
ഭൃത്യാ മാം രക്ഷിതും ഹസ്താദയൊത്സ്യന്ത വിരൊധിനാം
പരന്തുവസ്തതൊ രാജ്യം മമ താദൃങ്ന സിദ്ധ്യതെ
സത്യസ്യഹി ഭവിതും സാക്ഷീ ജഗത്യാമഹമാഗതഃ
ഏതന്നിശമ്യ പീലാതൊ ബാഹ്യെ യൂദാനഭാഷത
ഏതസ്മിൻ പുരുഷെ ദൊഷമഹം നാപ്നൊമി കഞ്ചന
തച്ഛ്രുത്വാക്രൊശന്നാം ശ്രെഷ്ഠാസ്തദ്ദിയൊക്തം പ്രഭും പുനഃ
പ്രാവർത്തന്ത സ്വവെഗെന നിന്ദിതും സൈനികൈരവസ്ഥിതാഃ

നീ യഹൂദരാജാവു തന്നെയൊ എന്നു നാടുവാഴി ചൊദിച്ചാറെ യെ
ശു പറഞ്ഞു എന്റെ രാജ്യം ഇഹലൊകത്തിൽ നിന്നുള്ളതല്ല ഇതു
ലൌകികം ആയെങ്കിൽ വിരൊധികളുടെ കൈയിൽ നിന്ന എന്നെ
നരക്ഷിക്കെണ്ടതിന്നു എന്റെ ഭൃത്യർ പൊരുതുക്കൊള്ളുമായിരു
ന്നു- അതുകൊണ്ടു എന്റെ രാജ്യം അപ്രകാരം അല്ല സത്യത്തിന്ന
സാക്ഷ്യം പറവാൻ ഞാൻ ഈ ലൊകത്തിൽ വന്നു സത്യത്തിൽ നിന്ന
ഉള്ളവൻ എന്നെ കെൾക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു- എന്നാറെ പിലാത്തൻ
സത്യം എന്തെന്നു ചൊല്ലി പുറപ്പെട്ടു ഇവനിൽ ഞാൻ ഒരു കു
റവും കാണുന്നില്ല എന്നു യഹൂദപ്രമാണികളൊടു പറഞ്ഞു അവ

ഌം കൂശൽപ്പിക്കയിൽ തറപ്പിക്കുക്കേറ്റം എന്നൊരാവിട്ടപ്പോൾ നൊക്കുന്നൊളം
കായ്ത്തമിങ്ങനെ തിരുന്നു—

തൽപശ്ചാൽ പുനരപ്യുപെത്യ ബഹുശൊ ദ്രാനപ്രഷിമിദം
ദുഷ്ടാത്മഭിരർഹയെത്നായം ബിദ്ദോഷഃ പ്രാപ്യതെമയാ
നാനകർമ്മവിധാനദണ്ഡ്യഹാനികൃതാ താവിദ്ധ ദൃഷ്ടിയാ
അങ്ങനെ ദ്വെഷതിമൊചം മൊചയിഷ്യാമി ബന്ധനാൽ

ഇങ്ങനെ നാട്ടുവാഴി യെശുവെ വിട്ടയപ്പാനും അപ്രദക്ഷിണപ്രസാദം വ
രുത്തുവാനും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ മരണയൊഗ്യമാ
യ കുറ്റം കാണാഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവനെ ശിക്ഷിപ്പിപ്പാൻ ആകാഞ്ഞു
കൊണ്ട് കണ്ട് കല്പിച്ചു ഇങ്ങനെ വെലമുണ്ടായി കൊണ്ടെ തലയിൽ എണ്ണ
മിച്ചു തലയിൽ വച്ചു വസ്ത്രം അവനെ ഉടുപ്പിച്ചു ഇരുന്നതുകൊണ്ടു
ദ്രൊഹിയാകട്ടെ വിധിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു കല്പിച്ചു അവനെ മാരണത്തി
ന്നു കാരണം മറ്റും വന്നില്ലെന്നു കണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നിവ നാട്ടുവാഴി
യവർ പിന്നെ കല്പിച്ചപ്പോൾ അവരെല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുവ
ന്നതിനും ജനങ്ങൾ ആകുലരായും അവരെ കോപിക്കയും ചെയ്തു

ദ്യുരൈര്മൃഷ്ടൈര്ന്നൃപ വചനം തങ്കൈ ശ്രുത്വാ ബിഭൃതാം
ദൊഷമിച്ചും ദ്വിജാവശ്യാഃ മനതരാ യദ്ദ്രൂഹ്യതാമിതി—
യൊഗ്യമുക്തെ ശ്രുത്വാ യജ്ഞൊപാദ്ധ്യായഭാഷ്യാനെദ്ദൂഷ്യപദ്യഹഃ
ക്രൂശെയം വിധീയതാം ക്രൂശെ ബിധ്യതാമിതി വാദിനഃ
ബിലൊത്തരൊപവദത്യയം ക്രൂശെതം ബിധ്യതാം ബലം
ശ്രുത്വാഃ കൊപിമയാതന്ത്രീ നാപരാധൊനദൃശ്യതെ
ഇതൊ ആദ്ദ്രിനഃ പ്രൊചുരസ്തു ഉദാന്തൃതാമസാരതഃ
പെയാതമെഷയം ഇതന്ത്സസ്സ്വാമീശ പുത്രമകല്പയൻ

ഇതിന്റെ അർത്ഥം ആയതാകുന്നു ഹൊസ്യപാത്രമായവനെ കണ്ടു
ദൈവപ്രമാണികൾ ഇവനെ ക്രൂശിൽ തറെക്കേണം എന്നു വിളി
ച്ചു—ഇങ്ങനെ കേട്ടപ്പോൾ പിന്നെ ചെല്ലിൽ ഞാൻ അവനിൽ കുറ്റം കണ്ടില്ല
എന്നു പിലാതൻ ചൊന്നാറെ അവൻ തന്നെ ദൈവപുത്രൻ എന്നു
പറകയാൽ നമ്മുടെ ധർമ്മപ്രകാരം മരിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] —

ശദാലൊകസ്യ നരേന്ദ്രചൂഡാമണിഃ ചന്ദ്രദ്ധപാദാബ്ജം
[illegible] [illegible] സന്ധാനെന [illegible]
[illegible] [illegible] പ്രഭൃതി
[illegible] [illegible] ഭാരെണ [illegible]
[illegible] [illegible] പ്രാപ്യ [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] ലൊകാനാം [illegible] പ്രഭൃതി
സ്ത്രീ [illegible] വയൊലയം

[illegible] വെച്ചു [illegible] ക്കാണ്ടൊരൊ [illegible] അവിടെ പൊക്കൊണ്ട [illegible] സ്ത്രീകളും [illegible] [illegible] [illegible] ലങ്കമെങ്കിലും ചെയ്തു—അവിടെ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] രണ്ടു [illegible] രണ്ടു [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ങ്ങളെ തങ്ങൾ [illegible] കൊള്ളുകയും ചെയ്തു—

[illegible] [illegible] പ്രാരബ്ധം [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ക്ഷമിക്കെണമെ എന്നു [illegible] പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്തു—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ഇവൻ മറ്റവരെ രക്ഷിച്ചു തന്നെത്താൻ

രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല— അവൻ യിസ്രായേൽ രാജാവായാൽ

ഇറങ്ങിവരട്ടെ എന്നാൽ അവനെ വിശ്വസിക്കാം. [illegible]

[illegible] ദൈവപുത്രൻ എന്നു ചൊല്ലുകകൊണ്ടു ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചിരു

ന്നു— അവന് പ്രസാദം തോന്നിയാൽ ഇപ്പൊൾ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ

എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞപ്പോൾ കൂടെ തറെക്കപ്പെട്ട [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ദേവാലയത്തിലെ [illegible] തിരശ്ശീല [illegible]
[illegible] ചെയ്തു — അപ്പോൾ [illegible]
[illegible]
[illegible] പറഞ്ഞു [illegible]
ച്ചു —

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
ൻ്റെ ദൈവമേ എൻ്റെ ദൈവമേ നീ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്തു
[illegible]
[illegible] പിതാവേ [illegible] കൈ
[illegible] പറഞ്ഞു ലോകരക്ഷ
ക്കായിട്ടുള്ള മഹാ [illegible] പ്രാണനെ
വിടുകയും ചെയ്തു —

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ഉടനെ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി പാറകളും [illegible] പൊട്ടി ദേവാല
യത്തിൽ വിരിച്ചിരുന്ന തിരശ്ശീല കീറിപ്പോകയും ചെയ്തു — ചെകാവറു
ടെ തലവൻ ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ഇവൻ ദൈവപുത്രൻ തന്നെ സത്യം
എന്നു [illegible] പറഞ്ഞു —

പശ്ചാത് [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ഇത്യാശയൈകസ്യാൽകോപ്യുപദ്രശാനംസമർപ്പയേൽ
ശിവനായെത്തിചെയ്തിങ്ങിനെപ്രസ്തുതംചെയ്യണമെന്നൊക്കെ ... ഞാൻ
കണ്ടെ ഒരു ആത്മാവിൽ ... ശ്രീശൈല ... ഉണ്ടായിവന്നു
ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ... ശിവപൂജ ചെയ്തു
കൊണ്ടുവന്നതൊക്കെയും ... ഭക്തർ
സാധിച്ചുവരുന്നതിനെ ... പൂജിച്ചു ...
കൊണ്ടു—

ഇതി ശ്രീസ്കാന്ദമഹാപുരാണേ ബ്രഹ്മോത്തരഖണ്ഡേ
നാമ ... ദ്ധ്യായഃ

സൂതൻ പുനരപി ... ശൌനകാദികളോട് ...
ഇങ്ങനെ ... ശിവപൂജാമാഹാത്മ്യം ... ശ്രവിച്ചു
കൊണ്ടു ... പൂജിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ
... വന്നതിനെ— ... ചെയ്ത
ചെയ്തു ഗുരു ഉത്തരം പറഞ്ഞു—

യസ്തു ... ശിവശക്തി ...
സകലസ്രഷ്ടാ ... ഭൂമി ... പരെ
സർവ്വദാ ... പുണ്യ ... നമഃ
... ക്രമ ...
... പാപവിമോചനം
പ്രഭ ... ശിവനാമ ...
ശിവാനന്ദ ... മാസിൽ ... പുണ്യം
... ദ്ധ്യാന ... ഭക്തി ...
... ഭവമോഹാൻ
... ശരണം ... ശരണാഗത
... സ്വസ്തി ... രക്ഷകാഃ
... ഭവാൻ
... കാഃ
... പരമം ...

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ഒരു [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ദൈവദൂതൻ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ദൈവദൂതന്മാർ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

അന്നുമുതൽ ഈ ദിവസം വരെയും [illegible]

വന്നതവർക്കു [illegible] വ്യാഖ്യാനിച്ചും [illegible]

[illegible]

[illegible] കാര്യങ്ങളെ [illegible]—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ഭൂമിയിലും [illegible] സമസ്ത [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ൽ സ്നാനം [illegible] ഉപദേശം [illegible]
[illegible] യുഗസമാപ്തിവരെയും [illegible]
[illegible] കണ്ടവാറെത്രെ—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] സമാഗമൻ

[illegible] മലമെൽ [illegible] അവരെ
[illegible]
[illegible] പ്രകാരം [illegible]
[illegible] ദൈവപുത്രന്മാർ [illegible]
[illegible] നഗരത്തിൽ [illegible]
[illegible] കൂടെമെൽ [illegible]
[illegible] ചെയ്തു—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] പ്രസന്നതാം
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

തെക്രിയയസ്സ്യപിദെശെവസ്തുപ്രബൊധസ്യമ്മമയിതിയയാൻ
വത്താംദിവസത്തിൽതന്നെ ഞങ്ങൾ തലമുറ ഞങ്ങളൊടു ക്രിസ്തു
സ്വാമി ശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു അപ്പൊസ്തൊലന്മാരുടെ മെൽ ഇറങ്ങിയ
തു— അവർ ആത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞു കൊണ്ടു ദൈവത്തെ കുറിച്ചുള്ള
ങ്ങളിൽ ഭയം കൂടാതെ ഭാഷകളിൽ ഉപദെശിക്കുന്നതിനെയും പലപ്രകാര
ങ്ങളെയും അറിയിച്ചു അവരെ ക്കൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ധൈര്യ
ത്തൊടും കൂടി പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തു— ഞങ്ങൾ മരണ ദണ്ഡം സഹിച്ചവ
രുതന്നെ ദെവനിയമത്താൽ സർവ്വരെക്കാളും മഹാവൈഭവമായി തീർന്നു ക്രിസ്തു
സ്വാമി ദിവ്യ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു പാപത്തെ മൊചിക്കുന്നവൻ മാത്രം
ആകുന്നു എന്നു മറ്റവരൊടു ഒരു ഞങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിലും അതു
വരികയും ഇല്ല— ഇപ്രകാരം സ്നെഹിക്കുന്നവർക്കു ഉപദെശം
ചെയ്കയും ഇല്ലാതെ അവർ നാനാദെശങ്ങളിൽ ചെന്നു ഉപദെ
ശിക്കയും സത്യദൈവത്തെ അറിയിച്ചു വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്
തിട്ടുള്ള ജാതികളെ വിശ്വാസം കൊണ്ടു ദെവപുത്രന്മാരായി
കാണിക്കയും ചെയ്തു—

വ്യാഖ്യാതിതിരസ്സ്യംമാംശമഞ്ഞാനാഗമസ്ഥം
വന്ദംവനത്രസ്യമാവൊതസ്യംഅഞ്ഞാപകൊനൊകലാത്മം
ഇന്ദ്രെശെദ്ധാഗഭിസ്ഥാക്ഷിസെദിനിസ്യാഗ്ജ്യൊം പ്രദിഃ
സാനന്ദനൊനരുസ്യവെസ്താസ്മാദിരെഷുനമൊസ്തുതെ
സ്വാഭംക്തിവസ്യദാശാസൻപാലകശ്ചാപ്രഞ്ജൊത്മാം
ബ്രാഹ്മണൊ നൈവതെസവാമാന്നിധ്യാത്മഞാനൊദിതം
അനെന്നാദസ്യസ്വാസത്താനന്ദമൂലംയാനാഭിവവ
സന്ദൃശ്ശുതൃപ്തൈനമാദിഗ്ധീതിമൊനസഞ്ജ്യൊത്മാം
കൃഷ്ണദ്വേഷാജ്ഞാനനാലെധസ്യവ്യാജി നൊവസിദ്ധാശയായുനാ
കമാധുരസ്യാജ്ഞാതാദിപാമാദിശാഖാദിലാദനാഗന്ന
ശതസ്യസ്യം സ്മിതംയൊദസ്യംമഹാബലജ്വസ്യദി തിരിതാ
ഇച്ഛാമനസ്യദസന്ത്വാമൂസ്ഥായാമെക്ഷാന്ത്യകൊട്ടസ്യസൻ
താംയാവന്ദനസ്യാചൊകിമനമാഷിക്ഷന്ത്യന്തനാമിദം

ചതുൎത്ഥം മാൎഗ്ഗസ്ഥാവത്താം സല്ലക്ഷിർവെൽ

[illegible] വ്യൎത്ഥമായി സെവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ
[illegible] ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു— ലൊകങ്ങളെ സൃഷ്ടി
[illegible] ക്ഷെത്രങ്ങളിൽ വസിക്കു
ന്നവനല്ല— താൻ സകലത്തിനും [illegible]
[illegible] സെവ [illegible] ഗ്രഹിക്കുന്നവനും
[illegible] ഉണ്ടാകുന്നതും [illegible]
[illegible] പൊൻ വെള്ളി മുതലായ വിഗ്രഹം [illegible]
[illegible] കാലത്തിൽ [illegible] സത്യം
[illegible] ദൈവം [illegible] മാൎഗ്ഗത്തെ [illegible]
[illegible] അവനല്ലൊ [illegible] തന്റെ [illegible]
[illegible] മനുഷ്യൎക്കു [illegible] മനുഷ്യരുടെ സ
[illegible] ന്യായം വിധിപ്പാൻ [illegible] ഇരിക്കുന്നു—
[illegible] അവന്റെ വഴിയിൽ
[illegible] കൊണ്ടാലൊ [illegible] ഉണ്ടാ
[illegible] വാക്കുകളാലും [illegible]
[illegible]
[illegible] ലൊക [illegible]
[illegible] സത്യമാൎഗ്ഗങ്ങളെ [illegible]
[illegible] ഇല്ല—

[illegible] ഭാവന്ത [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] വ്യാ [illegible]

പാപിഷ്ഠന്മാരായ ഭിക്ഷക്കാരും അവന്റെ നാമത്തിനാൽ പൊരുത്തമില്ലാ
ന്നതുകൊണ്ട് വെളിച്ചത്താൽ അവരെ സാക്ഷികളുടെ മരണത്തിന്
റെ മുമ്പിൽ കണ്ട അതിശയിപ്പിക്കാരണം ഭിന്നപ്പിക്കപ്പെട്ടു
ലോകാരാധിയൊടെ മതിപ്പാതംശരീരവും ആത്മാവും
ഇനിക്കുള്ള അതിശയിപ്പിച്ചു പൊരുളിൻ പ്രകാരം സ്വർഗ്ഗ
ത്തിൽ പരലോകത്തിൽ സഭയുടെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ക്രിസ്തുമതത്തെ
ഷം മതങ്ങൾ ഒട്ടുമുടിഞ്ഞ് തെറ്റുള്ളത്തിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിൻ
സം കൊയ്യാനിരിക്കുന്ന വഴികളും ഉള്ളത്—

ഇതി ശ്രീയേശുക്രിസ്തുമാഹാത്മ്യേ
ശ്രീയേശുസ്വാമിനോ

ഷഷ്ഠോദ്ധ്യായഃ—

ഗത്വാ ബുദ്ധിയശാ ശ്രോതാക്കൾ പരമാനന്ദമഗ്നരായ്
മഹാത്മാ കാൽമുത്തു തട്ടുപദേശം ഉരചെയ്തു
സ്ത്രീ പുത്രാദികളെയും ഉപദേശിച്ചു തന്നെ ഉദ്ധരിച്ചു
ശ്രീയേശുസ്വാമികൾ താരം നിശ്ചയാസനസമാഗമം
തതൊന്നസമാധിഷ്ഠാനം സൃഷ്ടിപാലസംഹാരം
ആത്മാനം പ്രഭവവിഭവം സർവ്വകാരണം സാക്ഷ്യ
സഖ്യൈകഃ പാപനാശനൊ ഹന്താ ദിവ്യമഹാത്മ്യത്തെ
തദ്വാരമന്തരായൊഴിഞ്ഞ പരമാർത്ഥമറിഞ്ഞ
ഇന്ദ്രസ്ഥാത്രുക്കളെ നപ്രസാദദൈവത്തിന്നാ
വിവാദസംവാദം ശിഷ്യന്മാരെ ശാസ്ത്രസമ്മതി
അതുപ്രസാദലാഭായ പ്രാർത്ഥനീയഃ പരമേശ്വരഃ
താദൃശ്യസ്വരൂപം താവ തത്പ്രാർത്ഥനാദിദർശനം
നിന്റെ വാക്കുകളെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കു ബോധിച്ചു കൊണ്ടിരു
ന്നകാര്യം വാദിയെശുവെ തന്നെ വിശ്വാസത്താൽ കൂടക്കൂടെ
ഉള്ളകാര്യത്തിന്റെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നാമം പ്രസിദ്ധമാക്കുകയും
ഭക്തന്മാരെ കാത്തുകൊള്ളുവ— അതിനാൽ ഉള്ള പാപങ്ങൾ ഒഴി
ച്ച് പാപികൾ വിശ്വാസത്താൽ രക്ഷപ്രാപിച്ച് പരമാർത്ഥം

ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും എത്ര കഷ്ടം ഉള്ളു - എങ്കിലും ദൈവപ്രസാദം കൊ
ണ്ടു [illegible] പ്രയത്നം [illegible] രക്ഷ
[illegible] ഈ പ്രസാദം ഉണ്ടാകെണ്ടതിന
[illegible] പ്രാർത്ഥന കൂടെ വഴിയെ [illegible]
[illegible] —

നമസ്തേ ജഗതാം കർത്രേ [illegible]
[illegible] പരമാത്മനെ
[illegible]
[illegible] മഹിമസു
[illegible] മാഹാത്മ്യം [illegible]
[illegible] പരമാൻ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] പ്രകാശ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ലോകങ്ങളെ [illegible] രക്ഷിക്കും [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ൻറെ ത്രാണനല്ലൊ അംഗീകരിക്കുന്നതു ഇതിൻറെ പരമഗുണങ്ങളെ ഒന്നുംതിഷ്ഠാരം
അറിവാനും എന്നാൽ കഴികയില്ല - എന്നിട്ടും ഇല്ലാതയവസ്ഥയിൽനിന്ന്
ഒഴികെ കന്യൂശ്രയം എന്തുള്ളതൊ അതിനെ സകലത്തെയും വിശേഷിച്ച് നമ്മെ
യും അമാറുവാനും നിന്മാത്രം പ്രാപ്തൻ തന്നെ - ഇതിൻറെ ഗുണ
ഗുണങ്ങളെ കർത്താവെ നിന്റെ ഉപമയ്ക്കുള്ളാൽ ലൊകത്തിൽ
ല്ലാടവും സ്പഷ്ടമായ അനേകങ്ങളാൽ തന്നെ പൊലെ തെളിയു
ന്നതു - ഇതു ചൊകാപാത്രമല്ലാ അങ്ങേയ്ക്കു ഒന്നും നിലയില്ല
യും ദിക്കെങ്ങും കാണുന്നതിനാൽ നിന്റെ കരുണയും മറ്റും
കൊണ്ടാകുന്നു - അതെ കോം അവസ്ഥകളും സത്യങ്ങ
ളും ചെറുതും ഒന്റെ ശരീരം നിന്റെ ക്രിയാസൃഷ്ടികളെ നോക്കി
കരുണങ്ങളും എല്ലാം അനാഥവൃത്തികളെ ചെയ്യുന്നവരെയും
ദെവകളോടുകൂടെ വാഴുന്നവരെയും ഒന്നാമൻ സൃഷ്ടിച്ചതും
ജീവികൾക്കും മൃഗങ്ങൾ പക്ഷികൾക്കും നിന്റെ വാസം ദൈവ
മിരട്ടി മനുഷ്യരെന്നവരെയും നിന്റെ മനുഷ്യനെ പൊലെ രണ്ടെണ്ണ
വാനിവനകടാക്ഷം കൊണ്ടു അസംഖ്യമായ സുഖങ്ങളെ
അറിയിക്കുന്നതും ഉണ്ടു —

ഇത്യാദ്യനുഗ്രഹപ്രായൈശ്ശ്ലോകൈസ്തോഷ്ട്രൂയതാവ
ന്മെല്യാൽ ഭക്തിന്ദ്രോം സേവാം കാത്തുമർത്ത്യ ചതുരോദ്യ
ഭൃശം ത്വനുഗൃഹീതൊമിത്രാ ത്വച്ഛായാഹം ത്വയാ ഭൃശം
ഹൃദാ സന്തുഷ്ടചേതസ്തി ത്വാമാനന്ദവരപ്രദം
ത്വയാനന്ദിതൊ നാഥ മമ രക്ഷാ കാദാചന
പരത്വതെന്യതി പ്രകൃതെ സന്നിതാ മമ കൊളിള
സംസാരസ്യാസ്യ ഘൊരസ്യ ഭാസതാ സരൊജാക്ഷമാനസഃ
നിത്യം സംസാരകാന്താരം ത്വാം നമ സന്നിതാ യാതാം
വാമാനസ്ഥീകൃതസ്സ ത്വം ത്വദീയം . . . രമൈശ്വര
ന്മഷാരെരാനാ നിന്കാരണ്യവൽപ്രാപ്യ ശൊണ്ഡ്രീണ്യ ധ്യാനിക
നാനാ സ്വാനാനൊ ത്രൃഷ്ണാനാം ലാന്ത്രീദ്രവൈഷ്ണവെ
മനൊനന്ദിതയാനസ്മി പരമാത്മഗതിഃ ശാന്തി

ബുദ്ധിസ്ഥം യത്സീമാനമതിക്രമ്യ നിരങ്കുശ
യോരാജകർമ്മണാം നിത്യം വ്യാപാത്യം ഹൈമലീമസാ
ഉത്സൃജ്യാഹങ്കാരലോഭാദേസ്വാധ്വഷ്ടകായഹം വാരം ഗതഃ
ദുരാചാരെ പ്രവൃത്തശ്ച മഹാദോഷി പ്രജോതവാൻ
ബംക്ലിഷ്ടിവഞ്ചന്യ ശേഷാണി മമ വെത്സി ത്രികാലവിൽ
ഏനാംസി സ്വാന്തമജ്ജന്തെ കുറിച്ചാവിമെവിലാം

ഞങ്ങളുടെ ഉടയവനെ അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം നിങ്കൽനിന്നു പ്രാപിച്ചിട്ട് കൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ കടക്കാരനായിട്ടും ചെറുപ്പത്തിലെ ഭക്തി പൂർവ്വമായിട്ടു സേവിച്ചുവൊരെങ്ങാനും ഇരുന്നു— ഞാനോ അപ്രകാരം ചെയ്യാതെ നിത്യം നിന്നാൽ രക്ഷിതൻ എങ്കിലും എന്നെ മനസ്സുകൊണ്ടു സ്നേഹിച്ചിട്ടില്ല— എന്നെ താങ്ങുവാൻ നിരുന്നാലും മറന്നില്ല— ഞാനോ അല്പമായിട്ടത്രെ എന്നെ ഓർത്തിരിക്കുന്നു— ഈ സംസാരത്തിലെ ബന്ധങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടു ഞാൻ അതിന്റെ കാരണമായിട്ടിന്നെ സേവിച്ചുപോയില്ല— വാക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ അനുസരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടും ക്രിയകൊണ്ടു ഇക്കവറും നാസ്തികനെപോലെ കാത്തുനടന്നു അല്പകാര്യങ്ങളെ ചിന്തിച്ചും വിചാരിച്ചും കൊണ്ടു ഞാൻ പരമകാര്യമായുള്ളതിനെ കരുതാതെ പോയി— നീ കല്പിച്ചുവെച്ച നിയമങ്ങളെയും ഞാൻ അതിക്രമിച്ചു ഞാനിന്നെ സേവിക്കാതെ താന്തോന്നിയായി നടന്നു അഹങ്കാരത്തോടെ ലോഭാദികളുള്ള ഞാൻ മനസ്സോടും ദാസനായി ചമഞ്ഞു മഹാദോഷങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിച്ചും ശീലിച്ചും പോയി— ത്രികാലങ്ങളെയും അറിയുന്നവനായുള്ളൊവെ നീ തന്നെ എന്റെ സകലപാപങ്ങളെയും അറിയുന്ന ഹൃദയത്തിലെ മർമ്മങ്ങളെനൊക്കുന്ന നിന്റെ കൺ എന്റെ ദുഷ്ടതകളെയും ബോധിച്ചിരിക്കുന്നു—

ദുഷ്ടാദിദണ്ഡയോ ഉഗ്രാസ്ത്ര ചെ ത്വമംശീകാരെമ്യഹം
മദൈമനൊ ഉദ്ഗ്രാപ്രസന്നോഭി ചെത്യാത്മാന്യമൃഷാഫ്രിയാ
ത്വാംഗീകാരകാൽത്താതി യഥാകർമ്മഫലപ്രദഃ

ദുഷ്ക്കാരിണാം കിതവാനാം ചൊരാണാം ദണ്ഡകാരകഃ ക്ഷിപ
പരിത്രാണായ സാധൂനാം സാധനൊരത്ഥശൊധന്ത്യന്തതാമിതഃ
തെഷാം ക്ഷമിഷ്യന്തി ദൊഷാന്തി യഥാ മാശാശ്രുതമെമ
യതെന്ത പാശ്ചൊല്ലാനാദിഃ പരമൈശ്വര്യ്യയാതിഹാം
നുഷ്ഠാനം പാദ്മനാനസ്ത്ര്യ സ്വയം ത്രാതൃഭവാനതൽ
പുണ്യാമഹിമയാ സാമർത്ഥ്യാദ്ദൊഷാൻ ദൊഷിണാം തഥാ
പരമെശ്വരഃ ത്വമെന്നാമ ഭവത്സ്വസ്വസ്യം ജാഹിഃ
ഏതന്മഹാത്മതൊസ്മത്ത്യാ ഭവിശ്വാസിനൊഖിലാഃ
നരാഃ പുണ്യാ വിധിയന്തെ സല്ക്കർമ്മാധികാരിണഃ
സഖെശ്വരാ ഭക്തെദ്യാവിദയയാ ലൊചതെങ്ങൾ
ഭവാൻ ശുഭെമാർഗ്ഗിഃ ക്ഷന്താവാദൃശാം ശ്രീദ്ധിഷ്ഠിതി
അതൻ്റെം ശ്രദ്ധാനൊവാമാശ്രയാമിദയാകരം

സദ്ധ്യൊകാദ്ദശമനാമയൊനിൽമൂതെങ്ങഹെതുശ്ചാവിദ്ധ്യതെ ഞാൻ ദുഷ്ടനായിരിക്കുമാ യൊഗ്യനാകുന്നപ്രകാരം ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു-നിസർവ്വദൊഷത്തെയും എൻ്റെതിനെയും വെറുക്കുന്നു എന്നും തൊന്നുന്നു-നിന്റെ ദയപ്രകാരം നിന്നാൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനും ദുഷ്ടനായിരിക്കുന്ന യൊഗ്യമായ ശിക്ഷ ഫലത്തെ കൊടുക്കുന്നവനും ആകുന്നു-എങ്കിലും പെക്കദൊഷങ്ങളെ തൊന്നുന്നതിനെക്കുന്നവരെ രക്ഷിക്കയും എന്നും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ടു-നിന്റെ എന്നാ ദിവ്യപുത്രനല്ലൊ ഞാൻ കൊട്ടുപൊയ മനുഷ്യജാതിയെ രക്ഷിപ്പാനായി തന്നെ ഇറങ്ങി വന്നതിനാൽ ഇനിനമുക്കു വെണ്ടുന്ന ദുഷ്ടനും ദൊഷിക്കുവെണ്ടി ദൊഷവാനും സർവ്വമനുഷ്യർക്കു വെണ്ടി പകരത്താവുമായവൻ താൻ പ്രായശ്ചിത്തബലിയായി വന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ-ഈ മഹാബലിയുടെ ശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരാരൊ അവർ ദുഷ്ടരും നല്ലവരും എന്നു തൊന്നുന്നവരല്ലൊ-ഈ നാം ക്രിസ്തന്റെ പുത്രൻ ഇതല്ലൊ കാരണത്താലിന്നു ചെയ്യുന്നവരെ തന്റെ എന്നൊട്ടു ചെയ്തവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നെല്ക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗ്യത്തിൽ പങ്കാളരാക്കും എന്റെ മൊചനത്തിന്നുള്ള ഫലവും എന്റെയൊ

ച്ചുതാൻ അവന്റെ കൃതത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു പൊരുന്നു-

യജ്ഞാനമുദ്ര്യാഖ്യ: പരാം ഭക്തിഫലപ്രദാം

ത്രൈമൂർത്ത്യാധാരാത്മനെ നമഃ

ബിന്ദ്വാദി വിധദേഹസ്ഥാ [illegible] വ്യാപ്താം

[illegible] പ്രപഞ്ചമാത്രതത്വ

തമഃ [illegible] ദേവതാമാനിദാത്മനെ

[illegible] യെധർമ്മാണാം പ്രവേശയ

മാം പാപപുഞ്ജം [illegible] തമസ്സമൊഘയ

പൃഥിവ്യാക്രാന്തമാത്മാനം മമരക്ഷാദിപോം ബലാൽ

സ്വഭാവവൃത്തിമാപന്നെ മമസ്ഥായയനുക്രമം

ഭാവാനാം ശാന്തായെധർമ്മം പ്രഭാണ്ഡെയാദി [illegible]

അവകാശം [illegible] വ്യക്താത്മപ്രവക്ത്രെഭവി

തദാപ്രഭൊ [illegible] യരം [illegible] ദർശനം

യഥാത്രസ്ഥാപിതഃ ക്ഷേത്രജ്ഞാം സ്മൃതിയാനിധയെവ്യഥാം

ചലാതി [illegible] മാഗ്ഗത്രവകൈ: പല്ലിരക്ഷിതെ

അല്ലയൊ മറ്റവരുടെ പാപഫലങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്ന

പ്രാണികളെ രക്ഷിച്ചു തന്ന [illegible] ധാരനായ ഈശ്വരനായുള്ളോ-

ന്നെ ഞാൻ വന്ദിക്കുന്നു- ഉള്ളിൽ ഭേദിച്ചും ശരീരത്തിൽ കുറിഞ്ഞു

പൊരിഞ്ഞുടെ പിണ്ഡം ഇട്ടപ്പോൾ വ്യാധിയിൽ ഉള്ള [illegible] പ്രവേദ

നയെ സഹിച്ചവന്റെ സ്നേഹം ഹൃദ്ഗതം- അന്ധകാരത്താ-

ൽ നിന്റെ സഹായത്താൽ ഘോരതമസ്സിൽ നിന്നെടുത്തു പൊകയെ

നീ ആശ്വസിപ്പിച്ചവന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ [illegible] കൊള്ളുന്നെ

മ- പാപത്തെ കാണിക്കുന്നവനെ പാപങ്ങളെ പൊട്ടിച്ചു

കളഞ്ഞിട്ട് നീ കൊണ്ടമ- ആകാശത്തിന്റെ കൈക്കൽ തന്നെ

എൻ ദേഹിയെ രക്ഷിക്കേണമെ- ക്രമം കെട്ട പൊയ എന്റെ സ്വ

ഭാവത്തിൽ നല്ലൊരു ക്രമത്തെ സ്ഥാപിച്ചുനിർത്തിയ എന്റെ ഹൃ

ദയത്തിലെ ഭാവങ്ങളെ കണ്ടും അദൃശ്യനായിരുന്നു [illegible] ണമെ-

നീ അവതരിച്ചതിനാൽ ഉള്ള മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നടന്നതിൽ [illegible]

ടിയുടെ ദൃഷ്ടാന്തം ചൊല്ലിയ്ക്കെട്ടതിന്നു പൊലെ ഞാനും ന
ല്ലക്രിയകളെ സാധിപ്പിപ്പാൻ ഭൂമിയിൽ വെരുമാറുന്നവൻ എന്നു
ബൊധിച്ചു മെൽപറകാൽ ചുവടുകളെ നൊക്കി നടക്കുമാറാക-

അജ്ഞാനാഖ്യദെവയിത്രാത്മൻ പ്രസിദ്ധസ്വാത്മപാവകഃ

ന്നവരൊഹതമൊവ്യാപ്യെകഹെതമൊഹമമംത്നി

അന്ധായകരിംശ്ലാംഗ്ലപ്തിം ദെഹിമെപാരമാർത്ഥികിം

മനൊവിദ്യൊൽക്ക്യ സംസാരാൽ പരമാത്മസ്വൊയൊസ്മ്യ

മാട്ടിംഭാവിയസസ്മത്ത്വരന്ത്രപാണവീക്ഷ്യ

ശ്രാശ്വാത്യാസ്സല്പതെഃ പാത്രം പുനസ്സൃഷ്ട്യാവിധെയിച

മനസ്സുദ്ധിവരുത്തനൊർ സദാത്മാവാക്യുള്ളൊവെക്കിയും ഭക്ത
ൽപ്രസാദിച്ചു ഞങ്ങൾ വ്യാപിച്ചുള്ള രെഹദയത്തിൽ ഇറങ്ങി പാർത്ത
ഞങ്ങളെ ഞെട്ടിക്കളയെണമെ—പരമാർത്ഥപ്രകാരമുള്ള തെല്ലര
സ്സിയെ ഒക്കെ തന്നലൊകത്തിൽ തന്നെ മനസ്സ്വെറായ്ക്കൈദെ
വത്തിലത്രെ ഒത്തുകൊള്ളുമാറാവു—ദൈവകുപത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം
ഒന്നൊവു ഞങ്ങൾക്കു ഇന്നിപ്പിച്ചു ഒന്നെക്കു മുള്ള സല്ഗുണിക്കയൊഗ്യത
വരുത്തിയിരിത്തിൽ വാണരുളെണമെ—ആമെൻ—

ഇതിശ്രീ ...ന്ത മാഹാത്മ്യെ ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണെ...

സപ്തമൊദ്ധ്യായഃ—

Tellicherry Mission Press
1852

2309.

Çrî-Jeçu - Krista-mahâtmyam

ശ്രീയെശുക്രിസ്തുമാഹാത്മ്യം

Christa mahatmyam

der Gesetzlichkeit Christi

in Sanscrit u. Malayalim

Tellicherry

തലശ്ശേരിക്കല്ലച്ചടിച്ചതു

൧൮൪൭